

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Понедељак, 29. фебруар 2016. године
БАЊА ЛУКА

Број 15 Год. XXV

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

308

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ОПАСНИХ МАТЕРИЈА

Проглашавам Закон о превозу опасних материја, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветој сједници, одржаној 11. фебруара 2016. године, а Вијеће народа 22. фебруара 2016. године констатовало да усвојеним Законом о превозу опасних материја није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-590/16
24. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ПРЕВОЗУ ОПАСНИХ МАТЕРИЈА

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона Члан 1.

Овим законом уређују се услови за превоз опасних материја у појединим гранама саобраћаја, права и обавезе лица која учествују у превозу, услови за амбалажу и возила, издавање одобрења за превоз, услови за именовање савјетника за безбједност, надлежност и услови за оспособљавање лица која учествују у превозу, надлежност министарства у вези с тим превозом у Републици Српској, те надзор над спровођењем овог закона.

Циљ Закона Члан 2.

Циљ овог закона је омогућити безбједан превоз опасних материја да би се заштитили здравље и имовина људи и животна средина.

Подручје примјене Члан 3.

Овај закон примјењује се на превоз опасних материја у:

1) друмском саобраћају,

2) жељезничком саобраћају и

3) саобраћају на унутрашњим пловним путевима.

Међународни уговори Члан 4.

(1) На превоз опасних материја у друмском саобраћају примјењује се Европски споразум о међународном друмском превозу опасних материја (енгл. European Agreement Concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Road - ADR) са његовим саставним дијеловима, прилозима А и Б и актом о нотификацији.

(2) На превоз опасних материја у жељезничком саобраћају примјењује се Прилог Ц Конвенције о међународном жељезничком превозу (енгл. Convention concerning International Carriage by Rail - COTIF), односно Правилник о међународном жељезничком превозу опасних материја (енгл. Regulation concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Rail - RID).

(3) На превоз опасних материја на унутрашњим пловним путевима примјењује се Европски споразум о међународном превозу опасних материја унутрашњим пловним путевима (енгл. European Agreement Concerning the International Carriage of Dangerous Goods by Inland Waterways - ADN), укључујући одговарајуће анексе, те измјене и допуне.

(4) Превоз опасних материја у друмском и жељезничком саобраћају и саобраћају на унутрашњим пловним путевима обавља се у складу са овим законом и међународним уговорима из ст. 1, 2. и 3. овог члана (у даљем тексту: међународни уговори).

Примјена Закона о општем управном поступку Члан 5.

На све поступке који су предмет овог закона примјењују се одредбе Закона о општем управном поступку, ако овим законом није другачије одређено.

Превоз радиоактивних материја Члан 6.

Превоз радиоактивних материја обавља се у складу са прописима о радијацијској и нуклеарној безбједности у Босни и Херцеговини.

Изузеци од примјене Закона Члан 7.

(1) Одредбе овог закона не примјењују се на превоз опасних материја у Оружаним снагама Босне и Херцеговине, као и на превоз опасних материја на територији Републике Српске који обављају међународне војне ор-

ганизације или возила оружаних снага других држава на основу уговора.

(2) Одредбе овог закона које се односе на издавање одобрења за превоз опасних материја не примјењују се на превоз опасних материја превозним средствима полиције Републике Српске и Републичке управе цивилне заштите.

(3) Одредбе овог закона не односе се на погонско гориво у резервоару превозног средства, нити на друге опасне материје које служе за погон превозног средства смјештене у за то одређене посуде, које чине цјелину са превозним средством.

Класе опасних материја

Члан 8.

Класе опасних материја према међународним уговорима из члана 4. овог закона су сљедеће:

- 1) класа 1 - експлозивне материје и предмети са експлозивним материјама,
- 2) класа 2 - гасови,
- 3) класа 3 - запаљиве течне материје,
- 4) класа 4.1 - запаљиве чврсте материје, самореагујуће материје и десензитизоване експлозивне чврсте материје,
- 5) класа 4.2 - samozапљиве материје,
- 6) класа 4.3 - материје које у додиру са водом развијају запаљиве гасове,
- 7) класа 5.1 - оксидирајуће материје,
- 8) класа 5.2 - органски пероксида,
- 9) класа 6.1 - токсичне материје,
- 10) класа 6.2 - заразне материје,
- 11) класа 7 - радиоактивне материје,
- 12) класа 8 - нагризајуће (корозивне) материје и
- 13) класа 9 - разне опасне материје и предмети.

Значење израза и појмова

Члан 9.

(1) Поједини изрази и појмови употријебљени у овом закону имају сљедеће значење:

- 1) амбалажа је посуда или више посуда или теретни простор израђен према међународним уговорима, намијењен паковању или пуњењу опасним материјама,
- 2) паковање је јединица амбалаже у коју су упаковане или напуњене опасне материје, те као таква цјелина спремна за превоз,
- 3) возило је свако превозно средство у складу са међународним уговорима,
- 4) учесник у превозу опасних материја је пошиљалац, превозник, организатор превоза, прималац, пакиралац, пунилац, утоварилац или давалац услуге претовара при промјени вида саобраћаја у превозу опасних материја,
- 5) возач је лице које управља возилом које превози опасну материју у друмском саобраћају,
- 6) пошиљалац је правно лице или предузетник који предаје опасну материју на превоз,
- 7) превозник је правно лице или предузетник који превози опасну материју,
- 8) организатор превоза опасне материје је правно лице или предузетник који организује превоз или обавља друге послове у вези са превозом опасне материје,
- 9) прималац је правно лице или предузетник који преузима опасну материју,
- 10) пакиралац је лице запослено код пошиљалоца које пакује, пуни или припрема паковања за превоз,
- 11) пунилац је лице запослено код пошиљалоца, које опасну материју у течном, гасовитом, прашкастом или расутом стању пуни у теретне просторе превозног средства намијењене за превоз опасних материја, односно припрема напуњене теретне просторе и превозна средства за превоз,

12) власник, односно корисник теретног простора је пошиљалац који користи теретни простор за превоз опасних материја,

13) утоварилац је физичко лице које утовара паковања опасних материја у теретне просторе возила намијењених за превоз опасних материја,

14) надзор је свака провјера, преглед или други поступак који из безбједносних разлога спроводи надлежни орган,

15) савјетник за безбједност је физичко лице чији је задатак спречавање ризика приликом превоза опасних материја, његових посљедица на лица, имовину и животну средину,

16) превоз представља било коју превозну операцију којом се опасне материје превозе са једног на друго мјесто, укључујући и њихов утовар и истовар, као и заустављање у случају опасности, односно незгоде,

17) вагон је било које жељезничко возило без властитог погона, које се креће на точковима по жељезничким шинама и користи за превоз опасних материја и

18) пловило је сваки пловни објекат на унутрашњим пловним путевима којим се може безбједно превозити опасна материја.

(2) Остали изрази и појмови употријебљени у овом закону имају исто значење као и у међународним уговорима.

Повреде одредаба о превозу опасних материја

Члан 10.

(1) Повреде одредаба о превозу опасних материја класификују се у три категорије.

(2) Повреда категорије I је повреда највећег степена ризика, повреда категорије II је повреда средњег степена ризика и повреда категорије III је повреда најмањег степена ризика.

(3) Министар унутрашњих послова (у даљем тексту: министар) прописује повреде према категоријама ризика из става 2. овог члана и мјере безбједности.

ГЛАВА II

ОДРЕДБЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА СВЕ ГРАНЕ КОПНЕНОГ САОБРАЋАЈА

1. Услови за амбалажу и возила

Допуштена амбалажа

Члан 11.

За превоз опасних материја употребљава се амбалажа:

- 1) која према квалитету и изради одговара количини и специфичности опасних материја које се у њој превозе,
- 2) у којој је у складу са одредбама међународних уговора допуштен превоз опасних материја,
- 3) која је провјерена и одобрена у складу са одредбама међународних уговора и
- 4) која има знакове упозорења, натписе, ознаке и листице за означавање опасности, те друге податке о опасним материјама и амбалажи у складу са одредбама међународних уговора.

Означавање амбалаже

Члан 12.

(1) Произвођач амбалаже за паковање опасних материја амбалажу коју ставља у промет означава у складу са међународним уговорима и прибавља одобрење за амбалажу.

(2) Учесник у превозу опасних материја користи амбалажу која је у складу са међународним уговорима и другим прописима и која има одобрење и ознаку из става 1. овог члана.

(3) Не употребљавају се ознаке амбалаже за превоз опасних материја ако се могу замијенити са већ одобреним ознакама, односно одобреним ознакама амбалаже у другим државама.

Одобрење за амбалажу
Члан 13.

(1) Одобрење за амбалажу за превоз течних запаљивих материја и гасова, цистерни фиксно причвршћених за возило у друмском превозу издаје правно лице које је претходно рјешењем овластио министар саобраћаја и веза.

(2) Одобрење за посуде под притиском за превоз опасних материја издаје се у складу са прописима којима се уређује област преносивих посуда под притиском.

(3) Изузетно од одобрења из ст. 1. и 2. овог члана, одобрење за амбалажу за превоз опасних материја издаје правно лице на основу рјешења министра индустрије, енергетике и рударства.

(4) Правна лица из ст. 1. и 3. овог члана могу издати одобрење за амбалажу ако амбалажа задовољава одредбе међународних уговора и ако амбалажу прати прописана документација и извјештај о испитивању.

(5) Условне које испуњавају правна лица из става 1. овог члана за издавање одобрења за амбалажу, поступак за добијање и одузимање овлашћења, услове и поступак одобрења амбалаже за превоз опасних материја, као и услове за одузимање одобрења за амбалажу за превоз опасних материја прописује министар саобраћаја и веза, у складу са међународним уговорима, уз сагласност министра за класу 1 и министра здравља и социјалне заштите за класе 6.1. и 6.2.

(6) Условне које испуњавају правна лица из става 3. овог члана за издавање одобрења за амбалажу, поступак за добијање и одузимање овлашћења, услове и поступак одобрења амбалаже за превоз опасних материја, као и услове за одузимање одобрења за амбалажу за превоз опасних материја прописује министар индустрије, енергетике и рударства, у складу са међународним уговорима, уз сагласност министра за класу 1 и министра здравља и социјалне заштите за класе 6.1. и 6.2.

(7) Овлашћења из ст. 1. и 3. овог члана важе пет година, након чега се врши ревизија.

(8) Правна лица из ст. 1. и 3. овог члана могу као основ за издавање одобрења за амбалажу узимати и резултате провере и извјештаје испитивања страних субјеката који су овлашћени од надлежних институција те државе, а која испуњавају услове дефинисане међународним уговорима и ако је то у интересу једноставности, економичности и брзине поступка.

(9) Одобрење за амбалажу за превоз опасних материја које је издао надлежни орган стране државе признаје се ако је амбалажа одобрена према међународним уговорима.

Ограничење употребе амбалаже
Члан 14.

Ако је због безбједног превоза неопходно или ако је одређено међународним уговорима, у одобрењу за амбалажу могу се дефинисати одговарајућа ограничења употребе амбалаже, временска ограничења, те посебни услови и слично.

Забрана употребе амбалаже за превоз
Члан 15.

Ако се инспекцијским надзором утврди да амбалажа за превоз опасних материја није у складу са међународним уговорима, забрањује се употреба амбалаже за превоз опасних материја и о томе се обавјештавају надлежна министарства из члана 13. ст. 1. и 3. овог закона, која покрећу поступак одузимања одобрења за амбалажу и одузимања овлашћења правном лицу за издавање одобрења за амбалажу.

Возила
Члан 16.

За превоз опасних материја користе се возила која:

- 1) су произведена и опремљена у складу са међународним уговорима,
- 2) имају сертификат о исправности возила за превоз одређених опасних материја, ако је то одређено међународним уговорима, и

3) означена су у складу са међународним уговорима.

2. Обавезе учесника у превозу

Превентивне мјере безбједности и поступак у случају незгоде
Члан 17.

(1) Учесници у превозу опасних материја, с обзиром на врсту могућих опасности, предузимају све потребне мјере да би се спријечила незгода, односно да би се у највећој могућој мјери умањиле последице незгоде.

(2) У случају опасности, односно незгоде, учесници у превозу опасних материја одмах обавјештавају најближу полицијску станицу и прилажу потребне податке ради предузимања одговарајућих мјера.

(3) У случају настанка незгоде, у складу са међународним уговорима, превозник, савјетник за безбједност или организатор превоза доставља извјештај о незгоди у што краћем року, а не дужем од 30 дана, надлежној организационој јединици Министарства унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство).

(4) Превозник, пошљалац, прималац и организатор превоза сарађују међусобно и са овлашћеним лицима надлежних органа ради предузимања одговарајућих безбједносних и превентивних мјера, те поступања при настанку незгоде.

Обавезе пошљалаца
Члан 18.

Пошљалац предаје опасне материје на превоз ако:

- 1) је то допуштено међународним уговорима,
- 2) је издато одобрење за превоз опасних материја у складу са чл. 28. и 31. овог закона,
- 3) су упаковане или пуњене у амбалажу која задовољава услове из члана 11. овог закона,
- 4) испуњава услове о начину превоза, заједничком уговору, руковању, чувању, чишћењу и деконтаминацији и друге одредбе међународних уговора,
- 5) возило, односно превозна јединица задовољава услове из члана 16. овог закона,
- 6) су возачу, односно лицу које обавља превоз уручене прописане исправе у складу са међународним уговорима и
- 7) су примјијене и друге мјере безбједности у складу са међународним уговорима.

Обавезе организатора превоза
Члан 19.

Организатор превоза организује превоз уз испуњавање услова из члана 18. овог закона.

Обавезе пакиралаца
Члан 20.

Обавеза пакираоца је да примјени одредбе:

- 1) о паковању,
- 2) о знаковима упозорења, натписима, ознакама, листицама за означавање опасности приликом припреме паковања и
- 3) друге мјере безбједности у складу са међународним уговорима.

Обавезе пуниоца
Члан 21.

Обавеза пуниоца је да:

- 1) прије пуњења опасних материја у теретне просторе намијењене за превоз опасних материја провери да ли су теретни простори и њихова опрема очишћени и технички исправни и да ли је истекао рок за контролу њихове исправности,
- 2) теретне просторе возила намијењене за превоз опасних материја пуни опасним материјама које се смију превозити у тим теретним просторима или цистернама,

3) при пуњењу опасних материја у сусједне коморе вештачког теретног простора поштује одредбе о опасним материјама које се налазе непосредно једна поред друге,

4) приликом пуњења опасних материја у теретне просторе поштује допуштени степен пуњења, односно допуштену масу пуњења по литри запремине,

5) прије и након пуњења опасних материја у теретне просторе провери непропусност уређаја за пуњење и пражњење,

6) осигура да се на вањској страни теретног простора коју пуни не налазе остаци опасних материја,

7) теретни простор пуни само на посебно уређеном мјесту за пуњење и

8) примијени и друге мјере безбједности у складу са међународним уговорима.

Обавезе власника или корисника теретног простора
Члан 22.

Обавеза власника или корисника теретног простора је да:

1) примијени одредбе о конструкцији, опреми, контроли и означавању теретног простора,

2) одржава теретни простор и његову опрему у складу са међународним уговорима и

3) обавезно примијени и друге мјере безбједности у складу са међународним уговорима.

Обавезе утоварилаца
Члан 23.

Обавеза утовариоца је да:

1) започне утовар када су испуњени сви услови за превоз опасних материја из члана 18. овог закона,

2) поштује одредбе о забрани заједничког утовара и о раздвајању опасних материја од животних намирница и сточне хране,

3) утовара опасне материје само на одређеном и у ту сврху опремљеном мјесту за утовар и

4) примијени и друге мјере безбједности у складу са међународним уговорима.

Обавезе превозника
Члан 24.

Превозник превози опасне материје ако:

1) је то допуштено међународним уговорима,

2) посједује одобрење за превоз из члана 28, односно из члана 31. овог закона,

3) су опасне материје упаковане у амбалажи која задовољава услове из члана 11. овог закона,

4) су испуњене одредбе о начину превоза, заједничком утовару, руковању и осигурању опасних материја, чишћењу, отплињавању и деконтаминацији теретних простора, те друге одредбе међународних уговора,

5) возило задовољава услове из члана 16. овог закона и технички је исправно,

6) је возило правилно натоварено и оптерећено у складу са највећим допуштеним количинама опасних материја у складу са међународним уговорима,

7) посједује доказ о осигурању од одговорности за штету проузроковану трећим лицима и

8) примијени и друге мјере безбједности у складу са међународним уговорима и другим прописима којима се уређује безбједност превоза.

Обавезе прималаца
Члан 25.

Обавеза примаоца је да:

1) преузме у најкраћем могућем року опасне материје,

2) очисти возило и/или теретни простор и изврши отплињавање или деконтаминацију и након чишћења, от-

плињавања или деконтаминације са возила уклони знакове упозорења, натписе, ознаке и листице за означавање опасности, ако је то прописано међународним уговорима,

3) истовара опасне материје само на за то одређеном и посебно опремљеном мјесту за истовар и

4) примијени и друге мјере безбједности у складу са међународним уговорима и другим прописима којима се уређује безбједност превоза.

Обавезе превозника у случају губитка опасних материја
Члан 26.

Превозник без одгађања обавјештава најближу полицијску станицу о опасности од губитка опасних материја, те предузима све неопходне мјере у случају губитка опасних материја у току превоза да би се изгубљене опасне материје пронашле.

Мјере у случају просипања или истицања опасних материја
Члан 27.

(1) Опасне материје које су се за вријеме превоза просуле или су истекле превозник осигурава, прикупља или одстрањује, односно смјешта на за то одређено мјесто или их на други начин чини безбедним и о томе одмах обавјештава полицију, која обавјештава оперативном-комуникативни центар.

(2) Ако превозник није у могућности да поступи у складу са ставом 1. овог члана, органи из става 1. овог члана ангажоваће правно лице које располаже техничким средствима за извршење таквог задатка, на рачун превозника.

(3) Просуте или истекле опасне материје и контаминирани предмети збрињавају се у складу са посебним прописима.

3. Одобрење за превоз

Поступак издавања одобрења
Члан 28.

(1) Одобрење за превоз експлозивних материја у унутрашњем саобраћају издаје центар јавне безбједности, односно станица јавне безбједности Министарства са чијег подручја се упућује експлозивна материја, а у међународном саобраћају надлежна организациона јединица Министарства у сједишту.

(2) Издато одобрење за превоз у унутрашњем саобраћају важи и за поврат преосталих количина експлозивних материја, уз најаву поврата полицијској станици на чијем подручју су експлозивне материје употребљаване.

(3) Ако је уговорен увоз или извоз веће количине експлозивних материја које не могу да се превезу преко границе Босне и Херцеговине и територије Републике Српске једним превозним средством, ни са више превозних средстава истовремено, одобрење за превоз издаје се за цијелу количину експлозивних материја и у том случају превоз цијеле количине експлозивних материја извршава се преко истог граничног прелаза и у року не дужем од два мјесеца.

(4) Подносилац захтјева на основу одобрења из става 3. овог члана обавјештава надлежну организациону јединицу Министарства о тачном времену почетка и времену завршетка превоза, најмање 24 часа прије почетка превоза.

(5) Одобрење за унутрашњи превоз противградних ракета издаје се на период од 30 дана.

(6) Уколико су одобрењем за превоз радиоактивних и нуклеарних материја, које издаје Државна регулаторна агенција за радијациону и нуклеарну безбједност, прописане посебне мјере у превозу, Министарство по обавјештењу поступа у складу са посебно наложеним мјерама.

Захтјев за издавање одобрења
Члан 29.

(1) Захтјев за издавање одобрења за превоз експлозивних материја подноси пошиљалац, увозник, организатор превоза, прималац или купац, а захтјев садржи:

1) податке о произвођачу, пошиљачу, превознику и примаоцу и контакт телефоне,

2) УН бројеве опасних материја и назив у складу са међународним уговорима,

3) податке о врсти, техничком називу, количини и начину паковања,

4) одређивање правца кретања (итинерара),

5) податке о мјесту утовара и истовара,

6) датум и приближан час отпочињања превоза,

7) податке о возилу и возачу за превоз опасних материја у друмском саобраћају (број АDR сертификата за возача и возило и рок важења) и податке о савјетнику за безбједност и контакт телефон,

8) одобрење надлежног органа сусједне државе којим се одобрава увоз или транзит,

9) одобрење за увоз/извоз експлозивних материја издао од Министарства спољне трговине и економских односа Босне и Херцеговине,

10) податке да је експлозивна материја стављена у промет у складу са прописима о промету експлозивних материја и запaljивих течности и гасова и

11) одобрење за набавку експлозивних материја.

(2) Када се захтјев за издавање одобрења односи на виšekратни превоз из члана 28. став 3. овог закона, потребно је навести податке из става 1. овог члана, а најаву превоза треба да садржи податке из става 1. т. 7) и 8) овог члана.

(3) Правно или физичко лице које у оквиру своје дјелатности изводи минерске радове у захтјеву за издавање одобрења за превоз експлозивних материја у унутрашњем саобраћају, поред података из става 1. овог члана, прилаже и уговор о извођењу минерских радова.

Додатни услови за издавање одобрења

Члан 30.

(1) Ради заштите људи, животне средине, односно заштите превоза од неовлашћених лица, у одобрењу могу, по потреби, бити одређени додатни услови за превоз или посебне мјере безбједности (правац и вријеме кретања, пратња пошљаоца или превозника или пратња припадника полиције).

(2) Трошкове посебних мјера безбједности из става 1. овог члана у унутрашњем саобраћају сноси пошљалац или прималац експлозивне материје, а при увозу, извозу или транзиту експлозивне материје - пошљалац, превозник или прималац.

Посебно одобрење

Члан 31.

(1) Ради тестирања опасних материја или због посебних околности превоза одређених међународним уговорима, те ради заштите или спасавања, министар може издати посебно одобрење за превоз опасних материја, ако је гарантован прихватљив ниво безбједности превоза.

(2) Одобрење из става 1. овог члана издаје се на одређено вријеме.

4. Ограничења

Забрана превоза

Члан 32.

Министарство може забранити превоз одређених опасних материја, односно допустити превоз само под посебним условима када је то нужно због безбједности саобраћаја, одржавања јавног реда или заштите људи и животне средине.

Забрана означавања возила и паковања

Члан 33.

Забрањено је знаковима упозорења, натписима, ознакама и листицама које се користе за означавање опасности према међународним уговорима означавати паковања, односно возила којима се не обавља превоз опасних материја.

ГЛАВА III

САВЈЕТНИК ЗА БЕЗБЈЕДНОСТ И ЛИЦА КОЈА УЧЕСТВУЈУ У ПРЕВОЗУ ОПАСНИХ МАТЕРИЈА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ, ЖЕЉЕЗНИЧКОМ САОБРАЋАЈУ И НА УНУТРАШЊИМ ПЛОВНИМ ПУТЕВИМА

Савјетник за безбједност

Члан 34.

(1) Правна, односно физичка лица са сједиштем, односно пребивалиштем у Републици Српској чија регистрована дјелатност обухвата превоз опасних материја друмским саобраћајем, жељезницом или унутрашњим пловним путевима, те у вези с тим паковање, утовар, истовар, пуњење или пражњење именују најмање једног савјетника за безбједност за превоз опасних материја (у даљем тексту: савјетник), са завршеном високом стручном спремом.

(2) Правна и физичка лица из става 1. овог члана достављају Министарству саобраћаја и веза податке о савјетнику најкасније 15 дана од дана именовања, као и податке о евентуалним измјенама.

(3) Савјетник посједује сертификат о стручној оспособљености за превоз опасних материја.

(4) Послове савјетника може обављати лице које је запослено у правном лицу или код физичког лица из става 1. овог члана и које обавља и друге послове, односно лице које није запослено у правном лицу или код физичког лица, а посједује сертификат из става 3. овог члана.

(5) Сертификат о стручној оспособљености савјетника који је издат у другој држави изједначен је са сертификатом који је издат у Републици Српској, ако је издат у складу са међународним уговорима.

(6) Правна и физичка лица која превозе опасне материје према изузецима одређеним међународним уговорима не именују савјетника.

Послови савјетника

Члан 35.

Послови савјетника су:

1) да прати и примјењује прописе из области превоза опасних материја,

2) надзор над руковањем опасним материјама у правном лицу или код физичког лица у складу са прописима којима се уређује превоз опасних материја,

3) савјетовање одговорних лица у правном лицу или код физичког лица,

4) савјетовање лица која учествују у превозу опасних материја у правном лицу или код физичког лица,

5) надгледање и праћење стручног оспособљавања лица у правном лицу или код физичког лица која учествују у превозу опасних материја, те вођење евиденције о њиховом оспособљавању,

6) спровођење одговарајућих мјера ради спречавања незгода, односно тежих кршења прописа,

7) налагање и предузимање одговарајућих мјера у случају незгоде и

8) израда годишњег извјештаја и обављање других послова у вези са превозом опасних материја.

Стручно оспособљавање савјетника

Члан 36.

(1) Стручно оспособљавање савјетника обављају јавне установе према плану и програму стручног оспособљавања савјетника које је рјешењем овластио министар саобраћаја и веза.

(2) Провјеру знања савјетника и издавање сертификата о стручној оспособљености за превоз опасних материја, у складу са међународним уговорима, обавља Министарство саобраћаја и веза.

(3) Министар саобраћаја и веза доноси правилник којим прописује услове које испуњавају установе из става

1. овог члана, начин и поступак стручног оспособљавања савјетника, изглед и рок важења сертификата из члана 34. став 3. овог закона, критеријуме за избор чланова испитне комисије, број чланова, начин спровођења испита и висину накнаде.

(4) За утврђивање стручне оспособљености савјетника плаћа се накнада, а чланови испитне комисије имају право на накнаду за свој рад.

Стручна обука лица која учествују у превозу Члан 37.

(1) Лице које учествује у превозу експлозивних материја, запаљивих течности и гасова, односно при паковању, утовару, истовару, пуњењу и пражњењу које је у вези с тим превозом стручно је оспособљено у складу са прописима о промету експлозивних материја и запаљивих течности и гасова.

(2) Лице које учествује у превозу опасних материја, изузев опасних материја наведених у ставу 1. овог члана, односно при паковању, утовару, истовару, пуњењу и пражњењу које је у вези са тим превозом стручно је оспособљено у складу са међународним уговорима и у складу са захтјевима његових радних обавеза и одговорности и обавезама учесника у превозу опасних материја код којег је запослен, те посједује доказ о томе.

(3) Учесник у превозу опасних материја дужан је да обезбједи стручно оспособљавање за рад у превозу опасних материја лице које прима у радни однос на послове из става 2. овог члана или утврђује да је већ стручно оспособљено у складу са међународним уговорима и прописима донесеним на основу овог закона.

(4) Лице запослено код учесника у превозу опасних материја из става 1. овог члана може обављати задатке за које још није стручно оспособљено само у случају директног надзора другог обученог лица.

(5) Учесник у превозу опасних материја обезбјеђује периодично обнављање знања запослених лица из става 2. овог члана у периоду који не може бити дужи од три године и води евиденцију о обученим запосленим лица.

(6) Када је лице из става 2. овог члана стручно оспособљено, односно када је обновило знање, овлашћена установа издаје потврду о стручној оспособљености.

(7) Министар рада и борачко-инвалидске заштите доноси правилник којим прописује начин и поступак стручног оспособљавања лица из става 2. овог члана, услове које испуњавају установе које врше стручно оспособљавање, те садржај и рок важења потврде о стручној оспособљености.

ГЛАВА IV ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О ПРЕВОЗУ ОПАСНИХ МАТЕРИЈА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ

Обавезе возача Члан 38.

(1) Возач осигурава возило за превоз опасних материја у складу са чланом 16. овог закона.

(2) Превоз опасних материја возач повјерава возачу који је стручно оспособљен за превоз опасних материја у складу са чланом 43. овог закона.

Обавезе пошиљалаца Члан 39.

Пошиљалац који предаје опасне материје на превоз у друмском саобраћају испуњава обавезе из члана 18. овог закона и:

- 1) упознаје возача са прописаним означавањем возила,
- 2) упознаје возача са опасним материјама,
- 3) означава паковања знаковима упозорења, натписима, ознакама и листицама за означавање опасности и
- 4) испуњава и друге услове за превоз у складу са међународним уговорима.

Услови и обавезе возача Члан 40.

- (1) Возач може превозити опасне материје ако:
 - 1) је навршио 21 годину живота,
 - 2) посједује исправу о стручној оспособљености за превоз опасних материја у складу са међународним уговорима,
 - 3) посједује доказ о осигурању од одговорности за штету проузроковану трећим лицима,
 - 4) посједује исправе и додатну опрему у складу са међународним уговорима,
 - 5) је упознат са обавезама и специфичностима превоза,
 - 6) возило, опасне материје и терет одговарају прописима,
 - 7) су паковања и возило означени одговарајућим знаковима упозорења, натписима, ознакама и листицама за означавање опасности, те другим информацијама о опасним материјама и возилу у складу са међународним уговорима и
 - 8) су испуњени други услови за превоз у складу са међународним уговорима.
- (2) Возач у току утовара, превоза и истовара опасних материја поштује мјере безбједности у вези са возилом и надзором возила, као и одредбе о паркирању, у складу са међународним уговорима.

Мјере безбједности и сарадња Члан 41.

- (1) Министар саобраћаја и веза, уз сагласност министра за просторно уређење, грађевинарство и екологију, министра пољопривреде, шумарства и водопривреде, министра индустрије, енергетике и рударства и министра здравља и социјалне заштите, доноси рјешење којим одређује дозвољена паркинг мјеста за возила која превозе опасне материје и услове које та мјеста испуњавају, као и ограничења за превоз опасних материја на јавним путевима.
- (2) Министри из става 1. овог члана одређују координаторе за спровођење овог закона, а који достављају податке и информације о опасним материјама из своје надлежности Министарству, као контакт институцији.
- (3) Министар, уз сагласност министра саобраћаја и веза и министра здравља и социјалне заштите, доноси правилник о начину превоза опасних материја у друмском саобраћају.

Преглед возила Члан 42.

- (1) Преглед исправности возила и обрада документације на основу које се издаје сертификат о исправности возила за превоз одређених опасних материја обавља правно лице које овласти Министарство саобраћаја и веза.
- (2) Правна лица из става 1. овог члана обављају преглед возила, обраду документације и издају сертификате о исправности возила за превоз одређених опасних материја, у складу са међународним уговорима и одредбама овог закона.
- (3) Преглед возила, на основу којег се издаје сертификат из става 1. овог члана, могу обављати лица са завршеном најмање вишом стручном спремом машинске, односно саобраћајне струке - смјер моторна возила, а која овласти правно лице из става 1. овог члана.
- (4) Обраду документације на основу које се издаје сертификат из става 1. овог члана могу обављати лица са завршеном најмање високом стручном спремом машинске, односно саобраћајне струке - смјер моторна возила.
- (5) Правилник о поступку и мјесту прегледа возила за превоз опасних материја, издавање и изглед сертификата из става 1. овог члана, у складу са међународним уговорима, као и услове које испуњава правно лице из става 1. овог члана доноси министар саобраћаја и веза.

Стручно оспособљавање возача Члан 43.

- (1) Возач возила за превоз опасних материја је стручно оспособљен за превоз опасних материја.

(2) Стручно оспособљавање возача у складу са међународним уговорима обавља правно лице које за то овласти министар.

(3) Провјеру стручне оспособљености возача обавља Министарство.

(4) О положеном стручном испиту издаје се потврда и води се евиденција.

(5) Програм, начин стручног оспособљавања и провјере стручне оспособљености возача, изглед, садржај и поступак издавања потврде о положеном испиту возача, услове које испуњавају правна лица која врше стручно оспособљавање возача, те критеријуме за избор чланова испитне комисије, број чланова и висину накнаде, а у складу са међународним уговорима, прописује министар.

(6) За провјеру стручне оспособљености возача за превоз опасних материја плаћа се накнада, а чланови испитне комисије имају право на накнаду за свој рад.

Привремена забрана, односно прекид превоза Члан 44.

(1) Уколико инспектор из члана 61. став 1. овог закона утврди повреде одредаба о превозу опасних материја, може привремено забранити наставак превоза, одредити мјере за отклањање неправилности, односно примјенити друге прописане мјере.

(2) Недостаци из става 1. овог члана отклањају се на лицу мјеста, ако се тиме не угрожавају људи, имовина или животна средина, а у случају одређивања мјера, на лицу мјеста инспектор возачу указује на прекршај који је починио и које недостатке је потребно отклонити да би могао наставити с превозом.

(3) У току трајања привремене забране превоза возило је могуће премјестити само у складу са упутством инспектора, а у случају евентуалног кршења одредбе о привременој забрани превоза, односно изречених мјера, инспектор спречава наставак превоза на начин да возило искључи из саобраћаја и на рачун превозника задржава на примјереном, осигураном мјесту.

(4) Ако је возило оштећено у саобраћајној незгоди, полицијски службеник који обавља увиђај одузима сертификат о исправности возила за превоз одређених опасних материја, предаје га правном лицу које је издало сертификат и о томе обавјештава Министарство саобраћаја и веза.

(5) Ако други надлежни орган за вријеме надзора над превозом опасних материја утврди недостатке који би могли утицати на безбједност људи, имовине, односно животне средине, о томе обавјештава инспекцију из члана 60. став 1. овог закона и прилаже податке о возилу и опасним материјама.

Надзор код пошиљалаца, превозника, односно прималаца Члан 45.

(1) Инспектор може превентивно или приликом надзора над превозом опасних материја, када утврди недостатке, спровести надзор код пошиљалаца, превозника или прималаца опасних материја, односно код других правних или физичких лица која обављају дјелатност у вези са превозом опасних материја.

(2) Учесници у превозу опасних материја из става 1. овог члана омогућавају инспектору преглед возила и увид у документацију која се односи на превоз опасних материја.

(3) Контролом из става 1. овог члана утврђују се безбједносни услови који се односе на превоз опасних материја код пошиљалаца, превозника или прималаца опасних материја и других правних и физичких лица која обављају дјелатност у вези са превозом опасних материја.

(4) Уколико се приликом надзора из ст. 1. и 2. овог члана утврди један или више прекршаја у вези са превозом опасних материја, узроци прекршаја се отклањају прије него што возило напусти мјесто надзора.

Улазак на територију Републике Српске Члан 46.

(1) Полицијски службеник Министарства искључиће из саобраћаја возило регистровано у Федерацији Босне и

Херцеговине, Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине или другој држави ако утврди да је почињена повреда одредаба о превозу опасних материја и предузете друге одговарајуће мјере, а наставак превоза омогућити када се узроци прекршаја отклоне.

(2) У случају искључења возила из саобраћаја из става 1. овог члана, полицијски службеник предузима прописане мјере из члана 47. став 2. овог закона.

Правна помоћ Члан 47.

(1) Инспектор податке о тежим и поновљеним кршењима међународних уговора доставља надлежној организационој јединици Министарства која размјењује податке са надлежним органима Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, односно друге државе гдје је возило регистровано.

(2) Ако надлежни орган Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, односно друге државе затражи покретање поступка против превозника регистрованога у Републици Српској или ако затражи податке потребне за разјашњавање околности кршења међународних уговора у Федерацији Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, односно другој држави, односно покретање поступка против превозника са сједиштем, односно пребивалиштем у Републици Српској, надлежна организациона јединица Министарства одређује мјере у складу са овим законом.

(3) О донесеним мјерама из става 2. овог члана Министарство обавјештава надлежни орган Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, односно друге државе.

Годишњи извјештај Члан 48.

(1) Инспектори из члана 61. став 1. овог закона који спроводе надзор над превозом опасних материја достављају надлежној организационој јединици Министарства годишњи извјештај о обављеним инспекцијским прегледима за претходну годину, најкасније до краја априла текуће године.

(2) Годишњи извјештај садржи:

- 1) утврђену или процијењену количину превезених опасних материја,
- 2) број провјерених возила, сврстаних по државама регистрације,
- 3) број и врсте утврђених прекршаја,
- 4) број и врсте изречених мјера и
- 5) број спроведених надзора.

(3) Министарство на основу прикупљених података израђује заједнички годишњи извјештај и доставља га надлежним међународним органима.

ГЛАВА V ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О ПРЕВОЗУ ОПАСНИХ МАТЕРИЈА У ЖЕЉЕЗНИЧКОМ САОБРАЋАЈУ

Врсте допуштених возова, превоз опасних материја као ручног пртљага, пријављеног пртљага или возила утоварених на воз
Члан 49.

(1) Опасне материје превозе се само у теретним возовима, осим:

1) опасних материја прихватљивих за превоз према међународном уговору, придржавајући се највећих количина и посебних услова превоза у возовима другачијим од теретних возова и

2) опасних материја које се превозе по посебним условима према међународном уговору као ручна пртљага или се предају као пртљага или возила утоварена на воз.

(2) Путник не може понијети са собом опасну материју, односно ручну пртљагу или их предати као пртљаг,

односно утоварити возило на воз ако не задовољава услове према међународном уговору.

Обавезе пошљалаца

Члан 50.

Пошљалац опасне материје предаје на превоз у жељезничком саобраћају ако су испуњени услови из члана 18. овог закона и ако је:

1) превозника упознао са прописаним означавањем жељезничких кола и подацима о опасним материјама и

2) у складу са међународним уговором на жељезничка кола и паковања опасних материја ставио знакове упозорења, натписе, ознаке и листице за означавање опасности.

Обавезе пунилаца

Члан 51.

Поред обавеза из члана 21. овог закона, пунилац опасних материја провјерава да ли је истекао рок за сљедећу контролу цистерне.

Обавезе превозника

Члан 52.

Поред обавеза из члана 24. овог закона превозник прије отпочињања, као и у току превоза, брзо и без ограничења менаџеру жељезничке инфраструктуре даје на располагање податке у вези са превозом опасних материја у складу са међународним уговором.

Послови менаџера жељезничке инфраструктуре

Члан 53.

(1) Послови менаџера жељезничке инфраструктуре су:

1) израђивање интерних планова за хитне случајеве на ранжирним колосијецима у складу са међународним уговором и

2) прије отпочињања превоза, обезбјеђивање брзог и неограниченог приступа информацијама о предметном саставу воза, УН бројевима опасних материја, распореду вагона у возу, паковању, маси или запремини опасних материја.

(2) Информације из става 1. тачка 2) овог члана стављају се на располагање хитним службама којима су информације потребне у сврху безбједности или интервенције у хитним случајевима.

Мјеста утовара, односно истовара

Члан 54.

Министар саобраћаја и веза, уз сагласност министра, доноси рјешење којим одређује дозвољена мјеста утовара и истовара за класе 1, 2 и 3, односно уз сагласност министра здравља и социјалне заштите за класе 6.1 и 6.2.

ГЛАВА VI

ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О ПРЕВОЗУ ОПАСНИХ МАТЕРИЈА НА УНУТРАШЊИМ ПЛОВНИМ ПУТЕВИМА

Превоз на унутрашњим пловним путевима

Члан 55.

(1) На унутрашњим пловним путевима опасне материје превозе се бродовима или пловилима који су за то намијењени.

(2) Опасне материје могу се превозити са једне обале на другу обалу и скеламма, с тим да се у току превоза опасних материја на скели не смију налазити путници.

(3) Бродови или пловила натоварена опасним материјама могу зимовати у зимовницима само ако се притом могу спровести све мјере безбједности прописане за складиштење и чување опасних материја.

(4) Министар саобраћаја и веза, уз сагласност министра, министра за просторно уређење, грађевинарство и екологију и министра пољопривреде, шумарства и водoprивреде, доноси правилник о начину превоза опасних материја унутрашњим пловним путевима, истовару и утовару и обавезама учесника у превозу опасних материја у ванредним догађајима.

(5) Министар саобраћаја и веза, уз сагласност министра за просторно уређење, грађевинарство и екологију, министра и министра пољопривреде, шумарства и водoprивреде, доноси правилник којим уређује мјеста и ближе услове под којима може да се усидри брод ради отклањања недостатака, искључења из саобраћаја и контроле превоза опасних материја.

Провјера утовареног терета

Члан 56.

(1) Министар саобраћаја и веза, у складу са међународним уговором, доноси правилник којим прописује услове које испуњава правно, односно физичко лице које обавља провјеру утовареног терета са опасним материјама.

(2) Министар саобраћаја и веза, у складу са правилником из става 1. овог члана, доноси рјешење којим даје овлашћење за обављање провјере утовареног терета са опасним материјама.

(3) Прописе о начину превоза опасних материја на унутрашњим пловним путевима доноси министар саобраћаја и веза, уз сагласност министра.

(4) Техничка правила о подобности бродова за превоз опасних материја на унутрашњим пловним путевима доноси министар саобраћаја и веза.

ГЛАВА VII

ЕВИДЕНЦИЈЕ

Вођење евиденција

Члан 57.

(1) Због безбједности превоза опасних материја, испуњавања услова из међународних споразума и спровођења обавеза прописаних овим законом, Министарство води евиденцију издатих потврда о оспособљености возача за превоз опасних материја у друмском саобраћају, а евиденцију правних и физичких лица која су именовала савјетника води Министарство саобраћаја и веза.

(2) Евиденција о издатим потврдама о оспособљености возача за превоз опасних материја у друмском саобраћају садржи:

1) број потврде,

2) датум издавања потврде,

3) име, презиме и датум рођења возача,

4) рок важења потврде о оспособљености возача и

5) датум важења потврде након њеног продужавања.

(3) Евиденција правних и физичких лица који именују савјетника садржи:

1) назив правног лица, односно име и презиме физичког лица,

2) сједиште правног лица, односно пребивалиште физичког лица,

3) име и презиме савјетника и

4) датум доставе податка о именовану савјетника.

Начин прикупљања података

Члан 58.

(1) Подаци о правним и физичким лицима која су именовала савјетника прикупљују се на основу података које та лица достављају Министарству саобраћаја и веза на основу члана 34. став 2. овог закона.

(2) Министарство саобраћаја и веза на основу спроведених испита за савјетнике утврђује и води каталог питања.

(3) Обрада и приступ подацима из евиденција из члана 57. овог закона врши се у складу са прописима о заштити личних података.

ГЛАВА VIII

НАДЗОР ИНСПЕКЦИЈСКИХ И ДРУГИХ ОРГАНА

Надзор над спровођењем Закона

Члан 59.

Надзор над спровођењем овог закона и подзаконских прописа донесених на основу овог закона у оквиру своје

надлежности спроводе Министарство саобраћаја и веза и Министарство.

Инспекцијски надзор
Члан 60.

(1) Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона непосредно врши надлежна организациона јединица Министарства и Републичка управа за инспекцијске послове.

(2) Приликом спровођења непосредног инспекцијског надзора, надлежни органи из става 1. овог члана овлашћени су да рјешењем:

1) нареде да се утврђене неправилности отклоне у одређеном року,

2) забране употребу амбалаже за превоз, ако амбалажа није у складу са међународним уговорима,

3) забране даљи превоз или руковање опасним материјама лицима која нису стручно оспособљена за превоз и руковање опасним материјама,

4) забране даљи превоз возилима која не посједују сертификат о исправности возила за превоз одређених опасних материја, изузев ако возила према међународним споразумима не треба да посједују сертификат,

5) привремено забране вршење појединих радњи у вези са превозом које се односе на припреме за превоз, утовар, претовар и истовар опасних материја, ако у погледу мјеста или времена за обављање тих радњи нису испуњени прописани услови,

6) забране правном или физичком лицу превоз опасне материје ако утврде да су у току припреме за превоз или у току превоза учињени тежи пропусти у погледу предузимања мјера безбједности и

7) наложе предузимање одговарајућих мјера због кршења међународних уговора, у зависности од категорије повреде одредаба о превозу опасних материја.

(3) Жалба на рјешење којим се изричу забране из става 2. т. од 2) до 5) овог члана не одгађа извршење рјешења.

Надзор на путу
Члан 61.

(1) Надзор над превозом опасних материја спроводе инспектори за експлозивне материје и послове заштите од пожара у надлежним организационим јединицама Министарства за класу 1, а надлежни инспектори Републичке управе за инспекцијске послове за класе 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 и 9.

(2) За спровођење надзора из става 1. овог члана Републичка управа за инспекцијске послове може тражити асистенцију полицијских службеника.

(3) На захтјев инспектора Министарства и Републичке управе за инспекцијске послове, возач даје на увид исправе и омогућава преглед додатне опреме у складу са међународним уговором, те омогућава преглед опасних материја и, уколико је то потребно, узимање узорка опасне материје за анализу.

(4) Министар доноси правилник о начину узимања узорака експлозивних материја за анализу у поступку вршења инспекцијског надзора.

(5) Возач који превози опасне материје омогућава инспектору преглед возила на одговарајућем мјесту које одреди инспектор, а на којем се возило може зауставити, односно паркирати без ометања и угрожавања безбједности других учесника у саобраћају.

(6) Након спроведеног надзора, инспектор сачињава записник и примјерак записника уручује возачу.

(7) Надзор над превозом опасних материја спроводи се методом случајног узорка у примјереном временском трајању.

(8) Садржај и изглед записника из става 5. овог члана прописује министар.

(9) На захтјев инспектора Министарства и Републичке управе за инспекцијске послове, возач примјерак записника показује приликом поновног надзора.

Субјекти над којима се спроводи инспекцијски надзор и њихове обавезе
Члан 62.

(1) Инспекцијски надзор над поступањем правних или физичких лица у извршењу одредаба овог закона које се односе на превоз опасних материја у друмском саобраћају класе 1, као и предузимање других мјера и радњи из ове области врши надлежна организациона јединица Министарства.

(2) Републичка управа за инспекцијске послове врши инспекцијски надзор над поступањем правних или физичких лица у извршавању одредаба овог закона, прописа донесених на основу овог закона и међународних уговора који се односе на превоз опасних материја класе 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 и 9, а у вези са превозом опасних материја из члана 3. овог закона и предузимање других мјера и радњи из ове области.

(3) Правна или физичка лица код којих се врши инспекцијски надзор овлашћеном службеном лицу омогућавају увид у све предмете који се односе на њихово поступање у спровођењу прописаних мјера безбједности при превозу опасних материја и прилажу потребне податке и обавјештења о спровођењу овог закона, прописа донесених на основу овог закона и међународних уговора.

(4) Ако овлашћено службено лице које врши инспекцијски надзор утврди да правно или физичко лице не спроводи прописане мјере безбједности приликом превоза опасних материја или утврди друге неправилности у спровођењу овог закона и међународних уговора, упознаје са неправилностима одговорно лице у правном лицу или физичко лице и налаже мјере које треба предузети.

ГЛАВА IX
КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји правних лица и предузетника
Члан 63.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај:

1) пошиљалац ако пакује опасне материје у амбалажу која није у складу са чланом 11. овог закона,

2) превозник ако превози опасне материје у амбалажи која није у складу са чланом 11. овог закона,

3) прималац ако преузме опасне материје у амбалажи која није у складу са чланом 11. овог закона,

4) произвођач амбалаже који не поступи у складу са чланом 12. овог закона,

5) правно или физичко лице које употребљава возило које није у складу са чланом 16. овог закона,

6) учесници у превозу који не поступе у складу са чланом 17. овог закона,

7) пошиљалац ако не преда опасне материје на превоз у складу са чланом 18. овог закона,

8) организатор превоза ако не организује превоз у складу са чланом 18. овог закона,

9) пакиралац ако не поступи у складу са чланом 20. овог закона,

10) пунилац ако не поступи у складу са чланом 21. овог закона,

11) власник, односно корисник теретног простора ако не поступи у складу са чланом 22. овог закона,

12) утоварилац ако не поступи у складу са чланом 23. овог закона,

13) превозник ако не превози опасне материје у складу са чланом 24. овог закона,

14) прималац ако преузме опасне материје у супротности са чланом 25. овог закона,

15) превозник ако у случају губитка, односно просипања или истицања опасних материја не поступи у складу са чланом 26, односно чланом 27. овог закона,

16) превозник ако превози опасне материје без одобрења за превоз из члана 28. овог закона,

17) превозник ако не превози опасне материје под условима одређеним у одобрењу за превоз,

18) превозник ако обавља превоз опасних материја упркос забрани превоза или ако не испуњава посебне услове које одреди надлежни орган у складу са чланом 32. овог закона,

19) правно лице или предузетник ако поступи супротно забрани из члана 33. овог закона,

20) правно лице или предузетник ако не поступи у складу са чланом 34. овог закона,

21) правно лице или предузетник ако савјетник за безбједност не извршава обавезе из члана 35. овог закона,

22) правно лице или предузетник ако лица која учествују у превозу опасних материја нису стручно оспособљена у складу са чланом 37. овог закона,

23) превозник ако не поступи у складу са чланом 38. овог закона,

24) пошљалац ако не поступи у складу са чланом 39. овог закона,

25) правно лице или предузетник ако допусти да возилом којим се превозе опасне материје управља возач који не испуњава услове из члана 40. став 1. овог закона или који није стручно оспособљен у складу са чланом 43. овог закона,

26) правно лице ако не поступи у складу са чланом 42. овог закона,

27) правно лице или предузетник који није поступио по мјерама и упутствима инспектора изреченим у складу са чланом 44. овог закона,

28) правно лице или предузетник који обавља дјелатност у вези са превозом опасних материја у случају непоступања у складу са чланом 45. ст. 2. и 4. овог закона,

29) правно лице или предузетник ако опасне материје у жељезничком саобраћају не превози у складу са чланом 49. став 1. овог закона,

30) пошљалац ако опасне материје не преда на превоз у жељезничком саобраћају у складу са чланом 50. овог закона,

31) пунилац ако приликом пуњења опасних материја у жељезничком саобраћају не поступи у складу са чланом 51. овог закона,

32) превозник ако приликом превоза опасних материја у жељезничком саобраћају не поступи у складу са чланом 52. овог закона,

33) менаџер жељезничке инфраструктуре ако не поступи у складу са одредбама члана 53. овог закона,

34) превозник ако опасне материје на унутрашњим пловним путевима не превози у складу са чланом 55. овог закона и

35) правно лице или предузетник ако овлашћеном службеном лицу не омогући спровођење надзора у складу са чл. 61. и 62. овог закона.

(2) Новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршаје из става 1. овог члана.

Прекршаји физичких лица

Члан 64.

Новчаном казном од 100 КМ до 500 КМ казниће се за прекршај:

1) пакиралац ако не поступи у складу са чланом 20. овог закона,

2) пунилац ако прије и за вријеме пуњења не поштује све мјере безбједности у складу са чланом 21. овог закона,

3) утоварилац ако не поступи у складу са чланом 23. овог закона,

4) прималац ако не поступи у складу са чланом 25. овог закона,

5) савјетник ако не посједује важеће увјерење о стручној оспособљености из члана 34. став 3. овог закона,

6) савјетник ако не извршава послове прописане чланом 35. овог закона,

7) лице које учествује у превозу опасних материја, а није стручно оспособљено у складу са чланом 37. овог закона,

8) возач који не испуњава услове из члана 40. став 1. овог закона,

9) возач ако не поступа у складу са чланом 40. став 2. овог закона,

10) возач ако при превозу опасних материја не посједује потврду о стручној оспособљености у складу са чланом 43. овог закона,

11) возач ако не поступи у складу са чланом 44. ст. 1. и 2. овог закона,

12) путник ако не поступи у складу са чланом 49. став 2. овог закона,

13) пунилац ако не поштује све мјере безбједности превоза у жељезничком саобраћају у складу са чланом 51. овог закона и

14) возач ако на захтјев инспектора не поступи у складу са чланом 61. ст. 3, 5. и 9. овог закона.

ГЛАВА X

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Рок за усклађивање са одредбама овог закона

Члан 65.

(1) Правна и физичка лица која обављају дјелатност превоза опасних материја на основу Закона о превозу опасних материја ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/08 и 117/11) усклађују своје пословање са одредбама овог закона у року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона.

(2) Одобрења, потврде, увјерења и друге исправе издасте правним и физичким лицима на основу прописа који су били на снази до дана ступања на снагу овог закона остају на снази до добијања одговарајућих исправа према одредбама овог закона и прописима донесеним на основу овог закона.

Доношење нових прописа

Члан 66.

(1) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилнике о:

1) повредама према категоријама ризика из члана 10. став 2. овог закона и мјере безбједности (члан 10. став 3),

2) начину превоза опасних материја у друмском саобраћају, уз сагласност министра саобраћаја и веза и министра здравља и социјалне заштите (члан 41. став 3),

3) програму, начину стручног оспособљавања и провјере стручне оспособљености возача, изгледу, садржају и поступку издавања потврде о положеном испиту возача, условима које испуњавају установе које врше стручно оспособљавање возача, те критеријумима за избор чланова испитне комисије, броју чланова и висини накнаде (члан 43. став 5) и

4) начину узимања узорак експлозивних материја за анализу у поступку вршења инспекцијског надзора (члан 61. став 4).

(2) Министар рада и борачко-инвалидске заштите ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник којим прописује начин и поступак стручног оспособљавања лица из члана 37. став 2. овог закона, услове које испуњавају установе које врше стручно оспособљавање, те садржај и рок важења потврде о стручној оспособљености (члан 37. став 7).

(3) Министар индустрије, енергетике и рударства ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник о условима које испуњавају

правна лица из члана 13. став 3. овог закона за издавање одобрења за амбалажу, поступку за добијање и одузимање овлашћења, условима и поступку одобрења амбалаже за превоз опасних материја, као и условима за одузимање одобрења за амбалажу за превоз опасних материја (члан 13. став 6).

(4) Министар саобраћаја и веза ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилнике о:

1) условима које испуњавају правна лица из члана 13. став 1. овог закона за издавање одобрења за амбалажу, поступку за добијање и одузимање овлашћења, условима и поступку одобрења амбалаже за превоз опасних материја, као и условима за одузимање одобрења за амбалажу за превоз опасних материја (члан 13. став 5),

2) условима које испуњавају установе које обављају стручно оспособљавање савјетника, начину и поступку стручног оспособљавања савјетника, изгледу и року важења сертификата из члана 34. став 3. овог закона, критеријумима за избор чланова испитне комисије, броју чланова, начину спровођења испита и висини накнаде (члан 36. став 3),

3) поступку и мјесту прегледа возила за превоз опасних материја, издавању и изгледу сертификата о исправности возила за превоз одређених опасних материја, као и условима које испуњава правно лице из члана 42. став 1. овог закона (члан 42. став 5),

4) начину превоза опасних материја унутрашњим пловним путевима, истовару и утовару и обавезама учесника у превозу опасних материја у ванредним догађајима (члан 55. став 4),

5) условима које испуњава правно, односно физичко лице које обавља провјеру утовареног терета са опасним материјама (члан 56. став 1),

6) начину превоза опасних материја на унутрашњим пловним путевима (члан 56. став 3) и

7) техничким правилима о подобности бродова за превоз опасних материја на унутрашњим пловним путевима (члан 56. став 4).

Евиденција надлежних органа

Члан 67.

Министарство саобраћаја и веза и Министарство ће евиденције из члана 55. овог закона успоставити у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Примјена важећих прописа

Члан 68.

До доношења подзаконских аката из члана 66. овог закона примјењиваће се важећи подзаконски акти, уколико нису у супротности са овим законом.

Превод и објава међународних уговора

Члан 69.

Министарство саобраћаја и веза обезбјеђује превод међународних уговора и њихових анекса на једном од службених језика у Републици Српској, а ради објављивања и доступности на својој интернет страници.

Престанак важења Закона

Члан 70.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о превозу опасних материја ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/08 и 117/11).

Ступање на снагу Закона

Члан 71.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-129/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

309

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама Закона о буџетском систему Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветој сједници, одржаној 11. фебруара 2016. године, а Вијеће народа 22. фебруара 2016. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама Закона о буџетском систему Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-588/16
24. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о буџетском систему Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/12, 52/14 и 103/15) у члану 8. тачка г) мијења се и гласи:

"г) порези на употребу, држање и ношење добара:

- 1) порез на употребу моторних возила,
- 2) порез на употребу чамаца, пловних постројења и јахти,
- 3) порез на употребу ваздухоплова и летјелица,
- 4) порез на држање и ношење оружја;"

Члан 2.

У члану 9. т. з) и и) бришу се.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-126/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

310

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О НАКНАДАМА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ПРИРОДНИХ РЕСУРСА У СВРХУ ПРОИЗВОДЊЕ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ

Проглашавам Закона о измјенама Закона о накнадама за коришћење природних ресурса у сврху производње електричне енергије, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветој сједници, одржаној 11. фебруара 2016. године, а Вијеће народа 22. фебруара 2016. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама Закона о накнадама за коришћење природних ресурса у сврху производње електричне енергије није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-587/16
24. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА ЗАКОНА О НАКНАДАМА ЗА
КОРИШЋЕЊЕ ПРИРОДНИХ РЕСУРСА У СВРХУ
ПРОИЗВОДЊЕ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ**

Члан 1.

У Закону о накнадама за коришћење природних ресурса у сврху производње електричне енергије (“Службени гласник Републике Српске”, број 52/14) у члану 3. у ставу 1. ријечи: “у Фонд солидарности за обнову Републике Српске (у даљем тексту: Фонд солидарности) и” и запета испред ријечи и ријечи: “у сразмјери 50 : 50” бришу се.

Члан 2.

У члану 4. у ставу 1. број: “0,010” замјењује се бројем: “0,005”.

Члан 3.

У члану 7. у ставу 1. ријечи: “Фонд солидарности и” и запета испред ријечи и ријечи: “у сразмјери 50 : 50” бришу се.

Члан 4.

У члану 8. у ставу 1. број: “0,006” замјењује се бројем: “0,003”.

Члан 5.

У члану 10. у ставу 1. ријечи: “која припадају буџету јединица локалне самоуправе” бришу се.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-125/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

311

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о републичкој управи, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветој сједници, одржаној 11. фебруара 2016. године, а Вијеће народа 22. фебруара 2016. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о републичкој управи није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-591/16
24. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ**

Члан 1.

У Закону о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/11 и 121/12) у члану 18. последије ријечи: “анализу и консолидацију планова буџета јединица локалне самоуправе и ванбуџетских фондова” додају се ријечи: “рачуноводство, ревизију и финансијско извјештавање”, а ријечи: “израда законских и подзаконских прописа којима се уређује област јавних улагања” замјењују се ријечима: “израда законских

и подзаконских прописа, којима се уређује област јавних инвестиција, државне помоћи и јавно-приватног партнерства”.

Члан 2.

У члану 19. последије ријечи: “систем предшколског васпитања” додају се ријечи: “и образовања”.

Члан 3.

У члану 20. ријечи: “спречавање и откривање кривичних дјела, проналажење и хватање учинилаца кривичних дјела” замјењују се ријечима: “спречавање и откривање кривичних дјела и прекршаја, проналажење, лишавање слободе и предаја извршилаца кривичних дјела и прекршаја надлежним органима”, а ријечи: “обезбјеђење одређених личности и објеката” замјењују се ријечима: “заштита личности и објеката који се посебно обезбјеђују”.

Члан 4.

Члан 21. мијења се и гласи:

“Министарство здравља и социјалне заштите обавља управне и друге стручне послове у вези са промоцијом, унапређивањем, контролом и заштитом здравља становништва, јавног здравства, здравственом заштитом, здравственим системом, фармацијом, социјалном, породичном и дјечјом заштитом, кроз: праћење савремених достигнућа у развоју јавног здравства у свијету у циљу развоја јавног здравства у Републици; планирање и припремање стратешких планских докумената у области јавног здравства; хармонизацију и испуњавање услова у процесу европских интеграција у области јавног здравства; сарадњу са владиним, невладиним, филантропским институцијама и организацијама, приватним фондацијама и заједницом у области јавног здравства; подстицање и одржавање међународне сарадње; организацију разних врста састанака у области јавног здравства и међународне сарадње; функције Института за јавно здравство (праћење, процјена и анализа здравственог стања становништва; праћење и проучавање здравствених проблема и ризика по здравље; активности на промоцији здравља и превенцији болести, информисање становништва о значају очувања и унапређивања здравља; обављање бактериолошких, паразитолошких, вирусолошких, серолошких, хемијских и токсиколошких прегледа и испитивања у вези са производњом и прометом животних намирница, воде, ваздуха, предмета опште употребе; планирање, контрола и евалуација послова дезинфекције, дезинсекције и дератизације; вођење евиденција, здравствене статистике и обављање истраживања у области јавног здравства; анализу и праћење здравственог стања и здравствених потреба становништва; утврђивање потребних мјера у елементарним и другим већим непогодама и несрећама; обављање послова из области заштите здравља становништва и околине од зрачења); припрему и спровођење здравствених политика и здравствених стратегија; процену резултата примјене здравствених политика и здравствених стратегија, планова и програма; обављање нормативних послова и управних поступака из надлежности Министарства; утврђивање испуњености услова у погледу кадра, простора и опреме за почетак рада здравствених установа; вођење Регистра здравствених установа; спровођење процедуре избора органа здравствених установа чији је оснивач Република; давање мишљења на статуте здравствених установа; давање сагласности на правилнике о организацији и систематизацији радних мјеста установа; разматрање и усвајање годишњег плана рада здравствених установа чији је оснивач Република; разматрање и усвајање годишњег извјештаја о пословању здравствених установа чији је оснивач Република; унапређивање система квалитета здравствене заштите; организацију здравственог система; надзор над радом здравствених установа; планирање и примјену здравствених технологија у здравственим установама; стручно усавршавање здравствених радника и здравствених сарадника; врсте и трајање специјализација и супспецијализација, програме специјализација и супспецијализација; додјелу звања примаријуса; нострификација дипломе о завршеној специјализацији и супспецијализацији

цији здравственог радника и нострификација дипломе о завршеној специјализацији здравственог сарадника; примјену и надзор над одобреним програмима и пројектима и презентацију резултата њиховог спровођења на домаћим и међународним конференцијама; сарадњу са институцијама и другим организацијама у здравственом систему, струковним удружењима здравствених радника, међународним здравственим организацијама и невладиним организацијама из области здравства; организовање полагања стручних испита за здравствене раднике и здравствене сараднике; обављање студијско-аналитичких послова у вези са примјеном нових концепата и модела организације здравствене заштите који су спроведени у земљама Европске уније; припрему детаљне пројектне документације у складу са најбољим праксама Европске уније и Свјетске банке и УН организација, укључујући и планове набавки и финансијске аранжмане на основу најбољих искустава у свијету; припрему стратегија имплементације и имплементационих планова за одобрене програме и пројекте; припрему крајњих корисника (здравствене установе) за имплементацију програма и пројектата; имплементацију програма и пројектата; надгледање и оцјену резултата имплементираних програма и пројектата на основу дефинисаних индикатора праћења; презентацију резултата имплементације програма и пројектата на домаћим и међународним конференцијама; предлагање нових програма и пројектата за унапређивање здравственог система Републике; планирање и финансирање здравствене заштите; анализу, планирање и праћење финансирања здравствене заштите; праћење и анализу финансијског пословања здравствених установа; припрему и израду здравственог рачуна Републике Српске; праћење стања у области здравственог осигурања; спровођење јавних набавки у Министарству; планирање и програмирање капиталних улагања и инвестиција у сектору здравства; праћење производње и промета лијекова, хемикалија, биоцида и медицинских средстава; планирање, координацију и предузимање мјера ради обезбјеђења квалитетних, сигурних и ефикасних лијекова и коришћења лијекова и медицинских средстава у систему здравствене заштите; остваривање права из социјалне, породичне и дјечје заштите; планирање и функционисање система социјалне, породичне и дјечје заштите; планирање и остваривање појединих права из социјалне заштите; програме саницације, адаптације и опремања установа социјалне заштите; развојне програме усмјерене на унапређивање система социјалне, породичне и дјечје заштите; надзор над стручним радом установа социјалне и дјечје заштите; планирање и координацију додатног стручног усавршавања радника социјалне дјелатности; увођење стандарда стручног рада и услуга које се пружају у установама социјалне заштите; учешће у изради, припремању и спровођењу стратешких докумената и програма из области социјалне, породичне и дјечје заштите; подстицање и унапређивање породично-правних и социјално-заштитних облика збрињавања дјете, омладине и пунољетних лица без породичног старања; праћење и подстицање развоја програма социјалне, породичне и дјечје заштите; социјалне рехабилитације и оспособљавања лица са инвалидитетом; праћење стања социјалне угрожености и социјалних потреба становништва; подстицање и координацију социјално-хуманитарних активности; сарадњу са невладиним и другим домаћим и међународним организацијама чија је дјелатност у вези са облашћу социјалне, породичне и дјечје заштите; усклађивање и предлагање закона и подзаконских прописа у складу са правном тековином Европске уније; обављање других послова у складу са законом.”

Члан 5.

Члан 22. мијења се и гласи:

“Министарство породице, омладине и спорта обавља управне и друге стручне послове који се односе на: анализирање демографских кретања, праћење и предлагање мјера пронагалитетне политике, промовисање породичних вриједности и одговорног родитељства, развијање и подржавање пројектата и програма удружења усмјерених на добробит дјете и породице, вођење Регистра сигурних

кућа, прикупљање, обрађивање и евидентирање података о насиљу у породици, те насиљу, злостављању или занемаривању дјете, предлагање програма и учешће у едукацији стручњака који раде са дјецом, младима и породицама ради подизања квалитета породичног живота и демографског развоја Републике, спровођење активности на унапређивању мјера за подстицај рађања дјете и планирања породице, промовисање међугенерациске сарадње, промовисање и праћење примјене конвенција које се односе на заштиту и права дјете и породице, активности на заштити од насиља у породици, међународну сарадњу у области подизања квалитета породичног живота, демографског развоја и права дјете, пружање стручне и административно-техничке помоћи раду Савјета за дјецу Републике, Савјета за демографску политику Републике и Савјета за сузбијање насиља у породици и породичној заједници; системско праћење и проблема, потреба и става младих у Републици, бригу о спровођењу и унапређивању омладинске политике, побољшање социјалног статуса младих, подршку развоју омладинског организовања, вођење регистра омладинских организација, реализацију омладинских пројектата, обезбјеђивање услова за активно учешће младих у друштву, развој неформалног образовања младих и омладинског рада, обезбјеђивање адекватне понуде и стандардизованог приступа у организовању слободног времена младих, оснивање и развој омладинских центара, подстицање и остваривање међународне омладинске сарадње, развој мобилности младих, информисање младих, пружање стручне и административно-техничке помоћи у раду Савјета за младе, унапређивање и развој волонтирања и подршку развоју волонтерске инфраструктуре; стварање услова за развој спорта на нивоу Републике и његово правно регулисање, израду законских и подзаконских аката из надлежности Министарства, израду дугорочних и краткорочних планова, стратегије и програма развоја спорта Републике и обезбјеђење средстава за њихову реализацију, праћење реализације стратешких и програмских задатака, утврђивање критеријума за расподјелу средстава и праћење намјенског утрошка тих средстава, остваривање међународне сарадње самостално или преко заједничких органа БиХ, стварање услова за унапређивање стручног рада, утврђивање стања спортских објеката и потреба за новим, стварање претпоставки за коришћење спортских објеката и терена, регистрацију спортских организација и других организација у области спорта, прикупљање и обраду статистичких података и вођење укупне информатике у спорту, координацију рада гранских спортских савеза Републике и друге послове у складу са законом.”

Члан 6.

У члану 24. послје ријечи: “предузећа и друга правна лица у области промета” ријечи: “робних резерви” бришу се.

Члан 7.

У члану 30. послје ријечи: “контролу остваривања, поштовања и унапређивања људских права избјеглица, раселених лица и повратника и пружања стручне помоћи у остваривању тих права” додају се запета и ријечи: “реинтеграцију држављана Босне и Херцеговине који се враћају у Републику Српску на основу Споразума о реадмисији”.

Члан 8.

Члан 33. мијења се и гласи:

“(1) Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове обавља управне и стручне послове који се односе на: послове премјера; оснивање и обнову катастра непокретности, праћење и обезбјеђивање ажурности катастра непокретности, катастра комуналних уређаја, осим послова који су законом пренесени у надлежност јединица локалне самоуправе; учешће у финансирању премјера и успостављања катастра непокретности, као и контрола и надзор над накнадама и извршеним услугама у складу са овлашћењима датим посебним законима; катастарско класирање и бонитирање земљишта, комасацију земљишта и премјеравање земљишта за посебне потребе; даљинску

детекцију, топографско-картографске дјелатности, картографисање територије Републике, издавање картографских и других публикација и давање сагласности на издавање картографских публикација; вођење техничке архиве оригинала планова и карата, основних геодетских радова, издавање и одузимање геодетских лиценци, издавање и одузимање овлашћења за снимање из ваздушног простора територије Републике за потребе премјера; Централног адресног регистра, регистра просторних јединица, израда методологије и геодетских подлога за попис становништва; Геоинформационог система управе (ГИС) и инфраструктуре геопросторних података Републике; вођење евиденције о географским називима; овјеру геодетских подлога у инжењерско-техничким областима; својинско-правне и друге стварноправне односе на непокретностима у својини носилаца јавног права; имовинско-правне односе на земљишту и зградама; експропријацију, узурпацију, аграрне односе; престанак државне својине, успостављање ранијих својинскоправних односа на земљишту у својини носилаца јавног права - денационализација; вођење евиденција о непокретностима и правима на непокретностима; имовинско-правне послове у вези са непокретностима на којима Република и јединице локалне самоуправе имају право својине; надзорне, нормативно-правне и аналитичке послове; реализацију међународних пројеката у области геодетских и имовинско-правних послова; пружање услуга из дјелокруга Управе у оквиру међународне сарадње и друге послове у складу са законом.

(2) Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове је самостална републичка управа.”

Члан 9.

Члан 36. мијења се и гласи:

“(1) Републичка управа цивилне заштите обавља управне и друге стручне послове који се односе на праћење, усклађивање и спровођење утврђене политике и смјерница и обезбјеђење извршавања закона и других прописа у области заштите и спасавања у ванредним ситуацијама; израду Програма заштите и спасавања у Републици; израду Програма за смањење ризика од елементарне непогоде и друге несреће у Републици; прати, усклађује и спроводи политику и смјернице и обезбјеђује извршење закона и других прописа у области цивилне заштите у систему заштите и спасавања; израђује методологију за израду Процјене угрожености од елементарне непогоде и друге несреће; израђује методологију за израду Плана заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће; израђује Процјену угрожености од елементарне непогоде и друге несреће на територији Републике; израђује План заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће на територији Републике; израђује Програм опремања, заштите и спасавања; организује, припрема и обучава службу цивилне заштите у систему заштите и спасавања на нивоу Републике; врши координацију дјеловања субјеката од значаја за заштиту и спасавање у случају елементарне непогоде и друге несреће у Републици; врши координацију између субјеката који учествују у заштити и спасавању на територији Републике са субјектима за заштиту и спасавање Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, сусједних и других земаља; прибавља и обрађује податке о свим врстама појава и опасности које могу довести до елементарне непогоде и друге несреће; организује и спроводи послове осматрања, обавјештавања и узбуњивања; доноси и реализује планове и програме обуке и оспособљавање у области заштите и спасавања од елементарне непогоде и друге несреће; врши избор и учествује у научноистраживачким пројектима у области заштите и спасавања; пружа стручну помоћ у области заштите и спасавања; доноси упутства и инструкције за рад надлежне организационе јединице цивилне заштите општине, односно града; врши уклањање и уништавање НУС и мина; посредством надлежних органа остварује међународну сарадњу у области заштите и спасавања; учествује у акцијама заштите и спасавања у случају елементарне непогоде и друге несреће; предузима превентивне, оперативне и постоперативне мјере у случају елементарне

непогоде и друге несреће; води евиденцију у области заштите и спасавања; наређује спровођење мјере приправности; закључује уговоре о ангажовању на спровођењу мјера и задатака заштите и спасавања, врши и друге послове из области цивилне заштите у систему заштите и спасавања.

(2) Републичка управа цивилне заштите је у саставу Министарства унутрашњих послова.”

Члан 10.

У члану 39. тачка к) брише се.

Досадашње т. л), љ), м), н), њ), о) и п) постају т. к), л), љ), м), н), њ) и о).

Члан 11.

У члану 41. послије ријечи: “оцјењивање и напредовање државних службеника” додају се ријечи: “обуку и усавршавање запослених у државној управи” и запета.

Члан 12.

У члану 50. ријечи: “стручне и друге стручне послове који се односе на” бришу се, послије ријечи: “развој” додају се ријечи: “предшколских програма у предшколским установама”, а послије ријечи: “развој наставних планова и програма у” ријечи: “предшколским установама” бришу се, те послије ријечи: “основним и средњим школама” ријечи: “и домовима ученика” бришу се.

Члан 13.

Члан 51. мијења се и гласи:

“(1) Републички завод за стандардизацију и метрологију врши управне и друге послове који се односе на: доношење прописа у области стандардизације; доношење и дистрибуцију стандарда Републике Српске (СРС стандарди); учествовање у изради и доношењу стандарда Босне и Херцеговине (БАС стандарди); формирање стандардотеке и базе података о стандардима; доношење прописа из области законске метрологије; вршење испитивања типа мјерила и верификације мјерила; осигурање сљедивости еталона и референтних материјала; учествовање у одржавању и чувању еталона и референтних материјала; доношење прописа из области контроле предмета од драгоцјених метала у Републици Српској; вршење испитивања и верификације предмета од драгоцјених метала; вођење регистра одобрених знакова произвођача и увозника предмета од драгоцјених метала; доношење прописа из области претпакованих производа; метролошки надзор над мјерилима, предметима од драгоцјених метала и претпакованим производима; вођење републичке контакт тачке за стандарде и прописе; вођење и одржавање регистра техничких прописа Републике Српске; додјелјивање јединственог броја именованом тијелу за оцјењивање усаглашености производа; вођење обједињене листе именованих тијела за оцјењивање усаглашености производа Републике Српске и обављање осталих послова из области стандардизације; метрологије, контроле предмета од драгоцјених метала, претпакованих производа и оцјене усаглашености производа прописане посебним законима и прописима Републике Српске и Босне и Херцеговине.

(2) Републички завод за стандардизацију и метрологију је у саставу Министарства индустрије, енергетике и рударства.”

Члан 14.

Члан 55. брише се.

Члан 15.

Члан 58. мијења се и гласи:

“(1) Републички хидрометеоролошки завод врши стручне послове који се односе на: успостављање, одржавање и развој метеоролошког, хидролошког и сеизмолошког осматрачког, телекомуникационог и аналитичко-прогностичког система Републике; систематска метеоролошка, климатолошка, агрометеоролошка, хидролошка и сеизмолошка мјерења и осматрања и спровођење мониторинга квалитета ваздуха и вода, те праћење емисија гасова са ефектом

стаклене баште (инвентар емисија); успостављање и одржавање банке осматраних и измјерених хидролошких, метеоролошких и сеизмолошких података и података о квалитету ваздуха и вода, те емисија гасова са ефектом стаклене баште (инвентар емисија); трајно чување и објављивање података; праћење, истраживање, анализирање и прогнозирање стања и промјена времена, климе и вода, укључујући квалитет ваздуха и вода, емисије у ваздух, те издавање хидролошких, метеоролошких и сеизмолошких анализа, метеоролошких и хидролошких прогноза и упозорења о појави атмосферских и хидролошких непогода и катастрофа, те регионалног и прекограничног атмосферског преноса загађујућих материја у ваздуху и аероседиментима; метеоролошке послове за различите видове саобраћаја и друге дјелатности; повезивање Републике са међународним хидрометеоролошким и сеизмолошким информационим системима, Европском агенцијом за заштиту животне средине и Европском мрежом за информације и посматрање; међународну размјену података и извршавање других међународних обавеза у области метеорологије, хидрологије и сеизмологије и друге послове одређене законом.

(2) Републички хидрометеоролошки завод је у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде.”

Члан 16.

У члану 69. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Органи управе доносе правилнике, наредбе, упутства и друге опште акте.”

Члан 17.

У члану 82. став 2. послје ријечи: “доноси прописе” додају се ријечи: “из члана 69. став 1. овог закона”.

Члан 18.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-130/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

312

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕГИСТРАЦИЈИ ПОСЛОВНИХ СУБЈЕКТА У РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о регистрацији пословних субјеката у Републици Српској, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветој сједници, одржаној 11. фебруара 2016. године, а Вијеће народа 22. фебруара 2016. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о регистрацији пословних субјеката у Републици Српској није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-592/16
24. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕГИСТРАЦИЈИ ПОСЛОВНИХ СУБЈЕКТА У РЕПУБЛИЦИ СРПскоЈ

Члан 1.

У Закону о регистрацији пословних субјеката у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, број 67/13) у члану 3. тачка е) мијења се и гласи:

“е) јавност - подаци из Главне књиге регистра су доступни свим заинтересованим лицима, без доказивања правног интереса, у складу са посебним прописима који регулишу заштиту личних података, док се увид у збирку исправа субјекта уписа може извршити ако за то постоји оправдан правни интерес.”

Члан 2.

У члану 12. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Под истом или сличном фирмом не могу бити уписана два и више пословних субјеката који би у правном промету изазивали забуну о привредном друштву и његовој дјелатности.”

Члан 3.

У члану 13. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Ако су испуњени услови из става 1. овог члана, надлежни регистарски суд доноси рјешење којим одобрава регистрацију и упис у Регистар.”

У ставу 3. ријеч: “одбацује” замјењује се ријечју: “одбија”.

Члан 4.

У члану 14. у ставу 2. послје ријечи: “пријаве” бришу се запета и ријечи: “поштујући правила о достављању”.

Послје става 2. додају се нови ст. 3, 4, 5, 6. и 7, који гласе:

“(3) Уколико се подносилац пријаве определијели да му се одлука суда доставља на шалтеру АПИФ-а, подносилац ће бити упозорен од Агенције да је дужан да се интересује за исход поступка регистрације.

(4) Уколико се подносилац пријаве протеком рока од десет дана од дана када је Агенција преузела одлуку суда не интересује за исход регистрације, Агенција на својој интернет страници и огласној табли исти дан истиче обавијест којом подносиоца обавјештава да је по поднесеној пријави за регистрацију донесена судска одлука и позива подносиоца да у року од осам дана од дана објављивања обавијести преузме одлуку у просторијама Агенције.

(5) Уколико подносилац пријаве у року из става 4. овог члана не преузме одлуку суда, Агенција извршава доставу тако што одлуку суда заједно са позивом за плаћање судске таксе и трошкова објаве рјешења у ‘Службеном гласнику Републике Српске’ објављује на својој интернет страници и огласној табли исти дан, а достављање се сматра извршеним протеком рока од 15 дана од дана објаве одлуке суда на интернет страници и огласној табли.

(6) Уколико се подносилац пријаве определијели да му се достављање врши путем поште, Агенција је дужна да одлуку достави стандардни образац повратнице са извјештајем о уручењу писмена, прописаним од ЈП ‘Поште Републике Српске’ а. д. Бања Лука, путем поште пошаље на адресу за пријем писмена наведеној у пријави за регистрацију, заједно са позивом за плаћање судске таксе, односно трошкова објаве рјешења у ‘Службеном гласнику Републике Српске’.

(7) Уколико се достављање не може извршити на начин прописан ставом 6. овог члана, достављање ће се извршити на начин прописан у ставу 5. овог члана.”

Члан 5.

У члану 16. став 2. мијења се и гласи:

“(2) У случају неусаглашености између података уписаних у Регистру са подацима у рјешењу о регистрацији, надлежни регистарски суд ће, по службеној дужности или на захтјев субјекта уписа, доставити субјекту уписа исправљени препис рјешења, са назнаком да се тим рјешењем замјењује претходно рјешење.”

Послје става 2. додају се нови ст. 3. и 4, који гласе:

“(3) Исправка се уписује умјесто постојећег податка и суд издаје ново рјешење којим се замјењује исправљено.

(4) У случајевима наведеним у ст. 2. и 3. субјекти уписа неће сносити додатне трошкове.”

Члан 6.

У члану 18. последије става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

“(7) Субјекти уписа за које је посебним законом утврђено давање претходне дозволе за оснивање и пословање од надлежног органа и над чијим се пословањем у складу са законом спроводи редовни надзор од надлежног органа Републике Српске могу мијењати сједиште само на територији Републике Српске.”.

Члан 7.

У члану 19. ријечи: “члану 15. ст. 2. и 3.” замјењују се ријечима: “члану 17. ст. 2. и 3.”, а ријечи: “члана 16. ст. 5. и 6.” замјењују се ријечима: “члана 18. ст. 5. и 6.”.

Члан 8.

У члану 20. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Регистар се води у електронском и штампаном облику.”.

Члан 9.

У члану 22. т. а) и к) мијењају се и гласе:

“а) назив, сједиште и МБС уколико је оснивач/члан правно лице, односно име, презиме, пребивалиште и податак о броју личне карте, као и друге исправе на основу којих је утврђен идентитет, уколико је оснивач/члан физичко лице,”.

“к) висина уплаћеног капитала у новцу, односно вриједност улога у стварима и правима,”.

У тачки м) последије ријечи: “класификацијом дјелатности” додају се запета и нова тачка н), која гласи:

“н) право обављања спољнотрговинског пословања.”.

Члан 10.

У члану 24. став 1. т. а), б) и д) мијењају се и гласе:

“а) назив и мјесто пословања пословне јединице или подружнице,”

“б) скраћена ознака пословне јединице или подружнице уколико га субјекат уписа има,”.

“д) име и презиме, пребивалиште, односно боравиште, својство, обим овлашћења, број личне карте или друге исправе на основу које је утврђен идентитет лица овлашћеног за заступање пословне јединице или подружнице субјекта уписа.”.

Став 4. мијења се и гласи:

“(4) На основу рјешења из става 3. овог члана, надлежни суд доноси рјешење којим се евидентира пословна јединица на подручју тог суда и доставља га надлежном регистарском суду на чијем подручју се налази сједиште субјекта уписа и дијелу друштва које се оснива, односно код којег се врши упис промјене.”.

Члан 11.

У члану 25. у ставу 1. т. а), г) и њ) мијењају се и гласе:

“а) назив и мјесто пословања пословне јединице,”.

“г) лично име заступника, својство, обим овлашћења и број исправе на основу које је наведеном лицу утврђен идентитет,”

“њ) назив, правна форма, сједиште оснивача и МБС,”.

Члан 12.

У члану 32. став 1. т. б) и в) мијењају се и гласе:

“б) путна исправа или извод из одговарајућег регистра којим се утврђује идентитет оснивача за домаће или страног физичко или правно лице, увјерење надлежног органа о пребивалишту за домаће или страног физичко лице, те доказ о измиреним обавезама по основу пореза за оснивача - домаће или страног физичко и правно лице,

в) лична карта или путна исправа или одговарајуће писмено овлашћење којим се утврђује својство лица овлашћеног за заступање, односно представљање субјекта уписа и

овјерен потпис тог лица, увјерење о пребивалишту за домаће или страног физичко лице, те увјерење о одобреном боравку на територији БиХ уколико је лице овлашћено за заступање страног лице,”.

Став 3. брише се.

Члан 13.

У члану 33. став 1. т. а) и в) мијењају се и гласе:

“а) исправе утврђене одредбом члана 32. став 1. т. а), б) и в),”.

“в) одобрење надлежног органа, односно Комисије за хартије од вриједности, а ако је посебним законом предвиђено, исправе утврђене чланом 32. став 1. тачка ж) овог закона,”.

У ставу 2. ријеч: “сукцесивног” замјењује се ријечју: “отвореног”, а ријечи: “надлежног органа” замјењују се ријечима: “Комисије за хартије од вриједности”.

У ставу 3. ријеч: “једночланог” замјењује се ријечју: “затвореног”.

Члан 14.

У члану 34. у ставу 1. у тачки а) ријечи: “члана 30. став 2. т. а), б) и в)” замјењују се ријечима: “члана 32. став 1. т. а), б) и в)”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Уз пријаву за упис у Регистар послова са хартијама од вриједности банка прилаже рјешење Комисије за хартије од вриједности о давању дозволе за обављање послова са хартијама од вриједности.”.

У ставу 4. ријечи: “члана 31. овог закона” замјењују се ријечима: “члана 43. овог закона”.

Последије става 5. додају се нови ст. 6, 7, и 8, који гласе:

“(6) Уз пријаву за упис у регистар оснивања брокерско-дилерског друштва подносе се сљедеће исправе:

а) исправе утврђене одредбом члана 32. став 1. т. а), б) и в) овог закона,

б) акт о оснивању брокерско-дилерског друштва или други одговарајући акт,

в) рјешење Комисије за хартије од вриједности о издавању дозволе за обављање послова са хартијама од вриједности,

г) потврда банке о уплати оснивачког улога у новцу,

д) одлука о именовању лица овлашћеног за заступање, ако није именовано актом о оснивању,

ђ) рјешење Комисије за хартије од вриједности о давању сагласности на именовање лица овлашћеног за заступање и

е) овјерен потпис лица овлашћеног за заступање, те изјава лица овлашћеног за заступање о прихватању те дужности.

(7) Уз пријаву за упис у Регистар оснивања берзе хартија од вриједности подносе се сљедеће исправе:

а) исправе утврђене одредбом члана 32. став 1. т. а), б) и в),

б) акт о оснивању берзе или други одговарајући акт,

в) рјешење Комисије за хартије од вриједности о издавању дозволе за оснивање и рад берзе,

г) потврда банке о уплати оснивачког улога у новцу,

д) одлука о именовању лица овлашћеног за заступање, ако није именовано актом о оснивању,

ђ) рјешење Комисије за хартије од вриједности о давању сагласности на именовање лица овлашћеног за заступање и

е) овјерен потпис лица овлашћеног за заступање, те изјава лица овлашћеног за заступање о прихватању те дужности.

(8) Уз пријаву за упис у Регистар оснивања друштва за управљање инвестиционим фондовима подносе се сљедеће исправе:

а) исправе утврђене одредбом члана 32. став 1. т. а), б) и в),

- б) акт о оснивању,
- в) рјешење Комисије за хартије од вриједности о издавању дозволе за оснивање и рад друштва за управљање,
- г) потврда банке о уплати оснивачког улога у новцу,
- д) одлука о именовану лица овлашћеног за заступање, ако није именовано актом о оснивању,
- ђ) рјешење Комисије за хартије од вриједности о давању сагласности на именоване лица овлашћеног за заступање и
- е) овјерен потпис лица овлашћеног за заступање, те изјава лица овлашћеног за заступање о прихватању те дужности.”

Члан 15.

Члан 35. мијења се и гласи:

- “(1) Уз пријаву за упис у Регистар оснивања акционарског друштва за осигурање подносе се следеће исправе:
- а) исправе утврђене одредбом члана 32. став 1. т. а), б) и в) овог закона,
 - б) акт о оснивању друштва за осигурање или други одговарајући акт,
 - в) рјешење Агенције за осигурање Републике Српске о издавању дозволе за обављање дјелатности осигурања,
 - г) потврда банке о уплати оснивачког улога у новцу,
 - д) одлука о именовану лица овлашћеног за заступање, ако није именовано актом о оснивању,
 - ђ) рјешење Агенције за осигурање Републике Српске о давању сагласности за именоване лица овлашћеног за заступање и
 - е) овјерен потпис лица овлашћеног за заступање, те изјава лица овлашћеног за заступање о прихватању те дужности.
- (2) На упис у Регистар дијела акционарског друштва за осигурање сходно се примјењују одредбе члана 43. овог закона.
- (3) Уз пријаву за упис у регистар оснивања друштва за узајамно осигурање примјењују се одредбе става 1. овог члана.
- (4) Уз пријаву за упис у регистар оснивања друштва за заступање у осигурању подносе се следеће исправе:
- а) исправе утврђене одредбом члана 32. став 1. т. а), б) и в) овог закона,
 - б) акт о оснивању друштва за заступање у осигурању или други одговарајући акт,
 - в) рјешење Агенције за осигурање Републике Српске о издавању дозволе за обављање дјелатности заступања у осигурању,
 - г) потврда банке о уплати оснивачког улога у новцу и
 - д) одлука о именовану лица овлашћеног за заступање, ако није именовано актом о оснивању.”

Члан 16.

У члану 36. у ставу 1. у тачки а), члану 37. у тачки а), члану 39. у тачки а) и члану 41. у тачки а) ријечи: “члана 30. став 1. т. а), б) и в)” замјењују се ријечима: “члана 32. став 1. т. а), б) и в)” у одговарајућем падежу.

Члан 17.

У члану 43. тачка в) мијења се и гласи:

- “в) овјерен потпис лица овлашћеног за заступање уз изјаву о прихватању дужности и”.
- У тачки г) ријечи: “чланом 31. став 2. т. а), б) и в)” замјењују се ријечима: “чланом 32. став 1. т. а), б) и в)”.

Члан 18.

У члану 44. тачка в) мијења се и гласи:

- “в) овјерен потпис лица овлашћеног за заступање уз изјаву о прихватању дужности.”.
- У тачки г) ријечи: “чланом 30. став 2. т. а), б) и в)” замјењују се ријечима: “чланом 32. став 1. т. а), б) и в)”.

Члан 19.

У члану 45. тачка б) мијења се и гласи:

“б) овјерен потпис прокуристе уз изјаву о прихватању дужности, лична карта или путна исправа на основу које је утврђен идентитет лица, увјерење о пребивалишту, те доказ о одоброном боравку на територији Босне и Херцеговине, уколико је прокурита страном физичко лице.”.

Члан 20.

Члан 47. мијења се и гласи:

“(1) Уз пријаву за упис у Регистар повећања основног капитала код отвореног акционарског друштва по основу нових улога подносе се следеће исправе:

- а) одлука скупштине акционара о повећању основног капитала,
 - б) доказ о објављивању и садржај јавног позива за упис и уплату акција (проспект) са одобрењем Комисије за хартије од вриједности,
 - в) потврда банке о уписаним и уплаћеним акцијама или други доказ повећања основног капитала и
 - г) рјешење Комисије за хартије од вриједности Републике Српске.
- (2) Уз пријаву условног повећања основног капитала отвореног акционарског друштва прилаже се одлука скупштине друштва о условном повећању капитала. Уз пријаву за упис укупног износа за који су издате акције у претходној пословној години, на основу одлуке о условном повећању основног капитала, подносе се следеће исправе:
- а) изјава директора да су акције издате за намјене одређене у тој одлуци и
 - б) рјешење Комисије за хартије од вриједности Републике Српске.

(3) Уз пријаву за упис у Регистар повећања основног капитала отвореног акционарског друштва по основу овлашћеног капитала подносе се следеће исправе:

- а) одлука управе друштва о повећању капитала,
- б) извод из статута, односно одлука скупштине којом је управа овлашћена за доношење такве одлуке и
- в) рјешење Комисије за хартије од вриједности Републике Српске.

(4) Уз пријаву за упис у Регистар повећања основног капитала отвореног акционарског друштва претварањем резерви и нераспоређене добити у основни капитал подносе се следеће исправе:

- а) одлука скупштине акционара о повећању основног капитала,
- б) извјештај независног ревизора о финансијским извјештајима на основу којих се врши повећање основног капитала и
- в) рјешење Комисије за хартије од вриједности Републике Српске.

(5) Уз пријаву за упис у Регистар повећања основног капитала затвореног акционарског друштва по основу нових улога подносе се следеће исправе:

- а) одлука скупштине акционара о повећању основног капитала и
- б) потврда банке о уплаћеним акцијама или други доказ повећања капитала, односно извјештај овлашћеног процјенитеља којим се утврђује вриједност улога неновчаних улога заједно са исправама којима се доказује право својине на неновчаним уложима.

(6) Уз пријаву за упис у Регистар условног повећања основног капитала затвореног акционарског друштва прилажу се следеће исправе:

- а) одлука скупштине акционара о повећању капитала,
- б) извјештај банке о уплаћеним акцијама или други доказ о повећању основног капитала и
- в) изјава директора да су акције издате за намјене одређене у тој одлуци.

(7) Уз пријаву у Регистар повећања основног капитала по основу овлашћеног капитала код затвореног акционарског друштва подносе се сљедеће исправе:

а) одлука управе друштва о повећању капитала и

б) извод из статута, односно одлука скупштине којом је управа овлашћена за доношење такве одлуке.

(8) Уз пријаву за упис у Регистар повећања основног капитала затвореног акционарског друштва претварањем резерви и нераспоређене добити у основни капитал подносе се сљедеће исправе:

а) одлука скупштине акционара о повећању основног капитала и

б) извјештај независног ревизора о финансијским извјештајима на основу којих се врши повећање основног капитала са мишљењем овлашћеног ревизора о износу резерви и нераспоређене добити за који се повећава основни капитал.

(9) Уз пријаву за упис у Регистар повећања основног капитала затвореног акционарског друштва претварањем потраживања у улог подносе се сљедеће исправе:

а) одлука скупштине акционара о повећању основног капитала,

б) налаз судског вјештака о износу потраживања која се претварају у акције,

в) исправе којима се доказује потраживање које се претвара у акције.”

Члан 21.

У члану 48. у ставу 1. у тачки б) последије ријечи: “неважећим” ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

У тачки в) последије ријечи: “Српске” додају се ријеч: “и” и нова тачка г), која гласи:

“г) извјештај ревизора о финансијским извјештајима на основу којих се врши смањење основног капитала”.

Члан 22.

У члану 49. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Уз пријаву за упис у Регистар повећања основног капитала друштва са ограниченом одговорношћу по основу нових улога, претварањем резерви и нераспоређене добити, те претварањем потраживања у улог, сходно се примјењују одредбе члана 47. које се односе на повећање основног капитала код затвореног акционарског друштва.”

Члан 23.

Члан 50. брише се.

Члан 24.

У члану 52. у ставу 6. ријечи: “чланом 45. став 2. т. а), б) и в)” замјењују се ријечима: “чланом 32. став 1. т. а), б) и в)”.

Послије става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

“(7) Уз пријаву промјене члана, односно престанка својства члана прилаже се доказ о измиреним обавезама по основу пореза за друштво и лице којем својство члана престаје.”

Члан 25.

У члану 53. у ставу 1. ријечи: “регистар припајања” замјењују се ријечима: “регистар спајања уз припајање”.

Т. б) и г) мијењају се и гласе:

“б) налаз овлашћеног судског вјештака о вриједности имовине која учествује у припајању, са образложењем, и извјештај независног ревизора о спајању уз припајање,”

“г) доказ о објављивању нацрта уговора о спајању уз припајање.”

Став 4. мијења се и гласи:

“(4) Ако се 90% основног капитала зависног предузећа налази у власништву матичног предузећа коме се зависно припаја, није потребно прилагати одлуку скупштине

друштва стицаоца, као ни извјештај управног одбора и извјештај о независној ревизији спајања уз припајање под условом да:

а) нацрт уговора о спајању уз припајање буде објављен најкасније 30 дана прије дана одржавања скупштине зависног друштва, на којој се одлучује о спајању уз припајање, а ако је то друштво отворено акционарско друштво, објављивање се врши и најмање у једним дневним новинама које се продају на цијелом подручју Републике Српске,

б) члановима друштва стицаоца у његовом сједишту буде омогућен увид у нацрт уговора о спајању уз припајање, финансијски извјештаји свих друштава који престају припајањем у посљедње три године и посебан рачуноводствени извјештај за текућу годину, ако је такав извјештај обавезан за спајање уз припајање, најмање 30 дана прије дана одржавања скупштине акционара друштва престалог припајањем на којој се одлучује о спајању уз припајање и

в) један или више чланова/акционара друштва стицаоца са најмање 5% удјела/акција са правом гласа о спајању уз припајање не захтијева одржавања скупштине тог друштва ради одлучивања о спајању уз припајање, у року од 30 дана од дана одржавања скупштине друштва које престаје припајањем, на којој је усвојен нацрт уговора о спајању уз припајање.”

Члан 26.

Члан 54. мијења се и гласи:

“(1) На спајање уз оснивање пословног субјекта примјењују се одредбе овог закона о спајању уз припајање пословног субјекта, ако другим законом није другачије прописано.

(2) На статусне промјене, подјелу и одвајање пословног субјекта примјењују се одредбе овог закона о спајању уз припајање пословног субјекта.”

Члан 27.

У члану 56. последије ријечи: “о промјени облика” додају се запета и ријечи: “а у случају промјене отвореног акционарског друштва у друштво са ограниченом одговорношћу, ортакчко или командитно друштво, уз пријаву се прилаже и рјешење Комисије за хартије од вриједности, као и у другим случајевима прописаним посебним законима.”

Члан 28.

У члану 58. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Регистарски суд по службеној дужности, а по пријему рјешења из става 1. овог члана, доноси рјешење о упису ознаке ‘у стечају’, односно ‘у ликвидацији’, те упис промјене лица овлашћеног за заступање у личности стечајног, односно ликвидационог управника и рјешење доставља стечајном, односно ликвидационом управнику, Агенцији електронским путем, које објављује на огласној табли суда, док се у главној књизи регистра сачињава забиљешка која садржи назив органа који је донио рјешење, број и датум рјешења и статус поступка.”

Члан 29.

У члану 61. став 4. мијења се и гласи:

“(4) Надлежни регистарски суд одбија пријаву за регистрацију уколико оцијени да нису испуњени материјални услови за упис у регистар.”

Члан 30.

Члан 63. мијења се и гласи:

“(1) Рјешење о упису у Регистар и извод издаје се у материјалном и електронском облику на обрасцу који садржи основне податке о субјекту уписа.

(2) Рјешење у материјалном облику садржи назив и печат надлежног регистарског суда, име и презиме судије, датум доношења рјешења и опште и посебне податке утврђене овим законом.

(3) Рјешење у електронском облику садржи електронски потпис у складу са Законом о електронском документу

Републике Српске и Законом о електронском потпису Републике Српске, као и назив надлежног регистарског суда, име и презиме судије, датум доношења рјешења и опште и посебне податке утврђене овим законом.

(4) Рјешење о упису субјекта уписа у Регистар садржи МБ који додјељује Агенција, МБС - број који софтвер аутоматски генерише приликом отварања новог досијеа пословног субјекта код суда, ЈИБ додијељен од надлежног пореског органа Републике Српске и царински број, односно порески идентификациони број (ПИБ) за пословне субјекте који се региструју за обављање спољнотрговинског пословања додијељен од Управе за индиректно опорезивање БиХ, ако је прибављен.

(5) Рјешење којим се одбија захтјев или одбацује пријава подносиоца пријаве, или ако се истим рјешава о приједлозима учесника који су међусобно супротни обавезно садржи увод, изреку и образложење и издаје се у материјалном и електронском облику.”

Члан 31.

У члану 64. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Закључак се издаје у материјалном и електронском облику и садржи податке из члана 30. ст. 2. и 3. овог закона, као и назив субјекта уписа и предмет пријаве, налог субјекту уписа да у одређеном року, који не може бити краћи од три нити дужи од 15 дана, отклони утврђене недостатке пријаве, односно исправи или прибави одређене исправе од надлежног органа, односно институције, као и правне посљедице непоступања по закључку.”

Послије става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Уколико подносилац пријаве не отклони утврђене недостатке на које га је суд позвао закључком из става 1. овог члана, суд ће пријаву одбацити.”

Члан 32.

У члану 66. став 4. последије ријечи: “интернет страници” додају се ријечи: “или огласној табли”.

Члан 33.

У члану 75. став 4. мијења се и гласи:

“(4) Неосновани упис брише се по правоснажности рјешења и о брисању донесеном у овом поступку обавјештава се Агенција.”

Послије става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

“(5) Агенција о брисању неоснованог уписа у регистар обавјештава електронским путем органе утврђене одредбом члана 85. овог закона.”

Члан 34.

У члану 76. у ставу 2. тачка в) брише се.

Досадашња тачка г) постаје тачка в).

Члан 35.

У члану 77. став 4. мијења се и гласи:

“(4) Изостанак са рочишта за расправу, односно изостанак писменог изјашњења на захтјев за брисање не спречава суд да донесе рјешење о брисању из регистра субјекта против кога је поднесен захтјев.”

Члан 36.

У члану 80. у ставу 1. ријечи: “члана 85. овог закона” замјењују се ријечима: “члана 79. овог закона”.

Став 2. мијења се и гласи:

“(2) Рјешење из става 1. овог члана објављује се на огласној табли суда, интернет страници и огласној табли Агенције, а објава рјешења има утицај доставе рјешења ликвидационом дужнику.”

Члан 37.

У члану 81. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Ако суд по истеку рока из члана 80. став 3. овог закона утврди да ликвидациони дужник нема имовине или

да је она незнатне вриједности, а нема пријављених потраживања према ликвидационом дужнику, доноси рјешење којим се ликвидациони поступци закључују за све ликвидационе дужнике за које је та претпоставка испуњена и објављује га на огласној табли суда, те обавјештава електронским путем Агенцију, која на својој интернет страници и огласној табли објављује ово рјешење.”

Члан 38.

У члану 82. у ставу 1. ријечи: “члана 77. овог закона” замјењују се ријечима: “члана 79. овог закона”, а ријечи: “члана 86. овог закона” замјењују се ријечима: “члана 80. овог закона”.

У ставу 2. ријечи: “члана 85. став 3. овог закона” замјењују се ријечима: “члана 80. став 3. овог закона”.

У ставу 3. ријечи: “члана 93. став 1. овог закона” замјењују се ријечима: “члана 81. став 1. овог закона”.

Члан 39.

У члану 83. ријечи: “члана 77. овог закона” замјењују се ријечима: “члана 81. став 1. овог закона”.

Додају се нови ст. 2, 3. и 4, који гласе:

“(2) Прије доношења приједлога за покретање ликвидационог поступка, регистарски суд ће позвати повјериоце који су своје потраживање пријавили или пријављују потраживање да солидарно уплате предујам за покриће трошкова ликвидационог поступка у року од 15 дана.

(3) Уколико повјериоци не уплате предујам у прописаном року, пријаве потраживања ће се одбацити, а поступак ће се окончати у складу са одредбом члана 81. овог закона.

(4) Повјерилац који је предујмио трошкове поступка има право на њихов поврат у поступку намирења из ликвидационе масе. Трошкови се намирују прије намирења потраживања пријављених у ликвидационом поступку.”

Члан 40.

У члану 84. ријечи: “члана 77. овог закона” замјењују се ријечима: “члана 79. овог закона”.

Члан 41.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-131/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

313

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 16. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07 и 109/12), члана 12. Закона о министарским, владиним и другим именованима (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03) и члана 8. Закона о мирном рјешавању радних спорова (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 71/09 и 100/11), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ЈЕДНОГ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ АГЕНЦИЈА ЗА МИРНО РЈЕШАВАЊЕ РАДНИХ СПОРОВА

1. Дарко Барашин разрјешава се дужности члана Управног одбора ЈУ Агенција за мирно рјешавање радних спорова Бања Лука, због истека мандата на који је именован.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-320/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

314

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 16. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07 и 109/12), члана 12. Закона о министарским, владиним и другим именованима ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03) и члана 8. Закона о мирном рјешавању радних спорова ("Службени гласник Републике Српске", бр. 71/09 и 100/11), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИМЕНОВАЊУ ЈЕДНОГ ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈУ АГЕНЦИЈА ЗА МИРНО РЈЕШАВАЊЕ РАДНИХ СПОРОВА**

1. Жељка Благојевић из Бање Луке именује се за члана Управног одбора ЈУ Агенција за мирно рјешавање радних спорова Бања Лука, на период од четири године.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-321/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

315

На основу члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03), а у вези са чланом 28. Статута Акционарског друштва за угоститељство и туризам "Терме-Озрен" Петрово - Какмуж, број: 04/1-012-2-2557/11, од 3.11.2011. године, Влада Републике Српске, у функцији Скупштине акционара Акционарског друштва за угоститељство и туризам "Терме-Озрен" Петрово - Какмуж, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИМЕНОВАЊУ ВРШИЛАЦА ДУЖНОСТИ ЧЛАНОВА НАДЗОРНОГ ОДБОРА АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА ЗА УГОСТИТЕЉСТВО И ТУРИЗАМ "ТЕРМЕ-ОЗРЕН" ПЕТРОВО - КАКМУЖ**

1. Именују се вршиоци дужности чланова Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам "Терме-Озрен" Петрово - Какмуж, на период до 60 дана, и то:

- 1) Вукадин Благојевић, дипл. правник, члан,
- 2) Јово Николић, инж. организације рада, члан, и
- 3) Јеленко Ђурановић, инж. организације рада, члан.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-324/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Скупштине,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 87. став 4. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), члана 26. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ЗАМЈЕНИКА ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКЕ УПРАВЕ ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ**

1. Срђан Радуљ поставља се за замјеника директора Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, на период од пет година.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-336/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 87. став 4. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), члана 26. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА ЕКОНОМСКО-ФИНАНСИЈСКЕ ПОСЛОВЕ У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ**

1. Драган Станковић поставља се за помоћника директора за економско-финансијске послове у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове, на период од пет година.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-335/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 87. став 4. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), члана 26. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА ОСНИВАЊЕ И ОДРЖАВАЊЕ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ**

1. Александар Деурић поставља се за помоћника директора за оснивање и одржавање катастра непокретности у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове, на период од пет година.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-334/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 87. став 4. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), члана 26. Закона о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11 и 37/12) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ**

1. Тана Бабић поставља се за помоћника директора за имовинско-правне послове у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове, на период од пет година.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-333/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 87. став 4. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), члана 26. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА ПРАВНЕ И ОПШТЕ ПОСЛОВЕ У РЕПУБЛИЧКОЈ УПРАВИ ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ

1. Војин Бера поставља се за помоћника директора за правне и опште послове у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове, на период од пет година.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-332/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА СЕКТОР НАЦИОНАЛНИХ РАЧУНА, РЕГИСТАРА И УЗОРАКА У РЕПУБЛИЧКОМ ЗАВОДУ ЗА СТАТИСТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Јелена Ђокић, дипломирани економиста, разрјешава се вршиоца дужности помоћника директора за Сектор националних рачуна, регистара и узорака у Републичком заводу за статистику Републике Српске.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-318/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА СЕКТОР НАЦИОНАЛНИХ РАЧУНА, РЕГИСТАРА И УЗОРАКА У РЕПУБЛИЧКОМ ЗАВОДУ ЗА СТАТИСТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Јелена Ђокић, дипломирани економиста, поставља се за вршиоца дужности помоћника директора за Сектор националних рачуна, регистара и узорака у Републичком заводу за статистику Републике Српске, на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-319/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА СЕКТОР СТАТИСТИКЕ СТАНОВНИШТВА, ОБРАЗОВАЊА, СОЦИЈАЛНИХ СТАТИСТИКА И ПРАВОСУЂА У РЕПУБЛИЧКОМ ЗАВОДУ ЗА СТАТИСТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Богдана Радић, дипломирани економиста, разрјешава се вршиоца дужности помоћника директора за Сектор статистике становништва, образовања, социјалних статистика и правосуђа у Републичком заводу за статистику Републике Српске.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-316/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11 и 37/12), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА СЕКТОР СТАТИСТИКЕ СТАНОВНИШТВА, ОБРАЗОВАЊА, СОЦИЈАЛНИХ СТАТИСТИКА И ПРАВОСУЂА У РЕПУБЛИЧКОМ ЗАВОДУ ЗА СТАТИСТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Богдана Радић, дипломирани економиста, поставља се за вршиоца дужности помоћника директора за Сектор статистике становништва, образовања, социјалних статистика и правосуђа у Републичком заводу за статистику Републике Српске, на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-317/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 8. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 41/03), члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08) и члана 63. Закона о професионалној рехабилитацији, оспособљавању и запошљавању инвалида (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 37/12), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈУ ФОНД ЗА ПРОФЕСИОНАЛНУ РЕХАБИЛИТАЦИЈУ И ЗАПОШЉАВАЊЕ ИНВАЛИДА

1. Миле Шурлан, магистар економије из Приједора, разрјешава се функције вршиоца дужности директора ЈУ Фонд за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида, са даном 11.2.2016. године, због окончања поступка избора директора ЈУ Фонд за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-323/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 12. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 41/03) и члана 17. Закона о професионалној рехабилитацији, оспособљавању и запошљавању инвалида ("Службени гласник Републике Српске", бр. 37/12 и 82/15), Влада Републике Српске, на 60. сједници, одржаној 11.2.2016. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ДИРЕКТОРА ЈУ ФОНД ЗА ПРОФЕСИОНАЛНУ РЕХАБИЛИТАЦИЈУ И ЗАПОШЉАВАЊЕ ИНВАЛИДА

1. Ранко Вучковић, дипломирани инжењер електротехнике из Приједора, именује се за директора ЈУ Фонд за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида Приједор, на мандатни период од четири (4) године.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-322/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

316

На основу члана 5. став 4. Закона о ветеринарству ("Службени гласник Републике Српске", бр. 42/08 и 6/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О МЈЕРАМА СУЗБИЈАЊА И ИСКОРЈЕЊИВАЊА ИНФЕКТИВНЕ АНЕМИЈЕ КОПИТАРА

Члан 1.

Овим правилником прописују се мјере сузбијања и искорјењивања инфективне анемије копитара (у даљем тексту: инфективна анемија).

Члан 2.

(1) Ради откривања, праћења и сузбијања инфективне анемије спроводи се дијагностичко испитивање на инфективну анемију коња једанпут годишње, односно два пута годишње када су у питању коњи за производњу биолошких препарата (серуми и вакцине).

(2) Дијагностичко испитивање може да се изврши и примјеном ЕЛИСА теста, али се у том случају сваки позитивни резултат потврђује примјеном АГИД теста.

Члан 3.

(1) Обољелима од инфективне анемије сматрају се копитари код којих је серолошка анализа узорака крви гел-дифузијским преципитинским тестом (Когинсов тест – агар гел имунодифузионим тест – АГИД) дала позитивну реакцију.

(2) Свака сумња и потврђени случај инфективне анемије пријављује се у складу са посебним прописом којим се прописује начин пријављивања болести животиња.

Члан 4.

(1) Сумњивим на инфективне анемије сматрају се копитари који показују клиничке знакове инфективне анемије, те копитари који су у претходна три мјесеца били у директном или индиректном контакту с копитарима код којих је потврђена инфективна анемија.

(2) Копитари сумњиви на инфективну анемију морају бити подвргнути серолошкој анализи из члана 2. овог правилника у року од седам дана од постављања сумње.

Члан 5.

(1) Редовно серолошко испитивање свих копитара старијих од шест мјесеци на инфективну анемију спроводи се у складу с посебним прописима.

(2) У промет, осим када се упућују директно на клање, могу се стављати само копитари који су испитани на инфективну анемију са негативним резултатом.

(3) Налаз серолошке претраге на инфективну анемију важи 90 дана, рачунајући од дана вађења крви.

(4) Када држалац коња продаје или на други начин отуђује коње, потврда о извршеном прегледу на инфективну анемију коња не смије бити старија од 30 дана.

Члан 6.

Ради сузбијања инфективне анемије, копитари код којих је утврђена серолошки позитивна реакција морају се:

1) одмах усмртити и нешкодљиво уклонити, уколико показују клиничке знакове ИАК-а,

2) одмах усмртити и нешкодљиво уклонити ако власник нема важеће увјерење о здравственом стању копитара, ако копитар није прописно обиљежен и ако није могуће утврдити његово поријекло и

3) упутити на клање, најкасније у року од седам дана, уколико нема појаве клиничких знакова инфективне анемије и уколико власник има важеће увјерење о здравственом стању копитара, издато прије потврђивања инфективне анемије.

Члан 7.

Убијање и упућивање на клање копитара заражених инфективном анемијом из члана 6. овог правилника спроводи се под надзором надлежног ветеринарског инспектора или службеног ветеринара.

Члан 8.

(1) Када се утврди или постави сумња на инфективне анемије, у зараженом и на заразу сумњивом газдинству, надлежни ветеринарски инспектор или службени ветеринар наређује сљедеће мјере:

1) издвајање обољелих и одвојено држање на болест сумњивих копитара,

2) попис и прописно обиљежавање свих копитара на газдинству, а уколико копитари претходно нису идентификовани и обиљежени, надлежни ветеринарски инспектор наређује власнику да одмах, а најкасније у року од 48 часова, поднесе захтјев за прописно обиљежавање копитара.

3) најкасније у року од седам дана од утврђивања инфективне анемије или постављања сумње на инфективну анемију, узимање узорака крви свих копитара, те дијагностичко претраживање на инфективну анемију, два пута, са размаком од три мјесеца између два претраживања, осим у случају копитара млађих од шест мјесеци код којих се друго претраживање спроводи у старости од девет мјесеци,

4) забрана или ограничење кретања и премјештања копитара,

5) забрана издавања увјерења о здравственом стању и поријеклу животиње за копитаре, осим у случају из члана 5. став 3. овог правилника,

6) усмрћивање или клање копитара у складу са чланом 6. овог правилника,

7) дезинфекција и дезинсекција предмета, опреме, објеката, превозних средстава, те других мјеста, подручја и површина на којима је боравио заражени или на заразу сумњиви копитар,

8) заштита копитара од вектора,

9) осигурање и одржавање хигијенских услова у објектима за узгој животиња и

10) индивидуални поступак са копитарима при лијечењу и предузимању других стручних захвата, у складу са принципима асепсе и антисепсе.

(2) У случају из става 1. тачка 3) овог члана надлежни ветеринарски инспектор извјештава надлежну институцију да у року од седам дана од примања захтјева од власника изврши прописно обиљежавање свих копитара на газдинству.

Члан 9.

Сматра се да је инфективна анемија престала када од убијања, клања или угинућа посљедњег обољелог копитара и завршне дезинфекције протекне најмање три мјесеца, а сви остали копитари на газдинству су серолошким претраживањем спроведеним у складу са чланом 2. овог правилника показали негативан резултат.

Члан 10.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о мјерама за сузбијање и искорјењивање инфективне анемије коња ("Службени гласник Републике Српске", број 26/95).

Члан 11.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.05-335-252/16
9. фебруара 2016. године
Бања Лука

Министар,
Др **Стево Мирјанић**, с.р.

317

На основу члана 20. став 2. Закона о храни ("Службени гласник Републике Српске", број 49/09) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О УСИТЊЕНОМ МЕСУ, ПОЛУПРОИЗВОДИМА И ПРОИЗВОДИМА ОД МЕСА

Члан 1.

У Правилнику о уситњеном месу, полупроизводима и производима од меса ("Службени гласник Републике Српске", број 46/15) последице члана 7. додају се нови чл. 7а. и 7б, који гласе:

"Члан 7а.

(1) Субјекти у пословању са храном свјеже месо декларишу у производњи и свим фазама стављања на тржиште у складу са овим правилником и прописима који регулишу област декларисања хране.

(2) Свјеже месо треба бити декларисано тако да је могуће провјерити тачност података на декларацији.

(3) Свјеже месо животиња рођених и/или товљених и/или закланих у различитим државама које се на продајном мјесту ставља на тржиште треба се јасно одвојити једно од другог и бити декларисано тако да крајњи потрошач може лако разликовати месо различитог поријекла.

(4) Декларација свјежег меса намијењеног крајњем потрошачу садржи сљедеће податке:

- 1) о држави рођења животиње: "Рођено у:" (назив државе),
- 2) називи држава у којим је обављен узгој, под наводом: "Узгајано у: (називи држава)",
- 3) о држави у којој је обављено клање, под наводом: "Заклано у: (назив државе)" и ветеринарски контролни број,
- 4) о држави расијецања: "Расјечено у: (назив државе)" и ветеринарски контролни број,
- 5) о врсти меса и категорији,
- 6) датум клања животиње,
- 7) сви посебни услови складиштења и/или услови употребе и
- 8) датум употребе ("употријебити до:").

Члан 7б.

(1) Декларација свјежег меса мора бити означена на видљивом мјесту тако да буде лако уочљива, јасно читљива и, према потреби, неизбрисива, и то великим штампаним словима, чија је висина једнака или већа од 3,00 mm.

(2) Наведене информације не смију бити скривене, прекривене или прекинуте другим писаним или сликовним приказима или другим материјалом.

(3) Сви подаци дефинисани овим правилником морају се налазити у истом видном пољу."

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.03.6-330-363/16
4. фебруара 2016. године
Бања Лука

Министар,
Др **Стево Мирјанић**, с.р.

318

На основу члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), а у вези са чланом 6. Правилника о условима и начину полагања стручног испита за рад у пољопривредној апотеци ("Службени гласник Републике Српске", бр. 8/13, 52/14 и 54/15), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П РО Г Р А М

ОБУКЕ СТРУЧНИХ ЛИЦА ЗА РАД У ПОЉОПРИВРЕДОЈ АПОТЕЦИ

Члан 1.

Овим програмом утврђују се основна и напредна обука које морају похађати стручна лица која су одговорна за рад у пољопривредној апотеци (у даљем тексту: одговорна стручна лица).

Члан 2.

Циљ Програма је да се одговорна стручна лица упознају са принципима интегралне заштите биља, значајем примјене непеестицидних мјера борбе (агротехничких, механичких, биолошких) са циљем смањења бројности, односно густине популације штетних врста организама, као и правилним избором и безбједном примјеном средстава за заштиту биља.

Члан 3.

(1) Програм обуке састоји се од основне и напредне обуке.

(2) Програм основне обуке похађају одговорна стручна лица која немају завршен пољопривредни факултет - смјер заштита биља.

(3) Програм напредне обуке похађају одговорна стручна лица која имају завршен пољопривредни факултет - смјер заштита биља и лица из става 2. овог члана којима је истекла важност сертификата о стеченом знању за одговорна стручна лица.

Члан 4.

(1) Основна и напредна обука одговорних стручних лица састоји се од курса и од усменог стручног испита за одговорна стручна лица.

(2) Курс траје најмање 30 школских часова за основну обуку, односно 20 школских часова за напредну обуку.

Члан 5.

Циљ садржаја основне обуке јесте да одговорна стручна лица упозна са основним принципима интегралне заштите биља, приступом приликом прогнозирања и праћења штетних организама и сигнализације за третман, значајем непеестицидних мјера у заштити биља, чијим увођењем се знатно смањује ризик од средстава за заштиту биља, те са

у свајањем вјештина и знања које полазницима обезбјеђују да приликом рада са средствима за заштиту биља буду мање изложени, као и факторима које је потребно узети у обзир да се приликом избора средстава бирају она која су мање токсична, а утврђен је и Програмом основне обуке, који се налази у Прилогу 1. и чини саставни дио овог програма.

Члан 6.

Циљ садржаја напредне обуке јесте да одговорна стручна лица упозна са најновијим тенденцијама у развоју принципа интегралне заштите биља, начином узимања и слања узорка биља и биљног материјала овлашћеној лабораторији на детерминацију, основима праћења и прогнозама појаве штетних организама, актуелним карантинским и инвазивним организмима, посебно значајним за подручје Републике Српске и земаља у окружењу, новосинтетисаним средствима за заштиту биља, развојем резистентности код штетних организама на средства за заштиту биља, савременим тенденцијама у примјени и дозирању средстава за заштиту биља и савременим тенденцијама у развоју машина за заштиту биља, а утврђен је и Програмом напредне обуке, који се налази у Прилогу 2. и чини саставни дио овог програма.

Члан 7.

Стручни испит за одговорна стручна лица полаже се усмено из наставних садржаја наведених у Програму обуке, најкасније у року од 60 дана од завршетка обуке.

Члан 8.

Одговорна стручна лица добијају сертификат о стеченом знању, којим стичу право за рад на пословима набавке, промета, складиштења, чувања и издавања средстава за заштиту биља, а који издаје вршилац обуке у складу са Правилником о условима и начину полагања стручног испита за рад у пољопривредној апотеци ("Службени гласник Републике Српске", бр. 8/13, 52/14 и 54/15).

Члан 9.

Сертификат о стеченом знању важи три године од датума издавања, након чега кандидат мора да похађа напредну обуку у скраћеном облику у складу са Правилником.

Члан 10.

Овај програм ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.03.3-330-596/16
19. фебруара 2016. године
Бања Лука

Министар,
Др **Стево Мирјанић**, с.р.

ПРИЛОГ 1.

Садржај Програма основне обуке

Наставни садржај	Број часова
Основни закони и правилници из области заштите биља и пољопривреде	1
Интегрална пољопривредна производња – принципи и технолошке смјернице и принципи интегралне заштите биља	1
Штетни организми у пољопривреди	-
Фитопатогене гљиве: Основне карактеристике фитопатогених гљива, Праћење услова за настанак микоза, Основни симптоматологије – типични (диференцијални) симптоми, Избор фунгицида – студија случаја	4
Фитопатогене бактерије: Основне карактеристике фитопатогених бактерија, Праћење услова за настанак бактериоза, Основни симптоматологије – типични (диференцијални) симптоми, Избор бактерицида – студија случаја	3

Фитопатогени вируси и фитоплазме: Основне карактеристике фитопатогених вируса, Основни симптоматологије – типични (диференцијални) симптоми, Фитосанитарне мјере у производњи безвирусног садног и сјеменског материјала – студија случаја	2
Штетни инсекти и гриње у пољопривреди – праћење, прогноза, детерминација, праг штетности и сигнализација, Основни избор инсектицида и акарицида – студија случаја	4
Остале штеточине – нематодe, глодари, птице, пужеви	2
Корови: Основни појмови из хербологије, Инвазивне коровске врсте	3
Основни појмови из фитофармације Означивање и регистровање средстава за заштиту биља, декларација и упутство за употребу, Нерегистрована средства за заштиту биља – препознавање и ризици	3
Избор средстава за заштиту биља Дозирање, норма утрошка и писање рецептуре, Транспорт, мијешање, прављење радног раствора, складиштење, уништавање празне амбалаже, безбједно уклањање неискоришћених средстава за заштиту биља, Лична заштитна опрема радника, заштита околине (водозаштићене зоне, испирање пестицида) и заштита нециљаних организама (корисни инсекти), Вођење евиденције и обавјештавање јавности (књига евиденције, каранца)	3,5
Биолошке мјере заштите и биопестициди	1
Прва помоћ и симптоми тровања	0,5
Употреба и одржавање опреме за примјену пестицида	2
УКУПНО:	30

ПРИЛОГ 2.

Садржај Програма напредне обуке

Наставни садржај	Број часова
Нови законски и подзаконски акти и инспекцијски надзор за област средстава за заштиту биља	1
Тенденције у развоју принципа интегралне заштите биља	1
Начин узимања и слања узорка биља и биљног материјала овлашћеној лабораторији на детерминацију штетних организама	2
Праћење и прогноза појаве штетних организама и анализа појаве кључних (главних) штетних организама у актуелном протеклом периоду	4
Актуелни карантински и инвазивни организми, посебно значајни за подручје Босне и Херцеговине и земаља у окружењу	3
Новосинтетисана средства за заштиту биља	3
Савремене тенденције у примјени и дозирању средстава за заштиту биља	2
Развој резистентности код штетних организама на средства за заштиту биља	2
Савремене тенденције у развоју машина за заштиту биља	2
УКУПНО:	20

Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 115. став 1. Закона о

премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БИСТРИЦА ГОРЊА, ГРАД БАЊА ЛУКА

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бистрица Горња, град Бања Лука, и то за катастарску парцелу број: 1665, укупне површине 25844 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бистрица Горња, град Бања Лука, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Бистрица Горња, град Бања Лука, за катастарску парцелу број: 1665, уписану у посједовни лист број 212, као и земљишна књига за парцелу број: 507/19, уписану у зк. ул. бр. 511 к.о. Бистрица, и парцелу број: 513/1, уписану у зк. ул. бр.15 к.о. Бистрица.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-1622/15
15. фебруара 2016. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ МАГЛАЈАНИ ДОЊИ, ОПШТИНА ЛАКТАШИ

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Маглајани Доњи, општина Лакташи, и то за катастарске парцеле бр.: 22, 23/1, 23/2, 25, 26/2 и 26/3, укупне површине 21828 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Маглајани Доњи, општина Лакташи, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Маглајани Доњи, општина Лакташи, за катастарске парцеле бр.: 22, 23/1, 23/2, 25, 26/2 и 26/3, уписане у посједовни лист број 312, као и земљишна књига за парцеле бр.: 497/1, 490/2, 497/3, 501, 498 и 497/2, уписане у зк. ул. бр. 506 к.о. Маглајани.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-443/14
12. фебруара 2016. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник

Републике Српске”, број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ КОТОР ВАРОШ, ОПШТИНА КОТОР ВАРОШ

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Котор Варош, општина Котор Варош, и то за катастарску парцелу број: 1142/26, укупне површине 435 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Котор Варош, општина Котор Варош, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Котор Варош, општина Котор Варош, за катастарску парцелу број: 1142/26, уписану у посједовни лист број 3372.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-1218/15
15. фебруара 2016. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ ШИПОВО, ОПШТИНА ШИПОВО

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Шипово, општина Шипово, и то за катастарску парцелу број: 278, укупне површине 22335 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Шипово, општина Шипово, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар непокретности основан у складу са Законом о премјеру и катастру непокретности (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 34/06, 110/08 и 15/10), и то за катастарску парцелу број: 278, уписану у лист непокретности број: 184 к.о. Шипово, општина Шипово.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 21.04/951-1690/15
15. фебруара 2016. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ
ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ МУЈДИЋИ,
ОПШТИНА ШИПОВО**

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Мујдићи, општина Шипово, и то за катастарску парцелу број: 311, укупне површине 2512 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Шипово, општина Шипово, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар непокретности основан у складу са Законом о премјеру и катастру непокретности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 34/06, 110/08 и 15/10), и то за катастарску парцелу број: 311, уписану у лист непокретности број 428 к.о. Мујдићи, општина Шипово.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-1800/15
12. фебруара 2016. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ
ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ КОЗАРУША,
ГРАД ПРИЈЕДОР**

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Козаруша, град Приједор, и то за катастарске парцеле бр.: 3866/1 и 3867/1, укупне површине 6133 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Козаруша, град Приједор, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Козаруша, град Приједор, за катастарске парцеле бр.: 3866/1 и 3867/1, уписане у посједовни лист број 2577 к.о. Козаруша, град Приједор.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-1818/15
12. фебруара 2016. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ
ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ КОЗАРУША,
ГРАД ПРИЈЕДОР**

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Козаруша, град Приједор, и то за ката-

старске парцеле бр.: 3866/2, 3866/6, 3866/7, 3866/8, 3867/2, 3870/7 и 3870/8, укупне површине 6936 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Козаруша, град Приједор, за катастарске парцеле наведене у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Козаруша, град Приједор, за катастарске парцеле бр.: 3866/2, 3866/6, 3866/7, 3866/8, 3867/2, 3870/7 и 3870/8, уписане у посједовни лист број 2506 к.о. Козаруша, град Приједор.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-1819/15
12. фебруара 2016. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ
ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БИЈЕЉИНА 1,
ГРАД БИЈЕЉИНА**

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бијељина 1, град Бијељина, и то за катастарску парцелу број: 5028, укупне површине 260 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бијељина 1, град Бијељина, за катастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Бијељина 1, град Бијељина, за катастарску парцелу број 5028, уписану у посједовни лист број 4295, као и земљишна књига за парцелу број 28/190, уписану у зк. ул. бр. 7451 к.о. Бијељина.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-25/14
16. фебруара 2016. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

На основу члана 86. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12) и члана 115. став 1. Закона о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12), директор Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове Републике Српске доноси

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОТВРЂИВАЊУ КАТАСТРА НЕПОКРЕТНОСТИ
ЗА ДИО КАТАСТАРСКЕ ОПШТИНЕ БИЈЕЉИНА 1,
ГРАД БИЈЕЉИНА**

1. Потврђује се да је катастар непокретности за дио катастарске општине Бијељина 1, град Бијељина, и то за катастарску парцелу број: 5372, укупне површине 1013 м², основан у складу са Законом о премјеру и катастру Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 6/12).

2. Даном ступања на снагу катастра непокретности за дио катастарске општине Бијељина 1, град Бијељина, за ка-

тастарску парцелу наведену у тачки 1. овог рјешења ставља се ван снаге и престаје да важи катастар земљишта у к.о. Бијељина 1, град Бијељина, за катастарску парцелу број: 5372, уписану у посједовни лист број 4994, као и земљишна књига за парцелу број: 23/382, уписану у зк. ул. бр. 2763 к.о. Бијељина.

3. Катастар непокретности за непокретности поближе описане у тачки 1. овог рјешења ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 21.04/951-30/14
16. фебруара 2016. године
Бања Лука

Директор,
Милош Комљеновић, с.р.

Привредна комора Републике Српске

На основу члана 40. Закона о Привредној комори Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 65/08) и члана 121. Статута Привредне коморе Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 121/08 и 117/12), Скупштина Привредне коморе Републике Српске, на сједници одржаној 17.2.2016. године, д о н о с и

О Д Л У К У

О НАЧИНУ ОБРАЧУНА, ВИСИНИ ГОДИШЊЕ ЧЛАНАРИНЕ, РОКОВИМА И НАЧИНУ УПЛАТЕ

Члан 1.

Привредна комора Републике Српске и подручне привредне коморе Бања Лука, Бијељина, Добој, Требиње и Источно Сарајево финансираће се у 2016. години из следећих извора:

- чланарине коју обавезно плаћају чланови Коморе зависно од њихове економске снаге, у висини и на начин утврђен овом одлуком,
- накнада за обављање пословних услуга и
- других извора.

Члан 2.

Чланарина коју уплаћују чланови Коморе из члана 3. став 1. Закона о Привредној комори Републике Српске утврђује се зависно од укупног прихода исказаног у Билансу успеха за 2015. годину, и то:

А) 0,03% на остварени укупан приход већи од 600.000 КМ до 100.000.000 КМ, с тим да на годишњем нивоу не може бити већа од 20.000 КМ,

Б) 0,02% на укупан приход већи од 100.000.000 КМ, с тим да на мјесечном нивоу не може бити већа од 7.500 КМ.

Чланови Коморе који су остварили укупан приход у 2015. години од 360.000 КМ до 600.000 КМ плаћају чланарину 15 КМ мјесечно.

Чланови Коморе који су остварили укупан приход у 2015. години мањи од 360.000 КМ плаћају чланарину по стопи од 0,05%.

Члан 3.

Чланови Коморе основани и уписани у судски регистар у 2015. и 2016. години ослобођени су плаћања чланарине.

Члан 4.

До објављивања званичних података о пословању привредних субјекта Републике Српске за 2015. годину износ мјесечне чланарине чланицама Коморе фактурисаће се

аконтативно на нивоу чланарине из прошле године, а на основу објављених података утврдиће се коначни износи чланарине.

Члан 5.

Чланови Коморе који до краја другог квартала 2016. године уплате укупан износ годишње чланарине за 2016. годину остварују право на попуст у износу од 10%.

Члан 6.

Чланови Коморе из члана 3. став 2. Закона о Привредној комори Републике Српске плаћају чланарину паушално. Висину чланарине утврђује Управни одбор Коморе, уз доношење одлуке о пријему у чланство, у складу са чланом 3. став 4. Статута Коморе.

Члан 7.

Са привредним субјектима који имају одређених економских потешкоћа у пословању, односно који послују на територији Републике Српске као дио правног лица (филијале и сл.) Управни одбор Коморе или од њега овлашћено лице може закључити уговор којим ће се утврдити начин и висина плаћања чланарине.

Члан 8.

Чланарину утврђену чланом 2. став 1. под А) и Б) чланови Коморе дужни су уплаћивати мјесечно на основу обрачуна чланарине који се доставља најкасније до 20. у мјесецу за текући мјесец.

Чланарину утврђену чланом 2. ст. 2. и 3. чланови Коморе дужни су уплаћивати на основу обрачуна чланарине, који се доставља до 20. јуна, односно 20. новембра.

Члан 9.

Чланарина Коморе је јединствена и плаћа се на жиро рачуне подручних привредних комора.

Средства од чланарине на рачунима подручних привредних комора аутоматски се празне у корист рачуна Привредне коморе Републике Српске у износу утврђеном Одлуком о међусобним правима и обавезама Привредне коморе Републике Српске и подручних привредних комора.

Члан 10.

Контрола уплате чланарине врши се приликом предаје годишњег обрачуна, уз који се обавезно предаје доказ о плаћеној чланарини (вирман или овјерен ИОС).

Члан 11.

Саставни дио ове одлуке су обрасци обрачуна годишње и мјесечне чланарине - члПК 1, односно полугодишње чланарине - члПК 2, који се достављају чланицама и представљају основ за плаћање чланарине.

Члан 12.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а примјењиваће се од 1.3.2016. године.

Члан 13.

Ступањем на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о начину обрачуна, висини годишње чланарине, роковима и начину уплате, број: 01-96-4/15, од 17. фебруара 2015. године ("Службени гласник Републике Српске", број 14/15).

Број: 01-185-4/16
17. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Скупштине,
Анђелко Шобот, с.р.

**ПРИЛОГ ОДЛУКЕ
ОБРАЗАЦ: члПК 1**

Пословни субјект:
Адреса:
ЛИБ:

О Б Р А Ч У Н
чланарине ПКРС за 2016. годину
(од 1.1.2016. године до 31.12.2016.)

Основ обрачуна	Годишња чланарина	Мјесечна уплата
Остварен укупни приход у 2015. години:		
а) већи од 600.000 до 100 милиона КМ КМ _____ х 0,03%	_____ КМ	(:12) _____ КМ
б) већи од 100 милиона КМ КМ _____ х 0,02%		

Обрачун рађен за: Подручна привредна комора Бања Лука,
жиро рачун: 562-099-00000798-40 НЛБ Развојна банка а.д. Бања Лука

Обрачун рађен за: Подручна привредна комора Бијељина,
жиро рачун: 555-001-00012001-50 Нова банка а.д. Бања Лука, Филијала Бијељина

Обрачун рађен за: Подручна привредна комора Добој,
жиро рачун: 555-008-01484623-94 Нова банка АД Бања Лука, Филијала Добој

Обрачун рађен за: Подручна привредна комора Требиње,
жиро рачун: 562-008-00002317-39 НЛБ Развојна банка а.д. Бања Лука, Филијала Требиње

Обрачун рађен за: Подручна привредна комора Источно Сарајево,
жиро рачун: 555-002-00003673-56 Нова банка а.д. Бања Лука, Филијала Источно Сарајево

Руководилац рачуноводства:

Директор:

Телефон: _____
Факс: _____

**ПРИЛОГ ОДЛУКЕ
ОБРАЗАЦ: члПК 2**

Пословни субјект:
Адреса:
ЈИБ:

О Б Р А Ч У Н
чланарине ПКРС за 2016. годину
(од 1.1.2016. године до 31.12.2016.)

Основ обрачуна	Годишња чланарина	Полугодишња уплата
Остварен укупни приход у 2015. години:		
а) од 360.000 КМ до 600.000 КМ КМ 180 (фиксно)	_____ КМ	(:2) _____ КМ
б) мањи од 360.000 КМ КМ _____ х 0,05%		

Обрачун рађен за: Подручна привредна комора Бања Лука,
жиро рачун: 562-099-00000798-40 НЛБ Развојна банка а.д. Бања Лука

Обрачун рађен за: Подручна привредна комора Бијељина,
жиро рачун: 555-001-00012001-50 Нова банка а.д. Бања Лука, Филијала Бијељина

Обрачун рађен за: Подручна привредна комора Добој,
жиро рачун: 555-008-01484623-94 Нова банка АД Бања Лука, Филијала Добој

Обрачун рађен за: Подручна привредна комора Требиње,
жиро рачун: 562-008-00002317-39 НЛБ Развојна банка а.д. Бања Лука, Филијала Требиње

Обрачун рађен за: Подручна привредна комора Источно Сарајево,
жиро рачун: 555-002-00003673-56 Нова банка а.д. Бања Лука, Филијала Источно Сарајево

Руководилац рачуноводства:

Директор:

Телефон: _____

Факс: _____

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмети број **АП 2829/15**, рјешавајући апелацију **Републике Српске**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б. и члана 59 ст. (1) и (2) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – Пречишћени текст (“Службени гласник Босне и Херцеговине” број 94/14), у саставу:

- Мирсад Ђеман, предсједник,
- Мато Тадић, потпредсједник,
- Златко М. Кнежевић, потпредсједник,
- Валерија Галић, судија,
- Миодраг Симоновић, судија и
- Сеада Палаврић, судија,

на сједници одржаној 3. фебруара 2016. године, д о н и о је

О Д Л У К У

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација Републике Српске.

Утврђује се повреда права на правично суђење из члана III/3е) Устава Босне и Херцеговине.

Укида се Пресуда Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине број 51 0 П 015999 13 Рев од 9. априла 2015. године.

Предмет се враћа Врховном суду Федерације Босне и Херцеговине који је дужан да по хитном поступку донесе нову одлуку, у складу с чланом III/3е) Устава Босне и Херцеговине.

Налаже се Врховном суду Федерације Босне и Херцеговине да, у складу с чланом 72 став (5) Правила Уставног суда, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. Република Српска (у даљњем тексту: апеланткиња), коју заступа Правобранилаштво Републике Српске, сједиште замјеника у Бањалуци, поднијела је 5. јуна 2015. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Пресуде Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Врховни суд) број 51 0 П 015999 13 Рев од 9. априла 2015. године, Пресуде Кантоналног суда у Новом Травнику (у даљњем тексту: Кантонални суд) број 51 0 П 015999 12 Гж од 22. марта 2013. године и Пресуде Општинског суда у Травнику (у даљњем тексту: Општински суд) број 51 0 П 015999 08 П од 20. јула 2012. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Врховног суда, Кантоналног суда, Општинског суда и Муниба Сејмановића (у даљњем тексту: тужилац) затражено је 15. децембра 2015. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Врховни суд је доставио одговор на апелацију 17. децембра 2015. године, Кантонални и Општински суд 30. и 31. децембра 2015. године, а тужилац, посредством пуномоћника адвоката Берице Крњић из Травника, 6. јануара 2016. године.

III - Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произлазе из апеланткињиних навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

5. Пресудом Општинског суда број 51 0 П 015999 08 П од 20. јула 2012. године, која је потврђена пресудом Кантоналног суда, апеланткиња је обавезана да тужиоцу на име укупне нематеријал-

не штете за душевне болове због повреде угледа и части, слободу и права личности, на име претрпљеног страха и физичких болова за вријеме неоснованог лишења слободу у периоду од 20. априла 1992. године до 6. октобра 1994. године у трајању од 894 дана исплати износ од 178.800,00 КМ са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 7. новембра 2008. године па до коначне исплате, уз трошкове парничног поступка. Одбијен је дио тужбеног захтјева који се односио на накнаду материјалне штете.

6. У образложењу пресуде наведено је да је тужилац тужбу за накнаду штете заснивао на тврдњама да је након избијања ратних дејстава 20. априла 1992. године лишен слободу и спроведен у КПД Фоча гдје је задржан све до 20. октобра 1994. године, да је за вријеме боравка у логору био изложен тешком физичком злостављању, да су му у логору наносили тешке повреде, да је више пута премлаћиван и да је због тога задобијао многобројне повреде, да као логораш и цивилна жртва рата нема никаква примања, да му је због тешког физичког и психичког стања животна активност знатно умањена, а способност за рад потпуно изгубљена. Такође је напоменуто да тужиочево потраживање према апеланткињи проистиче из кривичног дјела злочин против човјечности, које не застарива, а стога ни право да у смислу члана 377 Закона о облигационим односима (у даљњем тексту: ЗОО) захтијева накнаду штете. С тим у вези, у тужби је наведено да је против оптужених Митра Радевића и Саве Тодоровића, припадника Војске Републике Српске у својству командира страже и замјеника управника КПД Фоча, донесена првостепена и другостепена пресуда Суда БиХ којима су проглашени кривим за кривично дјело злочин против човјечности почињено у логору Фоча у ком је тужилац био заробљен заједно са 700 заробљеника несрпске националности, те су достављене пресуде Суда БиХ бр. X-Кр/06/275 од 28. фебруара 2008. године и X-Крж-06/275 од 6. новембра 2008. године.

7. Апеланткиња је у одговору на тужбу истакла приговор застареле потраживања указујући на то да је тужба поднесена 7. новембра 2008. године, што је ван рокова (субјективног и објективног) прописаних у одредби члана 376 ст. 1 и 2 ЗОО-а. Такође је у поднеску којим је допуњен одговор на тужбу од 10. фебруара 2010. године истакнут приговор мјесне ненадлежности суда уз позив на одредбу члана 30 Закона о парничном поступку (у даљњем тексту: ЗПП). Припремно рочиште одржано је 4. марта 2010. године, а у доказном поступку изведени су докази увидом у материјалну документацију, између осталог, пресуде Суда БиХ бр. X-Кр/06/275 од 28. фебруара 2008. године и X-Крж-06/275 од 6. новембра 2008. године, потврду Црвеног крста, потврду Државне комисије за размјену ратних заробљеника и увјерење Савеза логораша. На околност висине нематеријалне штете спроведен је доказ вјештачења из медицинске струке. На основу материјалних доказа (потврда и увјерења) Општински суд је, како је наведено у образложењу, несумњиво утврдио да је тужилац био заточен у логору КПД Фоча у периоду од 20. априла 1992. године до 6. октобра 1994. године, укупно 894 дана, да је цивилна жртва рата и да није остварио накнаду по том основу. На основу приложене медицинске документације и спроведеног медицинског вјештачења, Општински суд је утврдио да се тужилац након пуштања из логора Фоча рехабилитовао у кућним условима и да су на психичком плану евидентни елементи посттрауматског стресног поремећаја.

8. У погледу истакнутог приговора мјесне ненадлежности суда, Општински суд је, прије свега, навео садржај одредбе члана 30 ЗПП из ког произлази да је за одлучивање у конкретној правној ствари опште мјесно надлежан Основни суд у Бањалуци, а да се у конкретном случају предметни спор односи на вануговорну одговорност за штету, за чије је суђење, осим суда опште мјесне надлежности, надлежан и суд на чијем подручју је штетна радња почињена или суд на чијем је подручју штетна последица наступила, те да постоји могућност избериве мјесне надлежности (члан 32 ЗППФБиХ). С обзиром на наведено, те имајући у виду да је тужилац доказао да је штета чију накнаду потражује предметном тужбом настала због тешке тјелесне повреде, закључено је да је тужилац имао право избора да тужбу за накнаду штете поднесе мјесно надлежном суду на подручју свог пребивалишта, из чега произлази да је приговор мјесне ненадлежности суда неоснован. Осим тога, у образложењу пресуде наглашено је да се суд према одредби члана 19 став 1 ЗПП може прогласити мјесно ненадлежним ако је

приговор поднесен најкасније у одговору на тужбу, што значи да је истицање тог приговора временски ограничено. У конкретном случају апеланткиња је одговор на тужбу доставила 14. априла 2009. године и у њему није истакла приговор мјесне ненадлежности, већ је то учињено 10. фебруара 2010. године кад је већ било заказано припремно рочиште, што значи да је апеланткиња закаснила да поднесе наведени приговор.

9. На основу спроведених доказа утврђено је да је тужилац 894 дана провео у заробљеништву у КПД Фоча на подручју Републике Српске (од 20. априла 1992. године до 6. октобра 1994. године), да је за вријеме заточеништва психички и физички малтретиран, да су Митар Рашевић и Саво Тодоровић у својству командира страже и замјеника управника КПД Фоча Пресудом Суда БиХ број Х-КР/06/275 од 28. фебруара 2008. године проглашени кривим за кривично дјело злочин против човјечности из члана 172 став 1 КЗ-БиХ због учешћа у удруженом злочиначком подухвату чији је циљ био заточење несрпских цивила из Фоче у нехуманим условима у КПД Фоча који је имао обиљежје логора, да су учествовали у одржавању система кажњавања и злостављања заточеника, међу којима је и тужилац иницијала С. М. С обзиром на то да из спроведених доказа произлази да је тужилац у наведеном логору провео око 2,5 године заједно са 700 заточеника, те да се кривична осуда против Рашевића и Тодоровића може довести у везу с тужиоцем на начин да је и у односу на њега почињено кривично дјело злочин против човјечности за које, према члану 19 КЗБиХ, кривично гоњење не застаријева, то ни у смислу члана 377 ЗОО-а не застаријева потраживање накнаде штете почињене таквим кривичним дјелом, па је апеланткињин истакнути приговор застарјевања потраживања оцијењен неоснованим. Стога, тужиоцу припада право на накнаду нематеријалне и материјалне штете за незаконито хапшење у смислу члана 5 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција) и члана 200 ЗОО-а.

10. Општински суд је у образложењу пресуде нагласио да према утврђењима из цитираних пресуда Суда БиХ произлази да су наведена злодјела починили припадници војске, полиције и паравојних формација Републике Српске на чијој се територији налазио логор КПД Фоча, у смислу члана 180 ЗОО-а, да је апеланткиња као ентитет одговорна за заробљавања и незаконито хапшење односно лишење слободе, наносење психичких и физичких повреда тужиоцу, па је оцијењено да је тужбени захтјев основан, а апеланткиња пасивно легитимисана у конкретном спору за накнаду штете. Оцијењујући све спроведене доказе појединачно и у међусобној вези, имајући у виду, између осталог, налаз и мишљење вјештака медицинске струке који је прихваћен као стручан и објективан, Општински суд је закључио да тужиоцу, према судској пракси, припада право на накнаду нематеријалне штете у виду новчане сатисфакције у износу од по 200,00 КМ по једном дану заточења у јединственом износу по свим видовима штете (јединствене штете) која обухвата све штетне посљедице везане за личност оштећеног проистекле усљед неоснованог лишења слободе. С обзиром на то да је тужилац у заточеништву провео 894 дана, Општински суд је закључио да му припада право на накнаду нематеријалне штете у износу од 178.800,00 КМ. Тај износ, како је даље образложено, представља примјерену, правичну и адекватну накнаду, те је сходно одредбама чл. 172, 180 и 200 став 1 ЗОО-а тужбени захтјев дјелимично усвојен у досуђеном износу, док је преостали дио одбијен као неоснован.

11. Кантонални суд је Пресудом број 51 0 П 015999 12 Гж од 22. марта 2013. године одбио апеланткињину жалбу и потврдио првостепену пресуду. Након што је пресуду испитао у дијелу у ком се жалбом оспорава, у границама разлога из жалбе и по службеној дужности, Кантонални суд је оцијенио да из садржаја жалбе произлази да апеланткиња устарајава на истовјетним приговорима које је истикала у току првостепеног поступка, сматрајући да првостепени суд за те приговоре у образложењу пресуде није навео ваљане разлоге. С тим у вези, Кантонални суд је мишљења да је неоснован поновни приговор мјесне ненадлежности Општинског суда који је у оспореној пресуди правилно ријешен. Од одлучног је значаја у том смислу чињеница да апеланткиња наведени приговор није истакла најкасније у одговору на тужбу, како је прописано у одредби члана 19 став 1 ЗПП, а тај пропуст није могла да отклони истицањем приговора у поднеску који је означен као допуна одговора, будући да је првостепеном суду достављен након истека законског рока од 30 дана. Што се тиче неоснованости приговора недостатка активне легитимације, Кантонални суд је навео да је првостепена пресуда и тај приговор оцијенила правилно, јер тужиочева активна легитимација произлази из материјалних доказа међу којима је, између осталог, потврда Државне комисије за размјену ратних заробљеника број 05-54-Р/95 од 22. маја 1995. године и увјерење Савеза логораша БиХ број 3188/2003 од 2. септембра 2003. године, којима се тужиоцу признаје статус логораша. Осим тога, Савез логораша БиХ има својство правног лица и своје опште акте којима је прописана процедура утврђивања и признања статуса логораша свим лицима која су била затворена у концентрационим логорима

ма у периоду од 18. септембра 1991. године до 30. априла 1996. године. С обзиром на то, увјерење Савеза логораша које је издато у посебно спроведеном поступку представља ваљану и подобну исправу којом је тужилац доказао статус логораша.

12. У погледу неоснованости приговора застарјелости потраживања, који је, према оцјени Кантоналног суда, првостепени суд такође правилно ријешао позивајући се на одредбу члана 377 ЗОО-а, наведено је да се дужи застарни рок примјењује у случају постојања правоснажне осуђујуће пресуде кривичног суда којом је утврђено постојање кривичног дјела и одговорности починилаца кривичног дјела. У конкретном случају, како је даље образложено, првостепени суд се позвао на правоснажну пресуду кривичног суда БиХ којом су Митар Рашевић и Саво Тодоровић осуђени за кривично дјело злочин против човјечности и међународног права, и то као одговорна лица – један у својству управника, а други у својству командира страже логора Фоча, и то због нечовјечног поступања према заточеницима који су се налазили у логору. Како се ради о кривичном дјелу из групе кривичних дјела против човјечности и међународног права, те с обзиром на то да према члану 100 презетог Кривичног закона застарјелост кривичног гоњења за предметна кривична дјела не може наступити, то не може наступити ни застарја потраживања накнаде штете која је проистекла извршењем тих кривичних дјела. Према оцјени Кантоналног суда, неосновани су и приговори којима се доводи у питање правилност утврђене нематеријалне штете и висина те штете која је тужиоцу опспореном пресудом досуђена у износу од 178.800,00 КМ, дакле у једном износу према критеријуму 200,00 КМ за један дан заточеништва у логору који се према пракси суда односи само на душевне патње због повреде угледа и части, слободе и права личности усљед неоснованог лишења слободе и заточења у логору. Имајући у виду све околности под којима се десило штетно догађај, Кантонални суд је оцијенио да је накнада нематеријалне штете која је досуђена тужиоцу одмјерена у свему у складу с одредбом члана 200 ЗОО-а и да представља адекватну новчану сатисфакцију. Такође је правилно оцијењен став из првостепене пресуде према ком је тужиоцу законска затезна камата на нематеријалну штету досуђена од дана подношења тужбе, а не од дана пресуђења, јер је одредбом члана 186 ЗОО-а прописано да се обавеза накнаде штете сматра доспјелом од тренутка настанка штете. Како том одредбом, а ни одредбом члана 227 ЗОО-а, није издвојено доспијеће нематеријалне штете, то је, према мишљењу Кантоналног суда, затезна камата на правичну новчану накнаду тужиоцу правилно досуђена од дана подношења тужбе према тужиоцевом одређеном захтјеву.

13. Пресудом Врховног суда број 51 0 П 015999 13 Рев од 9. априла 2015. године апеланткињина ревизија је дјелимично усвојена и обје нижестепене пресуде преиначене у погледу накнаде нематеријалне штете тако да је апеланткињи наложено да тужиоцу за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности исплати износ од 89.400,00 КМ, за претрпљене физичке болове износ од 2.100,00 КМ и за претрпљени страх 2.800,00 КМ или укупно 94.300,00 КМ са законском затезном каматом од 7. новембра 2008. године као дана подношења тужбе до коначне исплате. У преосталом дијелу ревизија је одбијена.

14. Испитујући оспорену пресуду у границама разлога наведених у ревизији и по службеној дужности у смислу одредбе члана 241 ЗПП, Врховни суд је нагласио да се суштина ревизијних приговора своди на понављање жалбених приговора о увјеним повредама одредаба парничног поступка, недостатку активне легитимације, застарјелости потраживања, почетку тока законске затезне камате и досуђеној висини нематеријалне штете. У погледу приговора који се тичу повреда одредаба парничног поступка којим је апеланткиња указала на налаз и мишљење вјештака медицинске струке као паушалан и неоснован, Врховни суд је оцијенио да је такав приговор неоснован. С тим у вези је јасно наведено да је у конкретном предмету вјештак неуропсихијатар спровео вјештачење, да је вјештак затим дао и свој исказ на главној расправи и одговорио на све изнесене приговоре. Ревизиони приговори у том смислу заправо су чињенични приговори којима апеланткиња износи своју оцјену спроведених доказа и износи другачије чињенично правне закључке, који нису могли ни бити узети у разматрање јер се према одредби члана 240 став 2 ЗПП ревизија не може издати због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Што се тиче ревизијног приговора којим је указано на недостатак тужиоцеве активне легитимације за подношење тужбе, Врховни суд је оцијенио да је другостепени суд правилно применио материјално право. Наиме, поновно су наведени материјални докази из којих произлази тужиочева активна легитимација, која ни наводи ма ревизије није доведена у питање. У погледу неоснованости погрешне примене материјалног права тврђом да се кривично-правна одговорност службених лица (Рашевића и Тодоровића) не може везати за апеланткињу и да се у том случају рок застарјелости захтјева за накнаду штете рачуна у роковима који су прописани одредбом члана 376 ЗОО-а, Врховни суд је истакао да је апеланткиња установљена 14. децембра 1995. године Дејтонским споразумом као један од два ентитета у БиХ. Затим је наведено да,

осим тога, из садржаја одредбе члана 17 Устава Републике Српске произлази апеланткињина одговорност за штету коју њен орган проузрокује у вршењу или у вези с вршењем својих функција, а иста одговорност произлази и из одредбе члана 172 став 1 ЗОО-а.

15. С обзиром на околности конкретне случаја, Врховни суд је оцијенио да је апеланткиња преузела одговорност да се службена лица у КПД Фоча с обиљежјем логора према заточеним лицима понашају на начин који подразумева поштовање највећих људских вриједности. Међутим, Врховни суд сматра да је апеланткиња одговорна за поступање службених лица када они не поступају на прописани начин (редовно поступање у околностима вођења рата) и за које поступање су у конкретном случају и кривично одговорни. Тако поступање, према правном ставу Врховног суда, апеланткиња даје својство одговорног лица у смислу одредбе члана 377 став 1 ЗОО-а, због чега је оцијенио да тужилова захтјев за накнаду штете није застарео. Затим је наведено садржај одредбе члана 377 став 1 ЗОО-а према којој се одговорним лицем не сматра само учинилац кривичног дјела већ и оно лице које одговара за штету која је кривичним дјелом учињена, мада сам није учинилац тог дјела. У том смислу је напоменуто да је судска пракса у БиХ (прије и послје рата), као и судска пракса у окружењу, становишта да се посебни застарни рок примјењује не само када се накнада штете захтијева од учиниоца кривичног дјела већ и од одговорног лица, нпр., државе, ентитета, послодавца као правног лица итд. Осим тога, наведено је да је у законској одредби члана 377 ЗОО-а законодавац употребио ријечи "одговорно лице" а не "учинилац кривичног дјела" па је примјена посебног рока застарје из члана 377 ЗОО-а оправдана како према учиниоцу кривичног дјела тако и према лицу које одговара за штету која је кривичним дјелом учињена. С тим у вези је указано на то да застарјевање захтјева за накнаду штете проузроковане кривичним дјелом почиње тећи од дана када је кривично дјело учињено, као што предвиђају кривични прописи, а не од дана када је оштећени дознао за штету и за лице које је штету причинило. У погледу застарје потраживања накнаде штете узроковане кривичним дјелом примјењују се правила из одредбе члана 377 ЗОО-а само у случајевима када је правоснажном осуђујућом пресудом кривичног суда утврђено постојање кривичног дјела и кривичне одговорности учиниоца, а суд је у парници везан таквом пресудом у смислу одредбе члана 12 став 3 ЗПП. С обзиром на то да су Рашевић и Тодоровић у својству командира стражара и замјеника управника КПД Фоча правоснажно осуђени због кривичног дјела злочин против човјечности из члана 172 став 1 КЗБиХ, а да према члану 19 КЗБиХ у релевантном дијелу кривично гоњење не застарјева за наведено кривично дјело, правилан је, према мишљењу Врховног суда, став изражен у другостепеној пресуди да захтјев за накнаду штете у конкретной парници није застарео.

16. Што се тиче досуђене висине нематеријалне штете, Врховни суд је оцијенио да је апеланткињина ревизија у том дијелу дјелмично основана. С тим у вези је наведено да је тужилац постао захтјев за одвојене видове нематеријалне штете, да су у одредби члана 200 став 1 ЗОО-а таксативно набројени облици нематеријалне штете, да у штетну радњу коју су апеланткињина службена лица починила тужиоцу и која има обиљежје кривичног дјела не спадају и друге посљедице које је у вези с штетном радњом тужилац претрпио, па је имајући у виду све критеријуме и мјерила из одредбе члана 200 ЗОО-а Врховни суд изнио став да тужиоцу за душевне болове због повреде угледа, части, слободе и права личности припада правична новчана накнада у износу од 100,00 КМ за сваки дан проведени у логору, дакле укупно 89.400,00 КМ (за 894 дана), за претрпљене физичке болове 2.100,00 КМ и претрпљени страх 2.800,00 КМ, односно укупно 94.300,00 КМ.

17. Такође је закључено да је правилно другостепени суд примијенио материјално право када је тужиоцу досудио законску затезну камату на досуђени износ накнаде нематеријалне штете од подношења тужбе, а не од дана доношења пресуде, јер је тужилац у поднесеној тужби потпуно определио начин и висину новчане накнаде као сатисфакције, па нема разлога да му од тог момента не теку и затезне камате. Таква одлука је, како је напоменуто, у складу са закључком Грађанског одјељења Врховног суда од 9. априла 2003. године и судском праксом истог суда.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

18. Апеланткиња оповргава оспорену пресуду тврдећи да су јој том пресудом повријеђена права из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, као и члана II(3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију. Апелацијом се указује на погрешну примјену процесног и материјалног права због мјесне ненадлежности суда и неблаговремености подношења тужбе. Осим тога, указано је на основ тужбеног захтјева и с тим у вези медицинску документацију из које произлази да је тужилац након ослобађања из "наводног логора" медицинску помоћ затражио тек након 12 година, те према налазу и мишљењу вјештака успио да се рехабилитује у

кућним условима. Апеланткиња сматра да су судови у конкретном случају потпуно погрешно примјенили одредбу члана 377 ЗОО-а која би своје упориште имала само у случају да је захтјев за накнаду штете истакнут према непосредном учиниоцу кривичног дјела и да је правоснажном судском одлуком утврђено постојање кривичног дјела и кривичне одговорности. У конкретной ситуацији, прихватање одговорности апеланткиње као правног лица која би била одговорна за штету коју њен орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези с вршењем својих функција упућује на обавезну примјену одредбе из члана 376 ст. 1 и 2 ЗОО-а, рачунајући тај ток од укидања ратног стања 19. јуна 1996. године. Наиме, апеланткиња погрешну примјену материјалног права образлаже протеком времена у ком је тужилац могао од ње да тражи остварење права на накнаду штете у судском поступку, и то до 19. јуна 2001. године (ратно стање укинато 19. јуна 1996. године), те имајући у виду да је тужилац тужбу поднио 7. новембра 2008. године, након изрицања кривичних пресуда према одговорним лицима, произлази да је свој захтјев из конкретне тужбе коју је поднио 2008. године могао да усмјери само против учинилаца кривичног дјела, а не против ње. С тим у вези, апеланткиња је указала на ставове изражене у одлукама Уставног суда БиХ бр. АП 2911/11 и АП 2979/11.

б) Одговор на апелацију

19. Врховни суд је навео да остаје при разлозима датим у образложењу пресуде која је донесена у складу са законом и Уставом ФБиХ, те је предложено да се апелација одбије јер нису учињене повреде на које апеланткиња неосновано узбује.

20. Кантонални суд је у одговору истакао да у цијелости остаје при правном становишту из своје пресуде у којој су изнијети и детаљно образложени ставови поводом апеланткињине жалбе. Предложено је да се апелација одбије јер оспореном пресудом није повријеђено ни право на правично суђење, ни право на имовину, као ни остала права прописана Уставом БиХ.

21. Општински суд сматра да је донио исправну и закониту пресуду која је потврђена пресудом Кантоналног и Врховног суда, те да у конкретном случају нема нити је било кршења уставних права.

22. Тужилац је у свом одговору на апелацију истакао да апеланткиња у апелацији указује на чињенично стање, оцјену доказа и погрешну примјену материјалног права и да се ти наводи не могу подвести под повреду права на имовину, нити је у надлежности Уставног суда да процјењује квалитет закључака редовних судова у том смислу. Осим тога, у апелацији није јасно наведено које је то апеланткињино конкретно право занемарено или погрешно примјењено. Стога је предложено да се апелација одбаци као очигледно недозвољена или одбије као неоснована.

V - Релевантни прописи

23. У Закону о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89, "Службени лист РБиХ" бр. 2/92, 13/93 и 13/94, те "Службене новине ФБиХ" бр. 29/03 и 42/11) релевантне одредбе гласе:

Члан 154. став 1.

(1) Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.

Члан 155.

Штета је умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њена повећања (измакла корист), као и наносење другоме физичком или психичком бола или страха (нематеријална штета).

Члан 172. став 1.

Правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези с вршењем својих функција.

Члан 180. ст. 1. и 4.

(1) За штету насталу смрћу, тјелесном повредом или оштећењем, односно уништењем имовине физичког лица усљед акта насиља или терора, као и приликом јавних демонстрација и манифестација, одговара друштвено-политичка заједница чији су органи по важећим прописима били дужни да спрјече такву штету.

(4) То право застарјева у роковима прописаним за застарјелост потраживања накнаде штете.

Члан 186.

Обавеза накнаде штете сматра се доспјелом од тренутка настанка штете.

Члан 189.

Оштећеник има право на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи.

Висина накнаде штете одређује се према цијенама у вријеме доношења судске одлуке, изузев случаја кад закон наређује шта друго.

При оцјени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије остварење је спријечено штетником радњом или пропуштањем.

Члан 360.

1. Застарјелост престaje право захтијевати испуњење обавезе.
2. Застарјелост наступа кад протекне законом одређено вријеме у коме је повјерилац могао захтијевати испуњење обавезе.
3. Суд се не може обазирати на застарјелост ако се дужник није на њу позвао.

Члан 376. ст. 1. и 2.

Потраживања накнаде проузроковане штете застаријева за три године од када је оштећеник сазнао за штету и за лице које је штету починило.

У сваком случају ово потраживање застаријева за пет година од када је штета настала.

Члан 377.

Кад је штета проузрокована кривичним дјелом, а за кривично гоњење је предвиђен дужи рок застарјелости, захтјев за накнаду штете према одговорном лицу застаријева кад истекне вријеме одређено за застарјелост кривичног гоњења.

Прекид застаријевања кривичног гоњења повлачи за собом и прекид застаријевања захтјева за накнаду штете.

Исто важи и за застој застаријевања.

24. У Закону о парничном поступку ("Службене новине ФБиХ" бр. 53/03, 73/05 и 19/06) релевантне одредбе гласе:

Члан 8.

Које ће чињенице узети као доказане одлучује суд на основу слободне оцјене доказа. Суд ће савјесно и брижљиво оцијенити сваки доказ засебно и све доказе заједно.

Члан 123.

(1) Свака странка дужна је да докаже чињенице на којима заснива свој захтјев.

(2) Суд ће слободном оцјеном доказа утврдити чињенице на основу којих ће донијети одлуку.

Члан 247. став 1.

Недозвољену ревизију одбациће ревизијски суд рјешењем, као и неправовремену или непотпуну ревизију, ако то, у границама својих овлаштења, није учинио првостепени суд.

VI - Допустивост

25. У складу с чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд има и апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом Уставу, када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

26. У складу с чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако је поднесена у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о последњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

27. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине број 51 0 П 015999 13 Рев од 9. априла 2015. године, против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апеланткиња је примила 21. маја 2015. године, а апелација је поднесена 5. јуна 2015. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда јер не постоји неки формални разлог због ког апелација није допуштена, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

28. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

29. Апеланткиња оповргава оспорене пресуде указујући на то да су јој тим пресудама повријеђена права из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, као и члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1 Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

30. У вези с апеланткињиним позивањем на кршење права заштићених Европском конвенцијом, Уставни суд напомиње да је апеланткиња орган јавне власти, па сходно томе не ужива заштиту права загарантованих одредбама Европске конвенције и њених протокола који регулишу однос јавне власти и појединаца и пружају појединцима заштиту људских права и основних слобода у односу с јавном влашћу. Међутим, Уставни суд се позива на свој став установљен у Одлуци број АП 39/03 (види Уставни суд, Одлука број АП 39/03 од 27. фебруара 2004. године, објављена на www.ustavnisud.ba), према ком свако ко је био странка у одређеном поступку и ко има пресуду било ког суда за коју сматра да су му њоме повријеђена права може да поднесе апелацију Уставном суду. У цитираној одлуци је, осим наведеног, закључено да државни органи и јавна власт као учесници судских поступака уживају гаранције права на правичан поступак и права на имовину из члана II/3е) и к) Устава Босне и Херцеговине. Имајући у виду наведено, Уставни суд ће испитати апелацију у односу на апеланткињино уставно право на правично суђење и право на имовину из члана II/3е) и к) Устава Босне и Херцеговине.

Право на правично суђење

Члан II/3е) Устава Босне и Херцеговине гласи у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези с кривичним поступком.

31. Уставни суд запажа да се поступак који апеланткиња оспорава, који је покренуо тужилац, односно на накнаду штете. Исто тако, Уставни суд запажа да је апеланткиња у оквиру тог поступка обавезана на накнаду штете, па стога примјена стандарда права на правично суђење у конкретном случају није упитна.

Право на правично суђење

Члан II/3е) Устава Босне и Херцеговине гласи у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

е) Право на правичан поступак у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези с кривичним поступком.

31. Уставни суд запажа да се поступак који апеланткиња оспорава, који је покренуо тужилац, односно на накнаду штете. Исто тако, Уставни суд запажа да је апеланткиња у оквиру тог поступка обавезана на накнаду штете, па стога примјена стандарда права на правично суђење у конкретном случају није упитна.

32. Потом, Уставни суд запажа да апелација покреће питање примјене материјалног права, конкретно одредбе члана 377 ЗОО-а, у околностима када постоји правоснажна пресуда кривичног суда којом су Митар Рашевић и Саво Тодоровић (у даљем тексту: окривљени) у својству командира страже и замјеника управника КПД Фоча проглашени кривим због кривичног дјела злочин против човјечности из члана 172 став 1 КЗБиХ, у вријеме када је и тужилац био заточен у КПД Фоча. Апеланткиња сматра да се рок из члана 377 ЗОО-а у конкретном случају могао примјенити само у односу на окривљене као непосредне починиоце наведеног кривичног дјела, док се у односу на апеланткињу као правно лице и као тужену у конкретном поступку могао примјенити искључиво рок из члана 376 ст. 1 и 2 ЗОО-а. Дакле, спорно питање које је апелацијом покренуто јесте питање примјене материјалног права с аспекта застарних рокова – општих из члана 376 ЗОО-а или продужених (тзв. привилегованих или посебних) из члана 377 ЗОО-а.

33. С тим у вези, Уставни суд указује на то да се у низу својих одлука донесених у својој пракси, почевши од 2004. године па надаље, бавио питањем накнаде штете у контексту примјене рокова застаре имајући у виду околности сваког појединачног предмета, односно сагледавајући специфичне околности с аспекта питања која су покренута апелацијом.

34. У конкретном случају, тужилац је тужбом од 7. новембра 2008. године, коју је поднио након окончања кривичног поступка против окривљених који су били припадници Војске Републике Српске и у периоду који је релевантан за тужиоца били у својству стражара и управника логора КПД Фоча, затражио накнаду нематеријалне штете проузроковане кривичним дјелом. У погледу основа тужбеног захтјева, који је с аспекта одредби о застари потраживања у односу на апеланткињу у конкретном случају споран, сва три редовна суда која су одлучивала о тужбеном захтјеву била су сагласна да је апеланткиња одговорна као правно лице, те да је у односу на апеланткињу оправдана примјена посебног рока застаре из члана 377 ЗОО-а којим је регулисано потраживање накнаде штете проузроковане кривичним дјелом, а то конкретно значи да тужиоцев захтјев није застарио због постојања кривичне пресуде којом су починиоци кривичног дјела (окривљени) проглашени кривим за кривично дјело злочин против човјечности. У том смислу, из јединственог става редовних судова који су донијели оспорене пресуде произлази закључак да је одредба члана 377 ЗОО-а примјењива како према учиниоцу кривичног дјела тако и према одговорном (трећем) лицу, у конкретном случају према апеланткињи као правном лицу чија су службена лица (окривљени у својству стражара и управника затвора) проузроковали штету у вршењу службе. С друге стране, редовни судови су извели јединствен закључак да у односу на апеланткињу нема мјеста примјени општег рока застаре из члана 376 ст. 1 и 2 ЗОО-а, те је стога задатак Уставног суда да испита природу тих рокова у конкретној ситуацији (чл. 376 и 377 ЗОО-а).

35. Уставни суд подсјећа на то да у предмету број АП 4128/10 (види Уставни суд, Одлука број АП 4128/10 од 28. марта 2014. године, доступна на интернет-страници Уставног суда www.ustavnisud.ba), расправљајући о природи рокова из наведених одредби, није нашао ништа што би указивало на то да су редовни судови произвољно примјенили материјално право када су, сходно одредби члана 376 ЗОО-а, одбили тужбени захтјев апеланата којим су, између осталог, тражили накнаду нематеријалне штете

због убиства њиховог блиског сродника током рата. Наиме, у том предмету редовни судови су, у вези с примјеном члана 377 ЗОО-а, између осталог, истакли да се одредба члана 377 ЗОО-а може примјенити само на учиниоца кривичног дјела, а не и на треће лице које, иначе, одговара за штету умјесто фактичког учиниоца кривичног дјела, па се, стога, на то треће лице могу примјенити само одредбе члана 376 ЗОО-а (у том предмету као тужена је такође означена апеланткиња-Република Српска). Осим тога, Уставни суд је у цитираној одлуци приликом одлучења имао у виду и праксу Европског суда за људска права (у даљњем тексту: Европски суд) према чијем мишљењу постојање застарног рока није, *per se*, неспојиво с Конвенцијом. Наглашено је да је задатак Европског суда у конкретном предмету да утврди да ли су природа рока о ком је ријеч и/или начин на који је примјенен спојиви с Конвенцијом (види Врбица против Хрватске, број 32540/05, став 66, 1. април 2010). Према мишљењу Европског суда, то нарочито значи да се Европски суд мора увјерити како се примјена законских рокова може сматрати предвидивом за подносиоце с обзиром на надлежно законодавство и конкретне околности предмета (види *Osu* против Италије, број 36534/97, став 35, 11. јул 2002, већ цитирани предмет Врбица, став 72, и Мајски против Хрватске [број 2], број 16924/08, став 69, 19. јул 2011). Европски суд је, такође, примјетио да члан 377 ЗОО-а предвиђа дужи законски застарни рок за захтјеве ради накнаде штете кад је штета узрокована кривичним дјелом. Такође, Уставни суд је приликом одлучења у цитираном предмету имао у виду и став Европског суда из предмета Баничевић против Хрватске (види Европски суд, Баничевић против Хрватске, одлука од 2. октобра 2012. године, апликација број 44252/10, ст. 31-37) у ком је такође расправљено питање застарјелости потраживања за штету причињену кривичним дјелом у контексту права на приступ суду као сегменту права на правично суђење. Наиме, Европски суд је у цитираној одлуци, расправљајући апликацију родитеља младића који је смртно страдао у саобраћајној несрећи, у околностима када је кривични поступак против оптуженог обустављен због застаре кривичног гоњења, нагласио да није било ничега што би спрјечило подносиоце (нити они тврде друкчије) да поднесу своју грађанску тужбу за накнаду штете у општем законском застарном року на основу члана 376 Закона о обвезним односима Р Хрватске (који је идентичан оном из ЗОО-а, укључујући и члан 377 ЗОО-а), што би, према ставу Европског суда, грађанским судовима омогућило да испитају основаност захтјева подносилаца без обзира на протек законског застарног рока у кривичном поступку или било каквог другог исхода кривичног поступка.

36. Уставни суд је, такође, позивајући се на наведени став према ком се одредба члана 377 ЗОО-а може примјенити само на учиниоца кривичног дјела, а не и на оно треће лице које, иначе, одговара за штету умјесто фактичког учиниоца кривичног дјела, те да се стога на то треће лице могу примјенити само одредбе члана 376 ЗОО-а, у предмету број АП 3979/11 (види Уставни суд, Одлука број АП 3979/11 од 17. септембра 2014. године, доступна на интернет-страници Уставног суда www.ustavnisud.ba) усвојио апеланткињину (Република Српска) апелацију, укинуо пресуду Апелационог суда оспорену апелацијом у том предмету и предмет вратио редовном суду на поновни поступак. У наведеном предмету Апелациони суд је у жалбеном поступку усвојио тужитељкину жалбу обавезујући апеланткињу, као неспорно пасивно легитимисану, у смислу одредбе члана 180 ЗОО-а, дакле по принципу објективне одговорности, да тужитељки због смрти мужа накнади нематеријалну штету. Апелациони суд је приликом одлучења, имајући у виду расположи-ве доказе, дошао до закључка (супротног од оног до којег је дошао првостепени суд) да је штета настала таквом радњом која у себи садржи елементе кривичног дјела, те је, узевши у обзир околност да против починиоца није вођен кривични поступак, те да не постоји правоснажно осуђујућа пресуда донесена у кривичном поступку, на основу свих спроведених доказа и околности конкретног случаја, закључио да је штета коју је тужитељка претрпјела проузрокована кривичним дјелом из групе кривичних дјела против човјечности и међународног права за која не може наступити застарјелост кривичног гоњења, па, сходно томе, не може наступити ни застарјелост потраживања накнаде штете. Апелациони суд се при томе позвао на одредбе члана 377 ЗОО-а које, према схватањима наведеног суда, не искључују могућност да се изузетно, као у конкретном случају, у парничном поступку утврђује да ли је штета настала радњама које садрже биће кривичног дјела.

37. Уставни суд наглашава да приликом разматрања апелације одлучује искључиво у околностима сваког појединачног предмета (ор. *cit.*, АП 4128/10, тачка 45, и АП 3979/11, тачка 35), те у сваком предмету сагледава специфичне околности конкретног случаја с аспекта питања која се апелацијом покрећу. Уставни суд, такође, подсећа на то да је приликом разматрања апелације и одлучења везан за своју праксу, али да се усвојени став у неком предмету може примјенити у цијелости или дјелимично и на други предмет тек након што упоредном анализом предмета дође до неспорног закључка да се ради о истим, односно готово истим чињеничним и правним околностима, што оправдава аналогну примјену усвојеног става и на други предмет.

38. Уставни суд понавља да је спорно питање које се поставља конкретном апелацијом произвољна примјена члана 377 ЗОО-а у односу на апеланткињу, у ситуацији у којој постоји правоснажна пресуда кривичног суда против окривљених као непосредних извршилаца кривичног дјела који тужбом нису обухваћени као пасивно легитимисани, већ искључиво апеланткиња по принципу објективне одговорности. Уставни суд уочава да се специфичне околности конкретног предмета тичу тужоачевог статуса у вријеме рата и постојања правоснажне пресуде Суда БиХ број Х-КРЖ-06/275 од 6. новембра 2008. године којом су окривљени као непосредни починиоци кривичног дјела злочин против човјечности проглашени кривим, а тужоачево тужбом нису обухваћени као пасивно легитимисани, већ искључиво апеланткиња по принципу објективне одговорности и да према јединственом ставу редовних суда у односу на апеланткињу нема мјеста примјени општег рока застаре из члана 376 ст. 1 и 2 ЗОО-а.

39. Узимајући у обзир све, а посебно специфичне околности конкретног случаја у контексту спорних питања која је истакнула апеланткиња, Уставни суд сматра да се став из цитираних одлука АП 4198/10 и АП 3979/11 може у цијелости примјенити и на конкретан предмет, те се умјесто посебног образложења ове одлуке позива на образложење из цитираних одлука бр. АП 4128/10 и АП 3979/11. Наиме, подржавајући своју новију праксу и праксу Европског суда усвојено у предметима који су покретали слично чињенично и правно питање с аспекта примјене материјалног права, конкретно одредаба чл. 376 и 377 ЗОО-а, Уставни суд сматра да су редовни судови у околностима конкретног случаја у односу на апеланткињу произвољно примјенили одредбу члана 377 ЗОО-а када су одбили као неоснован апеланткињин приговор застаре потраживања, јер се наведена одредба може примјенити само на учиниоца кривичног дјела, а не и на оно треће лице које, иначе, одговара за штету умјесто фактичког учиниоца кривичног дјела. Стога се на то треће лице могу примјенити само одредбе члана 376 ЗОО-а.

40. Стога, Уставни суд сматра да је у конкретном случају прекршено апеланткињино право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине.

Остали наводи

41. С обзиром на то да је Уставни суд у претходним тачкама ове одлуке већ утврдио да је оспореном пресудом прекршено право на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд сматра да није потребно посебно разматрати и апеланткињине наводе о кршењу права на имовину из члана II/3к) Устава Босне и Херцеговине.

VIII - Закључак

42. Уставни суд закључује да постоји кршење права на правично суђење из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине када су редовни судови произвољном примјеном члана 377 ЗОО-а одбили апеланткињин приговор застаре потраживања накнаде нематеријалне штете.

43. На основу члана 59 ст. (1) и (2) и члана 62 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

44. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Мирсад Ћеман, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број АП 1678/12, рјешавајући апелацију Радио-телевизије Федерације Босне и Херцеговине и Бакира Хаџиомеровића, на основу члана VI/3б) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - Прецишњени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" број 94/14), у саставу:

- Мирсад Ћеман, предсједник,
- Мато Тадић, потпредсједник,
- Златко М. Кнежевић, потпредсједник,
- Валерија Галић, судија,
- Миодраг Симиновић, судија и
- Сеада Палаврић, судија,

на сједници одржаној 8. децембра 2015. године, д о и о ј е

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација Радио-телевизије Федерације Босне и Херцеговине и Бакира Хаџиомеровића поднесена

против Пресуде Окружног суда у Бањалуци број 71 0 П 065031 11 Гж од 6. марта 2012. године и Пресуде Основног суда у Бањалуци број 71 0 П 065031 09 П од 28. априла 2011. године.

Одлуку објавити у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”, “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”, “Службеном гласнику Републике Српске” и “Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине”.

Образложење

I - Увод

1. Радио-телевизија Федерације Босне и Херцеговине и Бакир Хаџиомеровић (у даљњем тексту: првоапеланткиња, другоапелант или апеланти), које заступа Никица Гржић, адвокат из Сарајева, поднели су 8. маја 2012. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) против Пресуде Окружног суда у Бањалуци (у даљњем тексту: Окружни суд) број 71 0 П 065031 11 Гж од 6. марта 2012. године и Пресуде Основног суда у Бањалуци (у даљњем тексту: Основни суд) број 71 0 П 065031 09 П од 28. априла 2011. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Окружног суда, Основног суда и адвоката из Бањалуке Зорана Бубића, пуномоћника тужилаца, затражено је 12. јануара 2015. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Окружни суд је доставио одговор на апелацију 26. јануара 2015. године, а Основни суд 30. јануара 2015. године. Тужиоци нису доставили одговор на апелацију.

III - Чињенично стање

4. Чињенице предмета које произлазе из навода апеланата и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

5. Одлучујући о тужби Александра Џомбића, Мирослава Краљевића, Звонка Бајагића, Младена Поповића, Велимира Стојишића, Невенке Ловрен и Саве Кљештана (у даљњем тексту: тужиоци) против апеланата и Слободана Васковића као трећетуженог ради накнаде штете, Основни суд је донио Пресуду број 71 0 П 065031 09 П од 28. априла 2011. године (потврђена пресудом Окружног суда) којом су апеланти обавезани да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљене душевне боли због клевете солидарно исплате новчане износе појединачно наведене у изреци пресуде (од 1.000,00 КМ до 5.000,00 КМ). Преко досуђеног износа који представља разлику између досуђеног и траженог износа тужбени захтев је одбијен (све прецизније наведено у ст. 1 и 2 оспорене пресуде). Тужбу ради накнаде нематеријалне штете тужиоци су заснивали на тврдњи да је првоапеланткиња 13. априла 2009. године у политичком магазину “60 минута”, који је уредио и водио другоапелант, јавно објавила садржај у ком је сваки од тужилаца појединачно доведен у контекст онога што су наводно радили за вријеме рата у Власеници, што им је нанјело нематеријалну штету у виду душевних болова због повреде угледа и части.

6. Апеланти су у одговору на тужбу оспорили основ и висину постављеног тужбеног захтева јер, према њиховој оцјени, у спорном изражавању нема елемената клевете већ је у питању коментар о питањима од јавног значаја будући да су тужиоци јавне личности.

7. Основни суд је спровео доказе читањем стенограма политичке емисије “60 минута”, затим вјештачењем вјештакиње медицинске струке Нере Зивлак-Радуловић од 29. марта 2011. године и саслушањем вјештака медицинске струке.

8. На основу читања стенограма утврђено је да је спорни прилог објављен 13. априла 2009. године у политичкој емисији “60 минута” у 20.00 часова на програму Радио-телевизије Федерације Босне и Херцеговине (првоапеланткиња), коју је уредио и водио другоапелант, а коју је коментарисао трећетужени, те да су у спорном прилогу сви тужиоци, и то сваки појединачно и поименично доведени у контекст онога што су радили. У прилогу је наведено следеће: “[...] за вријеме рата и данас у Власеници, једном од оних градова БиХ којим и данас, 14 година након рата, владају убице, ратни злочинци и окорјели криминалци и да је мрак започео 1992. године са СДС партијом [...], да грађани Власенице трпе невиђен терор од злочиначке групе окупљене око М. К. (друготужитељ) који је господар живота и смрти у овом граду, те је исти одавно требао бити у затвору због ратних злочина [...], који је за вријеме рата био постављен за команданта јуришног батаљона и једно од његових првих злочина је рушење цамије када је поставио 500 кг експлозива и тиме срушио пола градића, а највећи злочин почињу у логору Сушица 1992. године гдје је звјерски убијено 1617 Бошњака док су хиљаде других мучени и зостављани. Исто тако, раме уз раме са М. К. (друготужитељ) је З. Б. (трећетужитељ) звани Дуга пушка, иначе интимус Радована Караџића, а који се прикључио СНСД-у када је напустио СДС и који је најзаслужнији што је М. П. (четвртотужитељ) сада начелник општине Власеница. Исто

тако М. К. (друготужитељ) је са својим ‘зликотвцима’ Власеницу претворило у приватан посјед и отворено се бави сводништвом намјештајући малолетнице А. Џ. (првотужитељ), министру финансија, који је један од његових заштитника. Наиме, А. Џ. неријетко у Власеници стиже хеликоптером и ако се која од дјевојака успротиви проституисању слиједи јој прогон заједно са њеном породицом. М. К. Управо из тог разлога су М. К. и З. Б. несметано ољачкали милионе, јер је З. Б. СНСД-ов министар за капиталне пројекте у Власеници, у шумском газдинству ‘Бирач’ има своје обезбеђење тзв. Краљевићеве батинаши којима командује Једнооки Цек (седмотужитељ) С. К. Сви који се супротставе М. К. (друготужитељ) који преко М. П. (четвртотужитељ) контролише општину Власеница остају без посла и могућности за рад. Стварни терор влада и у Дому здравља у којем господари сестра М. К., докторица Н. Л. (шестотужитељица) чија плата износи 9.000,00 КМ, отворено пријети радницима, неријетко их и физички напада, а због њеног сулудог понашања Власеницу је напустило 10-ак специјалиста. Тако им практички нико ништа не може јер је све под контролом М. К. (друготужитеља).” Спорни прилог завршава ријечима: “Овај несретни градић (Власеница) у раљама је ратно-злочиначке мафијашке организације која га немилосрдно сатира већ 17 година”.

9. На основу налаза и мишљења вјештакиње медицинске струке Нере Зивлак-Радуловић од 29. марта 2011. године Основни суд је утврдио да је основ психијатријског вјештачења процјењивање различитих негативних психичких, посебно емоционалних последица штетног дјеловања, те да се вјештачење обавља на основу прегледа лица, при чему се оцјењује његово психичко стање уз сагледавање медицинске и друге релевантне документације. Вјештакиња је у свом налазу и мишљењу навела да се у конкретном случају ради о тексту врло непријатног, компромитујућег садржаја, који нарушава достојанство, углед и част сваког просјечног човјека, при чему би сваки просјечан човјек трпио осјећања која се огледају у негативним и непријатним осјећањима нелагоде, незадовољства, фрустрације, љутње итд., односно да би сваки нормалан просјечан човјек морао да има нормалну, психолошки схватљиву реакцију на текст таквог садржаја. У налазу су наведени интензитет и дужина трајања душевне боли који представљају стандард за сваког нормалног просјечног човјека, а у групи тужилаца нико није посебно издвојен, већ се мишљење и стручна процена вјештачења односи на све тужиоце.

10. У вези с основом постављеног тужбеног захтева, Основни суд је нагласио да је основ одговорности за накнаду штете за клевету садржан у члану 5 Закона о заштити од клевете као *lex specialis* у односу на друге прописе, те у одредби члана 154 став 1 Закона о облигационим односима (у даљњем тексту: ЗОО) којом је као основ одговорности прописана субјективна одговорност (свако пословно способно лице које проузрокује штету угледу физичког или правног лица, изношењем или преношењем изражавања нечег неистинитог, идентификујући то лице трећем лицу, одговорно је за клевету, ако је то лице проузроковало штету у својству аутора, уредника или издавача изражавања, или у својству лица које је на неки други начин ефикасно контролисало садржај тог изражавања, као и правно лице које је објавило изражавање). Затим је наведен садржај одредбе члана 6 Закона о заштити од клевете, у контексту изузетка од одговорности за клевету, и одредбе члана 11 истог закона, у којима је прописано да се накнада врши искључиво с намјером надокнаде штете нанесене угледу оштећеног и да та накнада мора да буде пропорционална проузрокованој штети.

11. Приликом одлучења Основни суд је имао у виду да је информисање јавности битно и друштвено потребно, да је првоапеланткиња јавни сервис, другоапелант главни и одговорни уредник и трећетужени новинар, те да је стандард обављања дјелатности у медијима (електронским или принтиним), који су моћан и утицајан друштвени фактор, професионализам у складу с правилима новинарске етике, а то значи објављивање истинитих и тачних информација, а не оних које су неистините, погрдне и увредљиве. С тим у вези, Основни суд је навео да у конкретном случају из садржаја објављеног (спорног) прилога који је пун клеветничког вокабулара произлази да је он изазвао неистинит, злонамјеран, погрдан, увредљив, дискредитујући, паушалан и шокантан ефекат не само на лица (тужиоце) на која се прилог односи већ и на ширу локалну заједницу и ентитет, будући да је политички магазин “60 минута” веома гледана емисија у ударном термину на цијелој територији Босне и Херцеговине. Стога су тужиоци у спорном прилогу имали “публицитет” који је имао велики негативни одјек, за неке у оквиру заједнице у којој живе, а за неке - првенствено за првотужиоца (министра финансија, а затим и председника Владе Републике Српске) - на цијелом простору БиХ, јер је, нпр., првотужилац, јавна личност, политичар високог ранга с угледом и поштовањем у друштву, а не само у политичким круговима. Идентификација свих тужилаца као лица која имају везе или су починили “криминалне” радње свакако повлачи за собом кривичну одговорност или санкцију за такво друштвено неприхватљиво понашање и поступање. Међутим, према оцјени суда, да би се неко оквалификовао као лице које је починио низ

кривичних дјела, а нарочито ратни злочин, морају постојати релевантни и основани докази (судска одлука). У спорном прилогу који је пун сензационализма тужиоци се вријеђају и као људи и као јавне личности, при чему им се наносе душевна бол и патња довољном у ситуацију да се “правдају” породици, родбини, пријатељима и најширој јавности за оно што нису учинили, а што им је у спорном прилогу стављено на терет. Основни суд је оцијенио да су објављивањем прилога таквог садржаја прекршене све норме новинарске етике и професионализма и да су апеланти и трећетужени као преносиоци таквих вијести одговорни према тужиоцима у смислу почињене клевете и нанесене им нематеријалне штете. Наиме, према оцјени суда, изражавања наведена у спорном прилогу нису ни истинита а ни разумна, већ увредљива и злонамјерна, с посљедицама за тужиоце у виду душевне боли и патње коју су свакако доживјели и осјећали у свакодневном животу и раду. Основни суд је при том нагласио значај и улогу медија у друштву чији је свил благовремено и транспарентно обавјештавање јавности о свим аспектима живота и рада у неком друштву, али у складу с нормама прихватљивог и професионалног рада и новинарске етике. Стога је, имајући у виду наведено, Основни суд ставио да је у конкретном спорном прилогу дошло до повреде морално-психичке стране личности оштећених (тузилаца), чиме им је нанесена нематеријална штета у виду душевне боли и патње уз истовремену намјеру апеланата да се тужиоци омаловаже односно оклеветају и да им се тиме наруши друштвени и приватни интегритет, односно њихов статус. Основни суд је оцијенио да у конкретном случају постоји “хитна друштвена потреба дјеловања” да се на апеланте примјени санкција у виду накнаде штете, јер се спорним прилогом у првоапеланткињиној емисији, чији је уредник другоапелант, задире и вријеђа како приватни тако и јавни углед и част сваког од тужилаца понаособ, те њихово достојанство и лични интегритет, због чега је суд и обавезао апеланте да тужиоцима солидарно накнаде причињену им штету. Што се тиче висине досуђене нематеријалне штете, суд се руководи тежином повријеђеног добра, статусом и позицијом коју тужиоци имају у животу и друштву, а такав став је, између осталог, заснован и на налазу и мишљењу вјештаких медицинске/психијатријске струке у ком је наглашено да се ради о тексту врло непријатног и компромитујућег садржаја који нарушава достојанство, углед и част сваког просјечног човјека, па тако и тужилаца, чиме им је неспорно причињена штета. Приликом одмјеравања досуђене накнаде за причињену штету узета је у обзир устаљена судска пракса за ту врсту спорова.

12. Одлучујући о жалби апеланата против наведене пресуде, Окружни суд је донио Пресуду број 71 0 П 065031 П Гж од 6. марта 2012. године којом је жалба одбијена и првостепена пресуда потврђена. У образложењу пресуде Окружни суд је навео да је одлука првостепеног суда правилна и законита, јер из утврђеног чињеничног стања које је проистекло из спроведених доказа произлази да су апеланти починили дјело клевете, и то првоапеланткиња тако што је објавила неистините чињенице, другоапелант као уредник и трећетужени као новинар, те да тужиоцима припада накнада нематеријалне штете за претрпљене душевне болове сходно одредбама чл. 5, 6 и 10 Закона о заштити од клевете. И према ставу Окружног суда, спорни прилог представља радњу клевете којом је тужиоцима нанесена штета, те стога постоји основ за обештећење тужилаца на основу одредби Закона о заштити од клевете, јер садржај изнесених информација није био истинит и представљао је напад на тужиоце као јавне личности, а нарочито на њихов углед, што је утицало на повјерење јавности у њих. Окружни суд је оцијенио неоснованим жалбени навод којим су апеланти указали на оцјену доказа и тврђњу да тужиоци нису доказали да су претрпјели штету у виду повреде угледа и части, јер је првостепени суд оцијенио изведене доказе на начин који регулише одредба члана 8 Закона о парничном поступку (у даљем тексту: ЗПП), а да је изнесена клевета штетила части и угледу тужилаца довољно је образложено у првостепеној пресуди. Према оцјени Окружног суда, жалбени наводи апеланата нису довели у сумњу правилност у законитост првостепене пресуде, па је на основу одредбе члана 226 ЗПП жалба одбијена и првостепена пресуда потврђена.

IV - Апелација

а) Наводи из апелације

13. Апеланти сматрају да су им оспореним одлукама повријеђени право на правично суђење из члана II(3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција), право на слободу мишљења, савјести и вјере из члана II(3г) Устава Босне и Херцеговине и члана 9 Европске конвенције, те право на слободу изражавања из члана II(3х) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције. Апеланти су указали на то да се настанак штете према одредбама Закона о заштити од клевете не претпоставља (као што је погрешно урадио првостепени суд), већ се у смислу одредбе члана 123 став 1 ЗПП доказује у сваком појединачном случају. Апеланти су се позвали на праксу Уставног суда из Одлуке број АП 1203/05, нагласивши

да се за нематеријалну штету као извор облигационоправног односа у смислу одредби ЗОО-а тражи постојање двију чињеница које морају бити у узрочно-посљедиčnoј вези. Клевета би у том случају била узрок штете, а душевни болови представљали би посљедицу због повреде части и угледа. С тим у вези, апеланти су указали на то да у току поступка није доказано да су тужиоци заиста претрпјели штету у смислу одредбе члана 200 ЗОО-а, будући да свако лице различито реагује на изражавања које се сматра увредљивим. Стога се у спорним за накнаду штете ради клевете, због специфичности института клевете, не могу установити објективни критеријуми на основу којих би се могло утврђивати да поједино изражавање код просјечног човјека изазива душевну бол, као што су редовни судови учинили у конкретном случају.

14. У вези с кршењем права из члана 10 Европске конвенције апеланти су навели да су оспорене пресуде донесене супротно пракси Европског суда за људска права (у даљем тексту: Европски суд) који је исказао став да су границе прихватљивог критичизма много шире када се ради о политичарима као таквим, него о приватним појединцима. У том смислу, наглашено је да су политичари неизбјежно и добровољно изложени надзору новинара, као и шире публике, који прате сваку њихову ријеч и дјело, и да, сходно томе, морају показати већи степен толеранције (случај Lindgens, пресуда од 8. јуна 1986. године). Указали су на то да се члан 10 Европске конвенције не односи само на “информације” и “идеје” које су позитивно прихваћене и неувредљиве или се примају с равнодушносту, већ такође и на оне које “вријеђају” и “узнемиравају” (пресуда Европског суда од 7. децембра 1976. године, Handyside против Уједињеног Краљевства). Сматрају да се усвајањем тужбеног захтјева ограничава слобода медија, што представља једну врсту цензуре.

б) Одговор на апелацију

15. Окружни суд је у одговору на апелацију навео да остаје при разлозима датим у другостепеној одлуци, оцијенивши да су апелациони наводи неосновани.

16. Основни суд је истакао да су наводи апеланата неосновани, те да је суд у поступку поступао у складу с важећим законом, те да у цијелости остаје при датом образложењу из оспорене пресуде.

V - Релевантни прописи

17. У Закону о заштити од клевете (“Службени гласник Републике Српске” број 37/01) релевантне одредбе гласе:

Општи дио

Члан 1. став 1. тачка а)

Овим законом уређују се прихватљива ограничења слободe изражавања у погледу грађанске одговорности за штету нанесену угледу физичког или правног лица изношењем или проношењем нечег неистинитог и потврђује да:

а) право на слободу изражавања, које је гарантовано Уставом Републике Српске и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода, представља један од основа демократског друштва, посебно када се ради о питањима од политичког и јавног интереса;

Члан 5. став 1.

Одговорност за клевету

(1) Свако пословно способно лице које проузрокује штету угледу физичког или правног лица изношењем или проношењем нечег неистинитог, идентификујући то лице трећем лицу, одговорно је за клевету, ако је то лице проузроковало штету у својству аутора, уредника или издавача изражавања, или у својству лица које је на неки други начин ефикасно контролисало садржај тог изражавања, као и правно лице које је објавило изражавања.

Обавеза ублажавања

Члан 8.

Тужилац у смислу овог закона предузима све потребне мјере да ублажи сву штету узроковану наводним клеветничким изражавањем, а нарочито укључујући захтјев за исправку коју упућује туженом.

Накнада штете

Члан 11. став 1.

(1) Обештећење се врши искључиво са намјером надокнаде штете нанесене угледу оштећеног, а та надокнада мора бити пропорционална проузрокованој штети. При утврђивању накнаде штете, суд узима у обзир све околности случаја, нарочито укључујући све предузете мјере како би се ублажила проузрокована штета, као што су: објављивање исправке, опозивање изјаве или извињење, чињеницу да ли је особа која је начинила штету стекла новчану корист учиненим изношењем или проношењем изражавања, или чињеницу да би износ додијељен због штете могао имати за посљедицу велике материјалне потешкоће или банкрот особе која је проузроковала штету.

Члан 13.

Овај закон је *lex specialis* у односу на све друге законе. За све што није регулисано овим законом примјењиваће се одредбе Закона о облигационим односима, Закона о извршном поступку и Закона о парничном поступку који су на снази у Републици Српској.

18. У Закону о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ" бр. 29/78, 39/85, 46/85 и 57/89) и "Службени гласник Републике Српске" бр. 17/93, 3/96 и 39/03) релевантне одредбе гласе:

Члан 154. став 1.

(1) Ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.

Члан 200.

(1) За претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа и части, слободе или права личности, смрти блиског лица, као и за страх суд ће, ако нађе да околности случаја, а нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдавају, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде материјалне штете, као и у њеном одсуству.

(2) Приликом одлучивања о захтјеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, суд ће водити рачуна о значају повријеђеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

19. У Закону о парничном поступку ("Службени гласник Републике Српске" бр. 58/03, 85/03, 74/05, 63/07 и 49/09), у тексту који је важио у релевантном периоду, карактеристичне одредбе гласе:

Члан 7. став 1.

(1) Странке су дужне да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтјеве и да изводе доказе којима се утврђују те чињенице.

Члан 8.

Које ће чињенице узети као доказане одлучује суд на основу слободне оцјене доказа. Суд ће савјесно и брижљиво оцјенити сваки доказ засебно и све доказе заједно.

Члан 127.

Ако се утврди да странци припада право на накнаду штете, на новчани износ или на замјенљиве ствари, али се тачна висина износа, односно количина ствари не може утврдити или би се могла утврдити само са несразмјерним тешкоћама, суд ће о овом одлучити, по својој оцјени.

VI - Допустивост

20. У складу с чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд има и апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом Уставу, када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

21. У складу с чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако је поднесена у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о последњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

22. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Окружног суда број 71 0 П 065031 11 Гж од 6. марта 2012. године, против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Затим, оспорену пресуду апеланти су примили 26. марта 2012. године, а апелација је поднесена 8. маја 2012. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 18 став (1) Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 18 ст. (3) и (4) Правила Уставног суда јер не постоји неки формални разлог због ког апелација није допуштена, нити је очигледно (*prima facie*) неоснована.

23. Имајући у виду одредбе члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 18 ст. (1), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да апелација испуњава услове у погледу допуштивости.

VII - Меритум

24. Апеланти оспоравају наведене пресуде тврдећи да су им тим пресудама повријеђена права из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 1 Европске конвенције, члана II/3г) Устава Босне и Херцеговине и члана 9 Европске конвенције, као и члана II/3х) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције.

Право на слободу изражавања

Члан II/3 Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2 овог члана, а она обухватају:

х) Слободу изражавања.

Члан 10 Европске конвенције гласи:

(1) Свако има право на слободу изражавања. Ово право укључује слободу мишљења и слободу примања и преношења информација и идеја, без мијешања јавне власти и без обзира на границе. Овај члан не спречава државе да захтијевају дозволе за рад од радио, телевизијских и филмских компанија.

(2) Остваривање ових слобода, будући да укључује обавезе и одговорности, може подлијегати таквим формалностима, условима, ограничењима или санкцијама предвиђеним законом и које су неопходне у демократском друштву у интересу националне безбједности, територијалног интегритета или јавне безбједности, спречавања нерета или злочина, заштите здравља и морала, угледа или права других, спречавања ширења повјерљивих информација или у интересу очувања ауторитета и непристрасности судства.

а) Општи принципи

25. Право на слободу изражавања из члана 10 Европске конвенције спада у групу тзв. квалификованих права за која је карактеристично да првим ставом дефинишу само право, а другим ставом дозвољена мијешања и ограничења тих права, под условима прописаним тим ставом. Према пракси Европског суда и Уставног суда, слобода изражавања представља суштински основ демократског друштва, један од основних услова његовог напретка и развоја сваког човјека. Под условима из става 2 члана 10, та слобода је примјењива не само на информације или идеје које налазе на позитиван пријем или се сматрају неувредљивим или према њима постоји равнодушност већ и на оне које вријеђају, шокирају или узнемиравају државу или било који дио популације. То су захтјеви плурализма, толеранције и слободоумности без којих нема "демократског друштва". То, између осталог, значи да све "формалности", "услови", "ограничења" или "санкције" које се намећу у тој области морају бити пропорционалне легитимном циљу који се жели остварити. Европски суд је обезбиједио снажну заштиту изјављања које се односе на питања од јавног интереса, укључујући и оне које подразумевају критику на рачун политичара, владе, службеника, дакле јавних личности, али и других чланова друштва. С друге стране, ко год користи слободу изражавања преузима "дужности и обавезе" у обиму који зависи од његове ситуације и техничких средстава која користи (види Европски суд, *Selistö* против Финске, пресуда од 16. новембра 2004. године, апликација број 56767/00, став 46, и Уставни суд, Одлука број АП 1203/05 од 27. јуна 2006. године). Та слобода, ипак, није апсолутна и може да буде ограничена због околности и под условима наведеним у члану 10 став 2 Европске конвенције под којима се јавна власт може мијешати у уживање слободе изражавања, дакле границе критике су широке, али нису апсолутне. Стога су кључна улога и задатак независног судства да у сваком појединачном случају јасно утврди границу између оправданих и потребних, те неоправданих и непотребних ограничења која неки принцип потврђују као правило или га негирају као пуку декларацију. Европски суд је стога утврдио низ принципа и фактора које при томе треба узети у обзир, прије свега успостављање јасне разлике између чињеница и вриједносних судова.

26. Наиме, Европски суд и Уставни суд у својим су одлукама константно указивали на то да је у домаћем правном систему неопходно да се направи јасна разлика између чињеница и мишљења (вриједносне оцјене), јер се постојање чињенице може доказати, док истинитост вриједносних судова није могуће доказати (види Европски суд, *Lingens* против Аустрије, пресуда од 8. јула 1986. године, серија А, број 103, став 46; и Уставни суд, Одлука број АП 1004/04 од 2. децембра 2005. године). Европски суд је обезбиједио снажну заштиту изражавања која се односе на питања од јавног интереса и подразумевају критику јавних личности, а при вршењу важне улоге "чувара јавног интереса" слобода процјене је ограничена управо интересом демократског друштва.

27. Уставни суд указује на то да је мало простора унутар члана 10 став 2 Европске конвенције за ограничавање политичког говора или дебате о питањима од јавног интереса. Штавише, границе прихватљивог критицизма шире су кад су у питању јавне личности као што су политичари него кад су у питању приватна лица. За разлику од приватних лица, јавне личности се неизбјегно и свјесно стављају пред оцјену јавности, а њихове ријечи и дјела изложени су пажљивијем испитивању јавности, па стога морају показати и већи степен толеранције (види Европски суд, *Hriso* против Словачке, пресуда од 20. јула 2004. године, апликација број 49418/99, став 40 [е]).

28. Кад се ради о ограничењима из члана 10 став 2 Европске конвенције, Европски суд је указао на то да тест "неопходности у демократском друштву" захтијева да се при одлучивању да ли је дошло до кршења одлучи да ли "мијешање" домаћих власти у ту слободу кореспондира "хитној друштвеној потреби", да ли је пропорционално легитимном циљу који се жели постићи и да ли су

разлози и оправдања које су дали надлежни органи за такво мијешање релевантни и довољни. С тим циљем потребно је да се утврди да ли су домаће власти примјениле стандарде који су у складу с принципима установљеним у члану 10 Европске конвенције, као и да ли су домаће власти засновале своје одлуке на прихватљивој анализи релевантних чињеница. Што се тиче пропорционалности, мора се утврдити да ли је постигнут правичан баланс у заштити двију вриједности гарантованих Европском конвенцијом које могу да буду у супротности једна другој: с једне стране, слобода изражавања из члана 10 Европске конвенције и, с друге стране, право лица које је нападнуто у тексту да заштити своју репутацију, што је заштићено чланом 8 Европске конвенције (види Европски суд, Chauvy и др. против Француске, пресуда од 29. јуна 2004. године, апликација број 64915/01, став 70).

б) Примјена наведених принципа у конкретном случају

29. Доводећи наведене опште принципе у везу с чињеницама конкретнoг предмета, Уставни суд запажа да су оспорене пресуде донесене на основу Закона о заштити од клевете и ЗОО-а, те да је стога мијешање уживање слободе изражавања прописано законом. Ти су закони јавно објављени у службеном гласилу, њихов текст је јасан, приступачан и предвидив, а осим тога, Закон о заштити од клевете, како је Уставни суд већ напоменуо у својим раније донесеним одлукама, пружа већи степен заштите слободе изражавања од минимума предвиђеног Европском конвенцијом. Даље, Уставни суд примјеђује да су оспорене пресуде донесене у грађанској парници коју су тужиоци покренули против апеланата због наносења штете њиховом угледу, па је јасно да је циљ мијешања заштита "угледа или права других" из члана 8 Европске конвенције, односно угледа тужилаца, што је, свакако, легитиман циљ.

30. Уставни суд још мора да утврди да ли су коришћена средства пропорционална циљу који се жели остварити. Како је већ речено, "циљ" на који се оспорене пресуде позивају јесте заштита "угледа или права других", а "средство" је налог суда апелантима да тужиоцима плате штету коју су нанијели њиховом угледу. Да би се доказало да је мијешање било "неопходно у демократском друштву", потребно је доказати да постоји "хитна друштвена потреба" која је тражила конкретно ограничење у остваривању слободе изражавања. Хитна друштвена потреба огледа се у успостављању равнотеже између два заштићена добра, а то су право слободе изражавања заштићено чланом 10 Европске конвенције и право појединца на заштиту свог угледа заштићено чланом 8 Европске конвенције.

31. У вези с тим, Европски суд је утврдио одређене критеријуме, између осталог: допринос објављених изражавања дебати од општег интереса, начин на који су прибављене информације (да ли се контактирало с лицем у питању ради информација, да ли му је дата могућност да одговори на изнесене наводе ради утврђења да ли је новинар поступао bona fide у настојању да пружи јавности тачне и поуздане информације у складу с новинарском етиком), улога и функција лица у питању, као и период активности, претходно понашање лица о којима се пише, садржај, облик и последице објављивања и, најзад, тежина наметнуте санкције.

32. Уставни суд указује на то да се у конкретном случају ради о накнади нематеријалне штете због нарушавања части и угледа тужилаца, који представљају вриједност чију заштиту не треба доводити у питање. Приликом појмовног одређења части и угледа, Уставни суд истиче да се свака људска индивидуа одликује тим категоријама које су саставни, неодојиви дио њезине личности. Част се најчешће дефинише као скуп нематеријалних вриједности које човек посједује као људско биће и као припадник одређене друштвене заједнице, а стиче се рођењем. С друге стране, о угледу се најчешће говори као о другој страни части, тзв. спољној части која подразумијева уважавање које човек има у друштвеној заједници. На тај начин одређени, част и углед представљају неодојиве категорије које се могу посматрати с различитих аспеката, па и с аспекта њихове грађанскоправне заштите.

33. Уставни суд је већ нагласио да се постојање чињеница може доказати, али истинитост вриједносних оцјена није нешто за што се могу пружити докази. Из садржаја спорног изражавања произлази да оно није било изношење вриједносних судова који се не могу доказивати, него да је било објављено као изношење чињеница у контексту припадности и учешћа тужилаца као лица која имају везе или су починили "криминалне" радње, између осталог и кривично дјело ратни злочин, а које за собом свакако повлаче кривичну одговорност или санкцију за такво друштвено неприхватљиво понашање и поступање, па се за разлику од вриједносних судова могу и доказати. У конкретном случају Уставни суд сматра да, иако објављивање јавности о евентуалним злоупотребима јавних личности јесте легитиман циљ новинара и медија у демократском друштву, везано за наведене принципе апеланти имају обавезу да укажу на свој допринос општем интересу у контексту објављеног спорног прилога, начина на који су информације прибављене како би се утврдило да ли су поступали (апеланти) bona fide, затим у контексту улоге и функције лица која су у питању у контексту

извјештавања о чињеницама које могу да допринесу дебати у демократском друштву (разлике у обављању службене дужности у односу на приватни живот с циљем задовољења радозналости јавности), претходног понашања и последица објављивања. Наиме, у конкретном случају, општи интерес који дозвољава покретање питања о евентуалним незаконитим понашањима јавних личности не може се бранити изношењем информација за које није утврђена истинитост, а које представљају напад на њихов углед и које се, због тога, не могу сматрати критиком коју су они дужни да толеришу с обзиром на послове и функцију коју врше.

34. Уставни суд сматра да су редовни судови на основу спроведених доказа јасно образложили да се у садржају спорног прилога у првоапеланткињиној емисији, чији је уредник другоапелант, задире и вријеђа приватни и јавни углед и част сваког од тужилаца појединачно, односно да је садржај изнесених информација био таква да је представљао напад на тужиоце као јавне личности, што је утицало на повјерење јавности у њих. Редовни судови су при томе нагласили да је информисање јавности битно и друштвено потребно, да је првоапеланткиња јавни сервис, другоапелант главни и одговорни уредник и трећетужени новинар политичког магазина "60 минута", те да је стандард обављања дјелатности у медијима (електронским или принтиним), који су моћан и утицајан друштвени фактор, професионализам у складу с правилима новинарске етике. С тим у вези, у оспореним пресудама наведено је да је на основу изведених доказа, прије свега садржаја објављеног спорног прилога који је пун клеветничког вокабулара, утврђено да су апеланти оклеветали тужиоце јер су о њима објавили неистините, погрдне и увредљиве информације. Будући да су такве информације објављене у политичком магазину, емисији која је веома гледана у ударном термину на цијелој територији Босне и Херцеговине, ефекат који су изазвале утицао је не само на тужиоце већ и на ширу локалну заједницу. При томе су редовни судови имали у виду да су у спорном прилогу сви тужиоци доведени у везу с чињењем већег броја "криминалних" радњи, па чак и кривичног дјела ратни злочин, за чију квалификацију морају постојати релевантни и основани докази, те да су у недостатку тих доказа у спорном прилогу који је пун сензационализма, при чему се тужиоци вријеђају у јавном и приватном интегритету довођењем у ситуацију да се породици и друштвеној заједници правдају за оно што нису учинили, апеланти као преносиоци таквих вијести одговорни према тужиоцима у смислу почињене клевете и нанесене им нематеријалне штете. Такође је наглашена улога и значај медија, као и њихов крајњи циљ - благовремено и транспарентно објављивање јавности о свим аспектима живота и рада у неком друштву, али у складу с нормама прихватљивог и професионалног рада и новинарске етике. Стога је у конкретном случају на основу анализе и оцјене свих изведених доказа исказан став да је спорним прилогом дошло до повреде морално-психичке стране личности свих тужилаца (оштећених), чиме им је нанесена нематеријална штета у виду душевне боли, те да постоји "хитна друштвена потреба" дјеловања да се на апеланте примјени санкција у виду накнаде штете.

35. У погледу начина утврђивања висине штете као санкције која представља мијешање у слободу изражавања, Уставни суд указује на сопствени став према ком је одмјеравање новчане накнаде нематеријалне штете врло деликатан и сложен поступак, с обзиром на веома различиту морално-психичку конституцију сваког појединца и све остале околности под којима се догодила штета која је за последицу имала повреду нематеријалних добара оштећених. Насупрот тврдњама из апелације према којима се у сваком појединачном случају штета мора доказати у смислу релевантних одредби ЗОО-а, не постоји "листа доказа" на основу којих би домаћи судови процењивали која би санкција представљала мијешање које је пропорционално циљу који се жели постићи, нити се може очекивати извођење доказа којим би се на егзактан начин утврдио "интензитет и трајање" настале нематеријалне штете. Стога, судови нису ограничени посебним формалним доказним средствима, нарочито не извођењем доказа вјештачењем у смислу утврђивања "јачине и трајања душевних болова". Дакле, приликом одмјеравања санкције редовни судови узимају у обзир низ фактора значајних за конкретни предмет и на основу слободне процјене утврђују релевантне околности сваког конкретнoг случаја, при чему не смије изостати прихватљива анализа релевантних принципа. У контексту наведеног, у конкретном случају, према оцјени Уставног суда, таква анализа није изостала. Наиме, приликом одмјеравања новчане накнаде, дакле санкције која представља мијешање у право на слободу изражавања, која се у односу на тужиоце креће од 1.000,00 КМ до 5.000,00 КМ, редовни судови нису поступали пуким аутоматизмом, нити произвољно, на што апеланти апелацијом неосновано указују, већ су поступали у складу с праксом и дискреционим овлашћењем у оквиру своје слободне процјене која је ограничена искључиво захтјевом пропорционалности израженим у члану 10 Европске конвенције, при чему није изостала прихватљива анализа свих релевантних принципа. Уставни суд сматра да је мјера која је предузета ради заштите угледа и части тужилаца, односно досуђивање накнаде штете у појединачним износима за сваког од тужилаца (од 1.000,00 КМ до 5.000,00 КМ) пропорционална тежини

повреде њиховог угледа, као и тежини мијешања судова у слободу изражавања које је учињено том мјером, те сматра да су оспорене одлуке донесене у складу с чланом 10 Европске конвенције.

36. На основу изложеног, Уставни суд сматра да је мијешање у право апеланата на слободу изражавања било "неопходно у демократском друштву", те да стога оспореним пресудама није прекршено право на слободу изражавања.

37. На основу свега наведеног, Уставни суд закључује да у околностима конкретного случаја нема кршења права на слободу изражавања из члана II(3x) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције.

Остали наводи

38. Апеланти су указали и на то да су им оспореним пресудама повријеђени право на правично суђење из члана II(3e) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 Европске конвенције и право на слободу мисли, савјести и вјере из члана II(3г) Устава Босне и Херцеговине и члана 9 Европске конвенције. Међутим, апеланти нису посебно образлагали кршење тих права, позивајући се на исте аргументе због којих сматрају да им је повријеђено право на слободу изражавања. С обзиром на закључак у вези с правом на слободу изражавања, Уставни суд сматра да у околностима конкретного случаја нема потребе да посебно анализира наведена права, те закључује да су наводи апеланата о повреди тих права такође неосновани због истих разлога као и у вези с правом на слободу изражавања.

VIII - Закључак

39. Уставни суд закључује да нема повреде права на слободу изражавања из члана II(3x) Устава Босне и Херцеговине и члана 10 Европске конвенције када је оспореним одлукама судова наложено апелантима да тужиоцима солидарно исплате накнаду нематеријалне штете нанесене угледу и части тужилаца изношењем неистинитих чињеница, јер је "мијешање" било у складу са законом, имало циљ "заштиту права других" и било је "неопходна мјера у демократском друштву".

40. На основу члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

41. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Мирсад Ђеман, с.р.

Државна регулаторна комисија за електричну енергију

На основу члана 4.2. Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02, 13/03, 76/09 и 17/11), члана 36. Пословника о раду ("Службени гласник БиХ", број 2/05) и члана 13. Правилника о лиценцама ("Службени гласник БиХ", број 87/12), на сједници Државне регулаторне комисије за електричну енергију, одржаној 15. децембра 2015. године, д о н и ј е т а ј е

ОДЛУКА

О УТВРЂИВАЊУ СТАНДАРДНИХ УСЛОВА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЛИЦЕНЦЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ ДЈЕЛАТНОСТИ МЕЂУНАРОДНЕ ТРГОВИНЕ ЕЛЕКТРИЧНОМ ЕНЕРГИЈОМ

1. Овом одлуком утврђују се Стандардни услови за коришћење лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом, као саставни дио лиценце за ту дјелатност.

2. Стандардни услови из тачке 1. саставни су дио ове одлуке.

3. Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објавиће се у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Број: 05-02-2-318-10/15
15. децембра 2015. године
Тузла

Предсједавајући
Комисије,
Милорад Тушевљак, с.р.

СТАНДАРДНИ УСЛОВИ

за коришћење лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом

1. Обављање лиценциране активности

1.1. Власник лиценце је овлашћен да обавља дјелатност међународне трговине електричном енергијом поштујући одредбе Закона о преносу, регулатору и оператору система електричне енергије у Босни и Херцеговини ("Службени гласник БиХ", бр. 7/02, 13/03, 76/09 и 1/11), правила и прописа Државне регулаторне комисије за електричну енергију (ДЕРК), као и Стандардних услова.

1.2. Обавезе дефинисане у Стандардним условима не умањују обавезе власника лиценце дефинисане законом.

1.3. Лиценцирана дјелатност из тачке 1.1. подразумева куповину, продају или испоруку електричне енергије гдје је једно од мјеста куповине, продаје или испоруке ван Босне и Херцеговине.

2. Обавезе и права власника лиценце

2.1. Власник лиценце дужан је у току коришћења лиценце да перманентно задовољава опште и специфичне критеријуме утврђене Правилником о лиценцама на основу којих му је лиценца издата и подносити ДЕРК-у о томе одговарајуће доказе.

2.2. Власник лиценце дужан је да редовно или по захтјеву ДЕРК-а доставља ДЕРК-у финансијске и остале извјештаје у форми и обиму дефинисаним Стандардним условима или захтјевом ДЕРК-а.

2.3. Власник лиценце дужан је да припрема финансијске извјештаје који ће бити доступни јавности за лиценцирану дјелатност у складу са рачуноводственим стандардима који важе у Босни и Херцеговини и у складу са правилима ДЕРК-а.

2.4. Власник лиценце дужан је да обезбиди рачуноводствено раздвајање лиценциране дјелатности од других дјелатности.

2.5. Власник лиценце дужан је да поштује прописе из области међународне трговине, прати промјене домаћих и међународних техничких захтјева везаних за трговину електричном енергијом и усклађује пословање са тим промјенама.

2.6. Власник лиценце дужан је да поштује прописе везане за квалитет услуга које пропише ДЕРК.

2.7. Власник лиценце дужан је да поштује тржишна и мрежна правила.

2.8. Власнику лиценце није дозвољено да спроводи било какве антиконкурентне активности, злоупотребава тржишну моћ или врши манипулације тржиштем електричне енергије.

2.9. Власник лиценце дужан је да се према учесницима на тржишту односи на фер и недискриминаторски начин.

2.10. Власник лиценце има право да присуствује састанцима техничких комисија које дају коментаре током припреме и измјена Мрежног кодекса. Власник лиценце има право да буде биран у техничку комисију.

2.11. Власник лиценце има право да присуствује састанцима техничких комисија које дају коментаре током припреме и измјена Тржишних правила. Власник лиценце има право да буде биран у техничку комисију.

2.12. Власник лиценце дужан је да се придржава одлука Независног оператора система у Босни и Херцеговини (НОСБиХ) када се, у складу са законом и лиценцом НОС-а БиХ, у хитним околностима које захтијевају брзо дјеловање, мијења Мрежни кодекс или Тржишна правила.

2.13. Власник лиценце дужан је да поштује мјере које пропише ДЕРК или Министарство спољне трговине и економских односа (Министарство) у случају природне катастрофе или друге ситуације са последицама по општу безбједност.

2.14. Власник лиценце дужан је да поштује важеће тарифе које су примјенљиве на његове трансакције.

2.15. Власник лиценце дужан је да поштује све важеће техничке стандарде и комерцијалне кодексе.

2.16. Власник лиценце дужан је да на захтјев ДЕРК-а, НОС-а БиХ, Електропреноса Босне и Херцеговине и Министарства достави тражене податке, документе и информације потребне за спровођење закона. ДЕРК, НОСБиХ, Електропренос БиХ и Министарство чуваће повјерљивост свих тражених података и информација које се сматрају трговачком тајном или повјерљивим, осим у мјери у којој закон предвиђа да се такви подаци објаве.

2.17. Власник лиценце дужан је да обезбиди одговарајуће гаранције за обављање својих трансакција.

2.18. Власник лиценце дужан је да поштује све одредбе важећих међународних споразума и уговора чији је потписник Босна и Херцеговина, а који се односе на међународну трговину, укључујући, али не ограничавајући се на важећа правила која се односе на прекограничну трговину електричном енергијом.

2.19. Власник лиценце дужан је у свом пословању на територији других земаља да поштује прописе истих.

2.20. Власник лиценце дужан је да поштује одговарајућу лиценцу за трговину издату од релевантне ентитетске комисије и да извјештава ДЕРК-у о свим промјенама исте.

3. Надгледање обављања лиценциране дјелатности

3.1. ДЕРК надгледа обављање лиценциране дјелатности.

3.2. Током периода важења лиценце власник лиценце дужан је да доставља ДЕРК-у извјештаје наведене Стандардним условима, на начин предвиђен тачком 2.2. тих услова.

3.3. ДЕРК надгледа све аспекте усклађености дјеловања власника лиценце са Стандардним условима, као и свим одредбама релевантних закона и прописа ДЕРК-а.

3.4. ДЕРК може покренути хитни поступак у циљу реаговања на основану сумњу о повреди обавеза из лиценце, на властиту иницијативу или као одговор на захтјев било којег лица.

3.5. ДЕРК врши најављене и ненајављене инспекције објеката и докумената везаних за лиценциране активности. ДЕРК има право приступа објектима власника лиценце или објектима којима управља власник лиценце, просторијама власника лиценце, његовој опреми, документима, пословним књигама и архиви како би извршио преглед лиценциране активности. Власник лиценце ДЕРК-у пружа сваки вид помоћи затражен у току прегледа.

3.6. Власник лиценце обавјештава ДЕРК о свакој повреди Стандардних услова у року од седам дана од сазнања власника лиценце да је дошло до повреде.

4. Достављање података и извјештаја

4.1. Власник лиценце доставља извјештаје ДЕРК-у на начин како је дефинисано у овом поглављу, као и извјештаје по посебном захтјеву ДЕРК-а, на начин и у форми коју пропише ДЕРК.

4.2. У року од 90 дана по истеку фискалне године, власник лиценце ће доставити свој годишњи извјештај о пословању за ту фискалну годину. Ревидовани финансијски извјештај доставиће се у року од 180 дана по истеку фискалне године. Власник лиценце у истим роковима доставља и финансијски извјештај о активности из лиценциране дјелатности.

4.3. Власник лиценце припрема и доставља ДЕРК-у мјесечни извјештај о реализацији уговора, као и план, односно процјену, обима активности за наредни мјесец који се односе на лиценцирану дјелатност.

5. Обнова, измјена, суспензија или укидање лиценце

5.1. Власник лиценце дужан је да поднесе захтјев за обнову лиценце најкасније 120 дана прије истека лиценце.

5.2. Током периода важења лиценце, на захтјев власника лиценце или на иницијативу ДЕРК-а, могуће је отворити процес

редефинисања лиценце због значајнијих промјена у закону или чињеничних околности.

5.3. Суспензија или укидање лиценце обавља се под условима, у случајевима и на начин одређен Правилником о лиценцама.

6. Регулаторна накнада

6.1. Власник лиценце дужан је да у периоду важења лиценце плаћа регулаторну накнаду у складу са одлукама ДЕРК-а.

6.2. Власник лиценце на захтјев ДЕРК-а дужан је да достави банкарску гаранцију за уредно плаћање регулаторне накнаде.

7. Санкције

7.1. Уколико се власник лиценце не придржава услова из закона или Стандардних услова, примјениће се казнене одредбе предвиђене законом.

7.2. ДЕРК може власнику лиценце доставити административно обавјештење о повреди и позвати га на административно поравнање због повреде лиценце, прије него што се примјене казнене одредбе.

7.3. Прије примјене мјере из тачке 7.2, у случајевима када то околности дозвољавају, ДЕРК ће писмено опоменути власника лиценце и одредити рокове за отклањање недостатка.

7.4. ДЕРК приликом санкционисања може користити могућност суспензије или укидања лиценце у складу са Правилником о лиценцама.

8. Рјешавање спорова

8.1. Рјешавање спорова покренутих од трећих лица везаних за лиценцу врши се у складу са Пословником о раду ДЕРК-а ("Службени гласник БиХ", број 2/05) и Правилником о јавним расправама ("Службени гласник БиХ", број 38/05) или на други одговарајући начин који је у складу са правилима ДЕРК-а.

8.2. Ако је незадовољан одлуком ДЕРК-а, власник лиценце може поднијети тужбу на одлуку ДЕРК-а Суду Босне и Херцеговине.

8.3. У случају подношења тужбе суду, одлуке ДЕРК-а остају на снази до окончања поступка.

9. Одредбе о обавјештавању

9.1. Обавјештења се достављају на адресу власника лиценце.

9.2. Власник лиценце може промијенити своју адресу која се користи у сврху достављања обавјештења, али о томе мора унапријед обавијестити ДЕРК. За измјену адресе која се користи у сврху достављања обавјештења није потребно вршити измјену лиценце.

СА Д Р Ж А Ј

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

308	Закон о превозу опасних материја.....	1
309	Закон о измјенама Закона о буџетском систему Републике Српске	11
310	Закон о измјенама Закона о накнадама за коришћење природних ресурса у сврху производње електричне енергије	11
311	Закон о измјенама и допунама Закона о републичкој управи	12
312	Закон о измјенама и допунама Закона о регистрацији пословних субјеката у Републици Српској	15

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

313	Рјешење о разрјешењу једног члана Управног одбора ЈУ Агенција за мирно рјешавање радних спорова.....	19
314	Рјешење о именовану једног члана Управног одбора ЈУ Агенција за мирно рјешавање радних спорова.....	20

315	Рјешење о именовану вршилаца дужности чланова Надзорног одбора Акционарског друштва за угоститељство и туризам "Терме-Озрен" Петрово - Какмуж	20
	Рјешење о постављењу замјеника директора Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове	20
	Рјешење о постављењу помоћника директора за економско-финансијске послове у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове	20
	Рјешење о постављењу помоћника директора за оснивање и одржавање катастра непокретности у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове.....	20
	Рјешење о постављењу помоћника директора за имовинско-правне послове у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове.....	20
	Рјешење о постављењу помоћника директора за правне и опште послове у Републичкој управи за геодетске и имовинско-правне послове	21

Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности помоћника директора за Сектор националних рачуна, регистара и узорака у Републичком заводу за статистику Републике Српске	21	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Маглајани Доњи, општина Лакташи, број: 21.04/951-443/14	25
Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника директора за Сектор националних рачуна, регистара и узорака у Републичком заводу за статистику Републике Српске	21	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Котор Варош, општина Котор Варош, број: 21.04/951-1218/15... 25	
Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности помоћника директора за Сектор статистике становништва, образовања, социјалних статистика и правосуђа у Републичком заводу за статистику Републике Српске	21	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Шипово, општина Шипово, број: 21.04/951-1690/15	25
Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника директора за Сектор статистике становништва, образовања, социјалних статистика и правосуђа у Републичком заводу за статистику Републике Српске	21	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Мујџићи, општина Шипово, број: 21.04/951-1800/15	25
Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности директора ЈУ Фонд за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида	21	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Козаруша, град Приједор, број: 21.04/951-1818/15	26
Рјешење о именовању директора ЈУ Фонд за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида	22	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Козаруша, град Приједор, број: 21.04/951-1819/15	26
МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ		Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Бијељина 1, град Бијељина, број: 21.04/951-25/14	26
316 Правилник о мјерама сузбијања и искорјешивања инфективне анемије копитара	22	Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Бијељина 1, град Бијељина, број: 21.04/951-30/14	26
317 Правилник о допунама правилника о уситњеном месу, полупроизводима и производима од меса	23	ПРИВРЕДНА КОМОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ	
318 Програм обуке стручних лица за рад у пољопривредој апотеци	23	Одлука о начину обрачуна, висини годишње чланарине, роковима и начину уплате	27
РЕПУБЛИЧКА УПРАВА ЗА ГЕОДЕТСКЕ И ИМОВИНСКО-ПРАВНЕ ПОСЛОВЕ		УСТАВНИ СУД БиХ	
Рјешење о потврђивању катастра непокретности за дио катастарске општине Бистрица Горња, град Бања Лука, број: 21.04/951-1622/15	24	Одлука о допуствости и меритуму, број: АП 2829/15	29
		Одлука о допуствости и меритуму, број: АП 1678/12	33
		ДРЖАВНА РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕЛЕКТРИЧНУ ЕНЕРГИЈУ	
		Одлука о утврђивању стандардних услова за коришћење лиценце за обављање дјелатности међународне трговине електричном енергијом	38
		ОГЛАСНИ ДИО	16 страна

ОБАВЈЕШТЕЊЕ

У ЈУ Службени гласник Републике Српске врше се посебне врсте штампарских услуга: **НУМЕРАЦИЈА И ВАРИЈАБИЛНА ШТАМПА** за све врсте образаца, и то бројевима и бар-кодovima и другим комбинацијама (персонализовани текст), који могу додатно заштитити производе.
Међу производима које треба заштитити од фалсификовања су полисе осигурања, царинске декларације, улазнице за манифестације, свједочанства и сл.

